

การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรม
ด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

กริช อนุกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

CREATION OF SEMI-ABSTRACT TERRACOTTA SCULPTURE USING REDUCTION TECHNIQUE

KRIT ANUKUL

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Fine and Applied Arts Program in visual arts
Academic Year 2024

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์
ชื่อผู้วิจัย	กริช อนุกุล
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์พระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ
ปีการศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปทรงกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ในประเด็น 1.1 ลักษณะผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติของประติมากร 5 คน ได้แก่ นนทิวรรณ จันทนะผะลิน, ชำเรือง วิเชียรเขตต์, เขียน ยิ้มศิริ, เข้มรัตน์ กองสุข และอันเดรีย บุคซี และประเด็น 1.2 เทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ วิธีการเผาแบบแซกการไฟร์ 2. สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ภาพผลงานประติมากรรมรูปทรงกึ่งนามธรรม เลือกโดยสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 12 ภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสังเกตแบบมีโครงสร้างและแบบมาตราประมาณค่าของลิเคิร์ท สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลงานวิจัยพบว่า

1. การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ในประเด็น

1.1 ลักษณะรูปทรงประติมากรรมกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติประกอบด้วย 4 ลักษณะ ได้แก่ รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ รูปทรงมีความเคลื่อนไหวอิสระ พื้นผิวภายนอกเรียบเนียน และรูปทรงเป็นแนวตั้ง

1.2 เทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์วิธีการเผาแบบแซกการไฟร์ พบว่า พืชใบเขียวที่ใช้ให้เป็นใบอ่อน มาตรฐานอุณหภูมิการเผา 850 องศาเซลเซียส วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม คือ แผ่นอลูมิเนียมฟอยด์ ลวดลายและสีที่ปรากฏพบว่า ลวดลายมีลักษณะอิสระ สีจากพืชให้สีดำ สีเขียว สีเทา สีจากเกลือให้สีเหลือง สีส้ม สีนํ้าตาล และสีขาว

2. ผลการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คน ประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพแบบมาตราประมาณค่า มีผลระดับความเหมาะสมของผลรวมอยู่ที่ระดับ 12-15 ผลงานมีคุณภาพสูง ค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้

คำสำคัญ : ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรม การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ การเผาแบบเทคนิคแซกการไฟร์

Title	Creation of Semi-abstract Terracotta Sculpture using Reduction Technique
Author	Grit Anukul
Program	Visual Arts
Major Advisor	Assoc. Prof. Pirapong Gulpisal
Co-advisor	Assoc. Prof. Somchai Promsuwan
Academic Year	2024

ABSTRACT

The purposes of this research were 1. to study the creation of semi-abstract terracotta sculptures using the reduction technique in the aspects of 1. 1 Characteristics of semi-abstract sculptures simplify from the nature of 5 sculptors, namely Nonthiwat Chantanaphalin, Chamrueang Wichiankhet, Khian Yimsiri, Khemrat Kongsuk, and Andrea Bucci, and 1.2 To create semi-abstract terracotta sculptures using the saggar firing method. 2. To create semi-abstract terracotta sculptures using the reduction technique according to the researcher's context. The sample groups included 12 semi-abstract sculptures selected by purposive sampling. The research tools involved Structured Observation and a Likert rating scale. Data were statistically analyzed by percentage and mean.

The findings revealed as follow:

1. The creation of semi-abstract terracotta sculptures using reduction technique in the aspects of:

1.1 Semi-abstract characteristic sculptures simplified from nature consisted of 4 elements, including semi-abstract form simplified from nature, form possessed feeling of movement, smooth matte surface, and form with vertical direction.

1.2 The results of creating semi-abstract terracotta sculptures using the Saggar Firing method revealed that the leaves of green plants to be used were young leaves. The standard firing temperature is 850 degrees Celsius. Wrapping materials were aluminum foil sheets. Results of patterns and colours found were free marks. Colours from plants were black, green, and gray; colours from salt grains were yellow, orange, brown, and white.

2. The quality of semi-abstract terracotta sculptures using the reduction technique, according to the researcher's context, was at a high level, evaluated by

the 3 experts. Evaluate the mean, and the rating scale level was 12-15; the quality of the work was 4.66 on average, showed high quality consistency, and could be applied.

Keywords: terracotta sculpture, Semi-abstract form, Reduction Technique, Saggar firing Technique.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ฉบับนี้ ได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการในการงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ เริ่มต้นจากการศึกษาแนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของประติมากรที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง และเนื้อหาและรูปทรงต่าง ๆ จากธรรมชาติ กระบวนการแปลงรูป การตัดทอน การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ทำให้มีความเข้าใจสามารถสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย ซึ่งผลจากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ได้รับประโยชน์ในการนำมาเพื่อพัฒนาเรื่องการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ประเภทรูปแบบกึ่งนามธรรมในครั้งต่อไป ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งใจเอาไว้ เพราะได้รับการศึกษาอบรมทางวิชาการจากคณาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีทางศิลปะ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และภาคปฏิบัติในการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ได้สำเร็จลงด้วยดีจากการช่วยเหลือจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายฝ่าย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล ที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอนความรู้ทางด้านศิลปะและเป็นที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยได้เรียงเรียงขั้นตอนการทำวิจัยได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้อง รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ หรดาล, รองศาสตราจารย์สรวิทย์ วงษ์เนตร และอาจารย์จรัญ หนองบัว ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำให้ความรู้เพิ่มเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมืองานวิจัย และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงาน และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัทธนันท์ วรรณพงศ์สิริ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการจัดรูปเล่ม เรียบเรียงเนื้อหาทำให้เป็นประโยชน์ในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

กริช อนุกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดทางศิลปะ.....	10
1. แนวคิดแบบปฏิบัตินิยม.....	10
2. การวิจัยโดยใช้เป็นฐาน.....	11
3. แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม	12
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	13
1. ประติมากรรม	13
2. เทคนิคการขึ้นรูปด้วยดินเหนียว	18
3. การแปลงรูป.....	19
ประวัติ และผลงานประติมากรร่วมสมัย.....	29
การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์.....	56
การเผาไหม้ด้วยเทคนิคחקการไฟริง	57
หวักระชาย	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	64
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	70
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	70
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	88

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ตอนที่ 1 การสังเคราะห์ข้อมูล	92
ตอนที่ 2 กระบวนการออกแบบต้นแบบผลงานประติมากรรมดินเผาถึงนามธรรม	106
ตอนที่ 3 การขยายแบบประติมากรรมดินเผาถึงนามธรรม	115
ตอนที่ 4 การเผาแบบใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคחקการไฟริง	117
ตอนที่ 5 การประเมินค่าความเหมาะสมเพื่อใช้เป็นต้นแบบ	132
ตอนที่ 6 ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาถึงนามธรรมด้วย เทคนิคการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ จำนวน 3 ชิ้น	137
ตอนที่ 7 ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ ผลงานประติมากรรมดินเผารูปแบบถึงนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาใหม่ แบบไม่สมบูรณ์	141
ตอนที่ 8 การสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมดินเผารูปแบบถึงนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาใหม่แบบ ไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น	151
ผลระดับคุณภาพการสร้างสรรค์งานประติมากรรมดินเผาด้วยเทคนิค การเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์	154
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	156
สรุปผลการวิจัย	156
อภิปรายผล	157
ข้อเสนอแนะ	158
บรรณานุกรม	160
ภาคผนวก	162
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	163
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ	165
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	169
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	179
ภาคผนวก จ สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ / ผลการสอบ CEFR	195
ภาคผนวก ฉ แบบตอบรับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ	197
ประวัติผู้วิจัย	199

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2.1 เขียน ยิ้มศิริ, ขลุ่ยทิพย์.....	15
2.2 สมชาย เกาทอง, ดู.....	15
2.3 กมล ทศนาญชลี, หลอดสีของศิลปิน หมายเลข 2.....	16
2.4 วิโชค มุกดามณี, สัญลักษณ์ใหม่จากสิ่งแวดล้อม หมายเลข 2.....	17
2.5 แพรกชิตทิลส, วินัสแห่งนีดอส.....	21
2.6 คอนสตันติน บรานคูช, ลำตัวของชายหนุ่ม.....	21
2.7 หน้ากากใส่เด่นร่าอัฟริกัน.....	22
2.8 ปาโบล ปิกัสโซ, รูปศีรษะสตรี.....	22
2.9 ผู้หญิงอียิปต์.....	24
2.10 Venus of Willendorf.....	24
2.11 คอนสแตนติน บรานคูช, Le Nouveau-ne.....	25
2.12 อัลเบิร์ต จาค็อบโคเมตติ, คนขึ้นนี้.....	26
2.13 Henry Moore, Recumbent Figure.....	27
2.14 นนทิวรรณ จันทนะพะลิน.....	29
2.15 นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, เปลือย.....	31
2.16 นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, ปราบธนา.....	31
2.17 นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, พ่อพระของลูก.....	32
2.18 นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, สมาธิ.....	32
2.19 นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, love in love.....	33
2.20 คำเรื่อง วิเชียรเขตต์.....	34
2.21 คำเรื่อง วิเชียรเขตต์, คิดคำนึง.....	37
2.22 คำเรื่อง วิเชียรเขตต์, ส่วนโค้ง.....	37
2.23 คำเรื่อง วิเชียรเขตต์, ครอบครัว.....	38
2.24 คำเรื่อง วิเชียรเขตต์, กลมกลืน.....	38
2.25 คำเรื่อง วิเชียรเขตต์, mass.....	39
2.26 คำเรื่อง วิเชียรเขตต์, เจริญออกงาม คำเรื่อง.....	39
2.27 เขียน ยิ้มศิริ.....	40
2.28 เขียน ยิ้มศิริ, ขลุ่ยทิพย์.....	42
2.29 เขียน ยิ้มศิริ, ไก่ชน.....	42
2.30 เขียน ยิ้มศิริ, กระจัก.....	43
2.31 เขียน ยิ้มศิริ, แม่กับลูก.....	43
2.32 เขียน ยิ้มศิริ, งอกงาม.....	43

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.33	เข็มรัตน์ กองสุข..... 44
2.34	เข็มรัตน์ กองสุข, ชีวิต และศรัทธา..... 46
2.35	เข็มรัตน์ กองสุข, มนุษย์กับความปรารถนา 47
2.36	เข็มรัตน์ กองสุข, การผจญแห่งรูปทรง..... 47
2.37	เข็มรัตน์ กองสุข, แม่ลูก..... 48
2.38	เข็มรัตน์ กองสุข, เมล็ดพันธุ์แห่งจินตนาการ..... 48
2.39	Andrea Bucci..... 49
2.40	Andrea Bucci, Tongue 53
2.41	Andrea Bucci, Bagneuse 53
2.42	Andrea Bucci, Hermaphrodite 53
2.43	Andrea Bucci, The river of life Sculpture 53
2.44	Andrea Bucci, Time 55
2.45	กระชายดำ, กระชายเหลือง, กระชายแดง 60
2.46	ผลกระชายเหลือง, ผลกระชายเหลืองปลายแหลม, ใบและผลกระชายขาว 64
4.1	ภาพต้นแบบและภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายหัวเดียว106
4.2	ภาพต้นแบบและภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายมีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว107
4.3	ภาพต้นแบบและรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะหลายเป็นข้อ 3 หัว107
4.4	แบบที่ 1 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 6 นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ 108
4.5	แบบที่ 2 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 8 นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ108
4.6	แบบที่ 1 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ 2 หัว เป็นข้อ 2 หัวติดกัน แบบที่ 6 นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ109
4.7	แบบที่ 2 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ 2 หัว เป็นข้อ 2 หัวติดกัน แบบที่ 8 นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ..... 109
4.8	แบบที่ 1 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นข้อ 3 หัว แบบที่ 10 นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ.....110
4.9	แบบที่ 2 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นข้อ 3 หัวแบบที่ 6 นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ.....110
4.10	แบบที่ 1 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 6 นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว..... 111
4.11	แบบที่ 2 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 8 นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว..... 111

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.12	แบบที่ 1 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว แบบที่ 6 นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว..... 112
4.13	แบบที่ 2 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว แบบที่ 8 นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว..... 112
4.14	แบบที่ 1 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว แบบที่ 6 นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว..... 113
4.15	แบบที่ 2 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว แบบที่ 10 นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว..... 113
4.16	ประติมากรรมดินเผาต้นแบบ หมายเลข 6 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว..... 114
4.17	ขั้นตอนการเตรียมดิน..... 114
4.18	การนวดดิน..... 115
4.19	การปั้นและขึ้นรูปและปรับปรุงแบบต้นแบบด้วยการขึ้นรูปแบบขด..... 116
4.20	ขั้นตอนการเผาแบบใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟริง ชั้นที่ 1..... 117
4.21	ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชั้นที่ 1..... 118
4.22	ขั้นตอนการเผาแบบใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟริง ชั้นที่ 2..... 120
4.23	ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชั้นที่ 2..... 121
4.24	ขั้นตอนการเผาแบบใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟริง ชั้นที่ 3..... 123
4.25	ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชั้นที่ 3..... 124
4.26	ขั้นตอนการเผาแบบใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟริง ชั้นที่ 4..... 126
4.27	ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชั้นที่ 4..... 127
4.28	ขั้นตอนการเผาแบบใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟริง ชั้นที่ 4..... 129
4.29	ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชั้นที่ 5..... 130
4.30	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 อาจารย์จรัญ นามสกุล หนองบัว..... 133
4.31	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 รศ. สราวุธ วงษ์เนตร..... 134
4.32	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 ดร.พงศ์ นามสกุล หรดาล..... 135
4.33	การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม..... 137
4.34	การผึ่งแห้งผลงานประติมากรรมในที่ร่ม..... 137
4.35	การเผาดิบผลงานประติมากรรม.....
4.36	การห่อหุ้มผลงานประติมากรรมด้วยฟิซไบเซียว..... 138
4.37	กระบวนการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์..... 139
4.38	ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผากึ่งนามธรรมด้วย เทคนิคการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ จำนวน 3 ชิ้น 140

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ประติมากรรม (Sculpture) เป็นผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการสร้างรูปทรง 3 มิติ มีมวลปริมาตร กินเนื้อที่ในอากาศ และสามารถมองเห็นได้ในรอบด้าน ซึ่งมนุษย์ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้านประติมากรรม ด้วยการนำวัสดุชนิดเดียวกันหรือวัสดุต่างชนิดกันนำมาสร้างสรรค์ด้วยกลวิธีต่างๆเป็นผลงานทางทัศนศิลป์ประกอบกับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ที่เกิดมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น ความรักความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ความชื่นชอบสรรพสิ่งในธรรมชาติ ความเชื่อความศรัทธา สังคม การเมือง ฯลฯ

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของมนุษย์มีมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงปรากฏเป็นหลักฐานที่ทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีเป็นจำนวนมากจากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งผลงานจะมีรูปแบบแตกต่างกันไปในแต่ละยุคสมัย เช่นเครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องประดับ เครื่องเคารพบูชา หรือเป็นการแสดงสัญลักษณ์ตามความเชื่อความศรัทธา ผลงานหัตถศิลป์ และผลงานทางทัศนศิลป์ เมื่อเวลา และวิวัฒนาการที่ดำเนินไป

งานประติมากรรมได้เปลี่ยนแปลงไปตามไปความต้องการของมนุษย์เพื่อสนองความต้องการทางด้านสุนทรียภาพหรือทางด้านอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ เป็นประติมากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งแบบนามธรรม กึ่งนามธรรม และเหมือนจริง ประติมากรรมกึ่งนามธรรมเป็นงานศิลปะที่ไม่คำนึงถึงความเหมือนจริงแต่มีเค้าโครงความจริงเหลืออยู่ เพราะถูกตัดทอนให้เหลือแต่รูปทรงที่ก่อให้เกิดความงาม อารมณ์ และความรู้สึก ด้วยเหตุนี้เนื้อหาสาระที่แสดงออกในรูปทรงกึ่งนามธรรมจึงต้องพิจารณาให้เข้าใจ ผู้ดูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศิลปะประเภทนี้เป็นอย่างดีจึงจะสามารถสื่อสารเรื่องราวของผลงานกึ่งนามธรรมออกมาได้

ศิลปะกึ่งนามธรรมไม่ว่าแสดงออกในรูปแบบใดก็ตามจะมีความรู้สึกของผู้สร้างผสมผสานสอดแทรกอยู่ เช่น งานจิตรกรรมที่เน้นการใช้สีแบบผิดเพี้ยนจากธรรมชาติหรือแตกต่างจากธรรมชาติ กลีบกลายเป็นที่ดึงดูดสายตาหรือผลงานงานลัทธิ Cubism ที่มีการมุ่งเน้นการสร้างสรรค์ ตัดทอนธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เป็นรูปทรงเรขาคณิตอย่างง่าย ซึ่งมีความผิดแผกแปลกไปจากต้นแบบอย่างเห็นได้ชัดเจน รูปแบบประติมากรรมกึ่งนามธรรม เป็นผลงานที่อาศัยรูปทรงที่ตัดทอนตัดแปลงรูปทรงธรรมชาติโดยอิสระไม่มีข้อจำกัดตายตัวลักษณะเป็นสากลโลก ไม่แบ่งบอกชนชาติหรือดินแดน ถ่ายทอดการรับรู้ พื้นผิว แสง และสีตามความต้องการของศิลปิน ภาพที่ปรากฏออกมาสื่อให้ผู้ชมมีอิสระที่จะคิดอย่างไรก็ได้ตามเหตุผล และการรับรู้ของตนเอง ไม่มีถูกหรือผิด ตามแนวคิด และแรงบันดาลใจของศิลปิน เช่น ผลงานของศิลปิน ข้าเรื่อง วิเชียรเขตต์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ ด้านประติมากรรม ปี 2539 ข้าเรื่องได้สร้างสรรค์งานประติมากรรมชื่อ **คิดคำนึง** (2499), บรอนซ์, ขนาด 59 x 62 x 53 ซม. โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติคือรูปทรงมนุษย์ซึ่งสะท้อนความงดงาม ความอ่อนหวาน และอ่อนช้อยเป็นสัญลักษณ์นิยมจากรูปทรงมนุษย์มีลักษณะเฉพาะตัวชัดเจนจนได้รูปทรงที่สด อิ่ม และสมบูรณ์ ตลอดทั้งได้ความลงตัวในเรื่องปริมาตรที่ถือเป็นหัวใจสำคัญของ

ประติมากรรม งานปั้นเป็นเรื่องของปริมาตร มีลักษณะอ้วนไป ผอมไป สูงไปหรือยาวไป ศิลปินต้องพยายามค้นหาส่วนที่สมบูรณ์ที่สุด (ชาญชัย จันทศรี, 2557) ผลงานประติมากรรมแนวกึ่งนามธรรม อีกแบบหนึ่งของ เขียน ยิ้มศิริ เช่นผลงาน **แม่ลูก** (2527), บรอนซ์, ขนาดสูง 85 ซม. ผลงานประติมากรรมมีแรงบันดาลใจของศิลปินมาจากพระพุทธรูปปางลีลาสมัยสุโขทัยมาสร้างสรรค์งานประติมากรรมที่ผสมผสานจังหวะลีลาและเส้นสายศิลปะไทยกับความเรียบง่ายของรูปทรงแบบสากลอย่างงดงามเป็นศิลปินที่บุกเบิกในการนำเอาคุณค่าลักษณะแนวไทยประเพณีชีวิตความเป็นอยู่ เป็นรูปแบบในการสร้างสรรค์ ผลงานที่ จะเห็นถึงการพัฒนาการจากประติมากรรมแนวไทยประเพณี คลี่คลายมาสู่ประติมากรรมแบบร่วมสมัยที่แฝงความเป็นไทยอยู่เนื้อหาของการแสดงออกเป็นอิริยาบถต่างๆของมนุษย์ที่อ่อนช้อยละเมียดละไม ให้ความรู้สึกถึงความงามของเส้นที่เคลื่อนไหวประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ ผลงานส่วนมากมีการตัดทอนปานกลางเป็นงานประติมากรรมกึ่งนามธรรม (ชาญชัย จันทศรี, 2557)

เข็มรัตน์ กองสุข ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะประติมากรรม ปี 2555 มีแนวคิดที่สามารถนำมาปรับใช้กับงานสร้างสรรค์ประติมากรรมกึ่งนามธรรมได้เป็นอย่างดี เช่น ผลงานประติมากรรมรูปแบบนามธรรม **อนุสาวรีย์แห่งความทรงจำ** (2538), ไฟเบอร์กลาส ขนาด 260 x 120 x 120 ซม. ที่ประติมากรสร้างสรรค์ผลงานจากแรงบันดาลใจสะท้อนความเป็นนามธรรมเชิงพุทธศาสนาที่มีกลิ่นอายของศิลปะแบบไทยสอดแทรกไว้ในผลงาน แรงบันดาลใจมาจากความเชื่อ ความศรัทธาที่เกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงถึงศาสนา และวัฒนธรรม เป็นรูปแบบนามธรรมซึ่งยังคงต้นแบบโดยมีการตัดทอนปานกลางไม่ถึงขั้นเป็นรูปทรงบริสุทธิ์ให้ยังคงเห็นรูปร่างว่ามีแรงบันดาลใจมาจากความเชื่อความศรัทธาของศิลปิน (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, 2567).

ผลงานประติมากรรมอีกรูปแบบหนึ่งของ นนทิวรรณ จันทนะพะลิน ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะ ด้านประติมากรรม ปี 2549 ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมรูปแบบนามธรรมและกึ่งนามธรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากความความรู้สึกของตนเองจากรูปทรงที่ก่อเกิดจากธรรมชาติ และความงามในเรื่องความเจริญเติบโตความเอิบอิ่ม ความสมบูรณ์ของธรรมชาติกับสระสระเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญให้ก่อเกิดผลงานนามธรรมที่คำนึงถึงเส้น รูปทรง ปริมาตร ตลอดจนมวล และพื้นผิวเค้าโครงของผลงานมีที่มาจากรูปมนุษย์เช่นผลงาน **เปลือย** (2522), บรอนซ์, สูง 95 ซม. แล้วค่อยพัฒนามาสู่งานที่สะท้อนถึงความสมบูรณ์และงดงามโดยไม่เหลือรูปร่างรูปทรงของความเป็นมนุษย์แต่เป็นการแสดงเป็นความรู้สึกส่วนบุคคลของศิลปินซึ่งงานในช่วงระยะหลังของนนทิวรรณ จะเน้นให้ความรู้สึกเป็นเป้าหมายของการทำงานมากกว่าที่แสดงถึงความงามความอุดมสมบูรณ์ ความเติบโตอยู่ในชิ้นงาน (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, 2567)

ผลงานของ อันเดรีย บุคชี (Andrea Bucci) ศิลปินประติมากรชาวอิตาลีมีผลงานกึ่งนามธรรม ซึ่งอันเดรีย บุคชี ได้กล่าวถึงสิ่งที่เขาเห็นว่าเป็น “ปกติ” ทะเลที่มีพายุ ร่างกายมนุษย์ที่ผิวดัดส่วน เช่นผลงาน **Time** (2022), Ceramic on Ceramic Size: 35 W x 45 H x 20 D cm. การเห็นพืชที่เหี่ยวเฉา ผลไม้ที่สุกงอม ประกอบกับการเน้นส่วนที่ด้อยผิวดัดรูปร่างบางอย่างให้เด่นขึ้นมาทั้งหมดนี้คือ แรงผลักดันให้เกิดความบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีรูปแบบการตัดทอนปานกลางจนถึงรูปแบบบริสุทธิ์ในผลงานของเขา

เมื่อผู้วิจัยศึกษารูปแบบแนวคิดผลงานสร้างสรรค์งานประติมากรรมของศิลปินทั้ง 5 คน พบว่า ความเชื่อความศรัทธา และความชื่นชอบในความงามของธรรมชาติคือแรงบันดาลใจหลักของศิลปิน แม้แต่ศิลปินจะสร้างสรรค์งานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมโดยตัดทอนจากธรรมชาติในระดับใดก็ตามล้วนแต่จะมีพื้นฐาน และจินตนาการจากความเชื่อความศรัทธา และความงามในธรรมชาติประกอบกับความต้องการขึ้นพื้นฐานของชีวิต เรื่องปัจจัย 4 ซึ่งในบางครั้งผู้ที่ไม่ได้ศึกษาเรียนรู้ และไม่ทราบที่มาของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์อาจดูไม่เข้าใจในความตั้งใจของศิลปิน จากการได้ศึกษาความบันดาลใจในการวิจัยสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ประกอบกับการได้ข้อมูลจากสื่อโทรทัศน์ และวารสารเกี่ยวกับการระบาดของเชื้อโควิดในปี พ.ศ.2563 มีการกล่าวถึงพืชชนิดหนึ่ง คือ หัวกระชายที่เป็นพืชที่ใช้หัว และส่วนต่างๆในการประกอบอาหารซึ่งสมัยก่อนมีหลายคนที่ไม่ชอบพืชชนิดนี้ที่มีรสชาติเฉพาะตัว และใช้เป็นส่วนประกอบของอาหารหลากหลายชนิด มีการวิจัยในเบื้องต้นและค้นพบความพิเศษเกี่ยวกับสรรพคุณในการช่วยบรรเทาอาการหรือยับยั้งการเกิดอาการที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัส โควิด-19 หรือที่เรียกเป็นทางการ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา covid-19 (กระทรวงสาธารณสุข, 2567) ซึ่งแพร่ระบาดไปทั่วโลก และหลายประเทศได้ช่วยป้องกัน และยับยั้งการระบาดของเชื้อด้วย มีการคิดค้นยาที่ช่วยป้องกัน และรักษาเชื้อโรคนี้ อย่างไรก็ตามยังไม่มีหลักฐานหรือการยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญว่ากระชายสามารถยับยั้งอาการของอาการข้างเคียงที่เกิดจากเชื้อไวรัส แต่พืชชนิดนี้ก็ยังเป็นความหวังหรือเป็นหนทางในการใช้เพื่อยับยั้งอาการที่เกิดจากการติดเชื้อ ให้มีอาการน้อยลงหรือหายขาดได้ ทำให้ “หัวกระชาย” ชนิดนี้มีความสำคัญทั้งเพื่อการทำอาหาร และทำเป็นยารักษาโรคมะเร็งทางสมุนไพรที่เป็นประโยชน์มากมาย

ผู้วิจัยได้นำรูปทรงของหัวกระชายมาวิเคราะห์พิจารณาเพื่อเป็นต้นแบบ และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมกึ่งนามธรรม พบว่า หัวกระชายมีรูปร่างอวบอ้อมรูปทรงกระบอกเรียวงาม มีพื้นผิวที่มีความด้านและมีสีที่ให้ความอบอุ่น เมื่อพิจารณาในหลายมุม หัวกระชายมีรูปร่างรูปทรงที่เหมือนร่างกายมนุษย์ ความยาวของรูปทรงที่เรียวงาม เมื่อนำมาวางรวมกันมีเส้นรอบนอกที่แตกต่างในหลายมุมอันเนื่องมาจากการมีจังหวะของหัวพืชและส่วนปลายที่มีขนาดลดหลั่นกันตามจังหวะและการเคลื่อนไหวกลมกลืนตามหลักองค์ประกอบศิลป์ ทำให้ดูน่าสนใจ เกิดแรงบันดาลใจในการที่จะสร้างสรรค์งานประติมากรรมดินเผาในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยการตัดทอน พืชชนิดตัดทอนรูปร่างรูปทรงนี้ให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่ด้วยความรู้สึกที่พืชชนิดนี้เป็น ความหวัง และเป็นยาเพื่อใช้ป้องกันตัวของมนุษย์ โดยใช้วัสดุที่เป็นดินสโตนแวร์มาใช้สร้างสรรค์ผ่านกระบวนการทำเครื่องปั้นดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

เทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์มีประวัติความเป็นมายาวนานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน คือ การเผาผลิตภัณฑ์โดยการจำกัดออกซิเจนในขณะที่ทำการเผาผลิตภัณฑ์ เช่นเดียวกันกับการทำผลิตภัณฑ์ราวกุซึ่งเป็นการเผาในอุณหภูมิร้อนจัดจนสารเคลือบละลายหลังจากนั้นจึงนำผลิตภัณฑ์ออกจากเตาเผาทำให้เย็นตัวลงอย่างฉับพลัน การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิอย่างรวดเร็วทำให้เกิดผิวที่มีความสวยงามโดยบังเอิญ เทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์อีกเทคนิคคือ พิต ไฟริง (Pit Firing) ที่เป็นการเผาผลิตภัณฑ์รวมกันในหลุมกลางแจ้ง โดยทำให้เกิดความสวยงามแบบบังเอิญบนผิวภายนอก การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์อีกหนึ่งเทคนิคได้แก่ การเผาไหม้แบบ

แซกการไฟริง (Saggar Firing) ใช้การห่อหุ้มในกระบวนการเผาจะทำให้เกิดเป็นร่องรอยปรากฏที่ผิวผลิตภัณฑ์โดยบังเอิญเช่นเดียวกันหรือเทคนิคอื่น ๆ ที่มีชื่อเรียกเฉพาะที่แตกต่างกัน

ลักษณะการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาคือ เทคนิคแซกการไฟริง เป็นวิธีการเผาแบบห่อหุ้มเพื่อสร้างบรรยากาศที่จำกัดอากาศภายในภาชนะ เทคนิคแซกการไฟริงสามารถทำจากอะไรก็ได้ขึ้นอยู่กับประเภทของเชื้อเพลิงการเผา ตั้งแต่การใช้ดินเหนียวทนไฟแบบดั้งเดิมไปจนถึงใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ และแผ่นฟอยล์ เมื่อประมาณ 200 ปีก่อนมีการใช้เทคนิคแซกการไฟริงเพื่อป้องกันพื้นผิวจากเศษซาก และละอองขี้เถ้าที่ปลิวว่อนรอบ ๆ ห้องภายในเตาเผาที่เป็นไม้หรือเชื้อเพลิงถ่านหิน ในปัจจุบันศิลปินรุ่นใหม่ได้เปลี่ยนวิธี และใช้เทคนิคการเผาด้วยวิธีแซกการไฟริง เพื่อห่อหุ้มชิ้นงานเพื่อเปลี่ยนลักษณะพื้นผิวที่เกิดจากการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ (dilucaceramics, 2024)

ลักษณะของแซกการไฟริง จะมีองค์ประกอบของเนื้อดินที่จะทำผลิตภัณฑ์ประเภทนี้จึงมีลักษณะแตกต่างไปจากดินที่ใช้ปั้นชนิดอื่น ๆ เนื้อดินที่ใช้ได้ผลดีคือ ดินสโตนแวร์เป็นส่วนผสมของดินเชื้ออย่างน้อยร้อยละ 20 ผลิตภัณฑ์ การเผาไหม้แบบแซกการไฟริงเป็นการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์โดยการห่อหุ้มผลิตภัณฑ์อีกชั้นหนึ่งเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเคมีของผิว โดยการใช้ “จ่อ” หรือหีบทนไฟ ปัจจุบันมีการใช้เทคนิคที่หลากหลายแทนแบบเดิมเพื่อให้เกิดผิวที่สวยงามแบบบังเอิญ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งมีพื้นฐานในการศึกษาในเรื่องของศิลปะการทำเครื่องปั้นดินเผาเบื้องต้นจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากหัวกระชายโดยใช้ดินปั้นประเภทสโตนแวร์และการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์เพื่อให้เกิดผิวที่มีความสวยงามด้วยความบังเอิญจำนวน 3 ชิ้น

คำถามการวิจัย

1. การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์แบบแซกการไฟริง ควรมีลักษณะและกระบวนการอย่างไร
2. ผลงานประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย ควรมีคุณภาพในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ในประเด็นต่อไปนี้
 - 1.1 วิเคราะห์ลักษณะผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติของประติมากร 5 คน ได้แก่ นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, ชำเรือง วิเชียรเขตต์, เชียน ยัมศิริ, เข้มรัตน์ กองสุข และอันเดรีย บุคซี
 - 1.2 เทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยวิธีการเผาแบบแซกการไฟริง

2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาในรูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาและเก็บข้อมูลในภาคเอกสารเกี่ยวกับผลงานประติมากรรมรูปทรงกึ่งนามธรรมของประติมากรไทย และประติมากรต่างชาติ จำนวนรวม 5 คน ศึกษาหลักการตัดทอนหลักการแปลงรูปทรงจากธรรมชาติ ศึกษารูปร่างรูปทรงของจากหัวกระชาย ศึกษาเทคนิคการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์แบบขด ศึกษาเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์แบบแซกการไฟร์ริง ศึกษาระยะเวลาในการเผาไหม้ผลงาน แล้วนำข้อมูลมาสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ใช้ด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบแซกการไฟร์ริง จำนวน 3 ชิ้น และจัดนิทรรศการผลงานสร้างสรรค์ เผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สาธารณชน

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นภาพผลงานประติมากรรมรูปทรงกึ่งนามธรรมของประติมากรไทย จำนวน 4 คน และประติมากรต่างชาติ 1 คน รวม 50 ภาพผลงาน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกลักษณะรูปทรงดังต่อไปนี้

1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ
2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ
3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ

ผลงานประติมากรรมของ นนทิวรรณ จันทนะพะลิน 10 ภาพผลงาน

1. ปราณณา, (2537), ทองเหลืองชุบโครเมียม, ขนาด สูง 115 ซม.
2. ปริมาตร รูปทรง, (2522), ปูนปลาสเตอร์, ขนาด สูง 145 ซม.
3. พ่อพระของลูก (2542), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 200 ซม.
4. สมาธิ (2543), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 85 ซม.
5. Lover in Love (2543), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 122 x 60 X 60 ซม.
6. อับปนาสมาธิ (2546), สแตนเลส ขนาด 39 x 22 X 30 ซม.
7. ปราณณา หมายเลข 6 (2537), บรอนซ์ ชุบโครเมียม ขนาด 25 X 10 X 33 ซม.
8. สามเกลอ three Friends (2546), บรอนซ์ ขนาด 30 X 23 ซม.
9. สังคมแห่งความงอกงามของคุณธรรม (2549), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 30 X 30 X 30 ซม.
10. คนคู่ (2535), เทคนิคหล่อสแตนเลส ขนาด 59 X 36 x 30 ซม.

ผลงานประติมากรรมของ นายชำเรือง วิเชียรเขตต์ 10 ภาพผลงาน

1. Sorrow (1956), บรอนซ์ ขนาด 59 X 62 x 53 ซม.
2. Mass (2510), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 127 ซม.
3. ครอบครัว (2514), หล่อสำริด ขนาด สูง 55 ซม.
4. Life melody No.1 (1976), บรอนซ์ ขนาด สูง 50 ซม.
5. นกเหิน Flying Bird (1998), บรอนซ์ ขนาด 38 x 20 ซม.
6. กลุ่ม (2508), บรอนซ์ ขนาด 147 x 33 ซม.

7. เจริญงอกงาม (2524), สำริด ขนาด 63.8 x 75 x 19 ซม.

8. NUDE (2516), สำริด ไม่ระบุขนาด

9. โชคนิมิตร (2528), สำริด ขนาด 12 x 30 x 19 ซม.

10. Development (2507), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 226 x 63 ซม.

ผลงานประติมากรรมของ เขียน ยิ้มศิริ 10 ภาพผลงาน

1. เสียงขลุ่ยทิพย์ (2492), บรอนซ์ ขนาด 55 x 38 x 38 ซม.

2. ไก่ชน (2506), สำริด ขนาด 65x48 ซม. ขนาด 65x 48 ซม.

3. Land of Smile (1948) บรอนซ์ ขนาด 43 x 66 ซม.

4. แม่กับลูก (2527), สำริด ขนาด สูง 85 ซม.

5. งอกงาม (2508), บรอนซ์ ขนาด 43 x 55 ซม.

6. เรียงระบำ (2596), บรอนซ์ ขนาด 135 x 65 ซม.

7. ดินแดนแห่งความยิ้มแย้ม (2508), ขนาด 43 x 66 ซม.

8. บัลเล่ (2508), บรอนซ์ ขนาด 34 x 130 ซม.

9. รำวง (2499), บรอนซ์ ขนาด 100 x 55 ซม.

10. ดัดพิณ (2512), บรอนซ์ ขนาด 35 x 40 ซม.

ผลงานประติมากรรมของ เข็มรัตน์ กองสุข 10 ภาพผลงาน

1. “ชีวิต และศรัทธา” (2518), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 80 x 50 x 200 ซม.

2. “มนุษย์กับความปรารถนา” (2530), ปูนปลาสเตอร์ระบายสี ขนาด 178 x 80 ซม.

3. “การผจญภัยแห่งรูปทรง” (2518), หินทราย ขนาด 36 x 46 ซม.

4. “แม่ลูก” (2526), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 112 ซม.

5. “เมล็ดพันธุ์แห่งจินตนาการ” (2528), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 80 x 140 ซม.

6. “เกลือกกลิ้ง” (2531), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 75 x 46 x 110 ซม.

7. “การผจญภัยของรูป 8” (2518), สำริด ขนาดสูง 35 ซม.

8. “เมล็ดพันธุ์แห่งจินตนาการ 2” (2532), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 130 x 90 x 70 ซม.

9. “อนุสาวรีย์แห่งความทรงจำ” (2538), ไฟเบอร์กลาส ขนาด 260 x 120 x 120 ซม.

10. “สัญลักษณ์แห่งอิสรภาพ” (ไม่ระบุปี พ.ศ.), ปูนปลาสเตอร์ ขนาดสูง 183 ซม.

ผลงานของประติมากรชาวอิตาลีเลียน อันเดรีย บุคชี 10 ภาพผลงาน

1. Tongue (2022), Clay on Ceramic, 25 W x 58 H x 20 D cm.

2. Bagueuse (2022), Ceramic on Ceramic, 6 W x 22 H x 6 D cm.

3. The river of life White (2022), clay, 22 W x 71 H X 23 D cm.

4. Time (2022), Ceramic on Ceramic, 35 W x 45 H x 20 D cm.

5. Snail (2022), Ceramic on Ceramic, 34 W x 55 H x 12 D cm.

6. Hermaphrodite (2022), Ceramic on Ceramic, 34 W x 55 H x 12 D cm.

7. Love me (2022), Ceramic on Ceramic, 18 W x 72 H x 16 D cm.

8. Storm 3 (2022), Ceramic on Ceramic, 42 W x 43 H x 18 D cm.

9. A simple curl (2022), Ceramic on Ceramic, 12 W x 34 H x 15 D cm.

10. Mother earth (2022), Ceramic on Ceramic, 26 W x 61 H x 31 D cm.

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นภาพผลงานประติมากรรมรูปทรงกึ่งนามธรรมเลือกโดยสุ่มแบบเจาะจงจากประชากร จำนวน 12 ผลงาน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกลักษณะรูปทรงดังต่อไปนี้

1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ
2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ
3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ
4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง

มีภาพผลงานประติมากรรมดังนี้

ผลงานประติมากรรมของ นนทิวรรณ จันทนะผะลิน 3 ภาพผลงาน

1. อับปนาสมาธิ, เทคนิคหล่อสแตนเลส ขนาด 39 x 22 x 30 ซม.
2. คนคู่, เทคนิค หล่อสแตนเลส ขนาด 59 x 36 x 17 ซม.
3. ปรรณนา, 2537. ทองเหลืองชุบโครเมียม. ขนาด สูง 115 ซม.

ผลงานประติมากรรมของ นายชำเรือง วิเชียรเขตต์ 2 ภาพผลงาน

4. ปริมาตร รูปทรง, 2522. สูง 145 ซม. ปูนปลาสเตอร์
5. นกเหิน Flying Bird 1998 เทคนิค Bronze ขนาด 38 x 23 ซม.

ผลงานประติมากรรมของ เขียน ยิ้มศิริ 2 ภาพผลงาน

6. Land of Smile (1948) เทคนิค Bronze.
7. เจริญออกงาม (2524) เทคนิคสำริด.

ผลงานประติมากรรมของ เข็มรัตน์ กองสุข 10 ภาพผลงาน

8. เปลือกกล้วย เทคนิคปูนปลาสเตอร์ ขนาด 75 x 46 x 110 ซม.
9. แม่ลูก เทคนิคปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 112 ซม.

ผลงานของประติมากรชาวอิตาลีเลียน อันเดรีย บุคชี 3 ภาพผลงาน

10. Hermaphrodite, Ceramic on Ceramic Sculpture, 34 W x 55 H x 12 D cm.
11. Tongue, Clay on Ceramic, 25 W x 58 H x 20 D cm.
12. Mother earth, Ceramic on Ceramic, 26 W x 61 H x 31 D cm.

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ศึกษาผลงานประติมากรรมรูปทรงกึ่งนามธรรมจากศิลปิน 5 คน ศึกษาหลักการตัดทอนหลักการแปลงรูปทรงจากธรรมชาติ ศึกษารูปร่างรูปทรงของจากหัวกระชาย ศึกษาเทคนิคการขึ้นรูปด้วยดินเหนียว ศึกษาเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์แบบแซกการไฟร์ ศึกษาระยะเวลาในการเผาไหม้ผลงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ใช้เทคนิคการเผาไหม้แบบแซกการไฟร์ จำนวน 3 ชิ้น

เนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาภาคเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง วัสดุ เครื่องมือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในภาคเอกสาร ผลการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ขอนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทางศิลปะ
 - 1.1 แนวคิดแบบปฏิบัตินิยม
 - 1.2 การวิจัยโดยใช้เป็นฐาน
 - 1.3 แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 ประติมากรรม
 - 2.2 เทคนิคการขึ้นรูปด้วยดินเหนียว
 - 2.3 การแปลงรูป
3. ประวัติ และผลงานประติมากรร่วมสมัย
 - 3.1 การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์
4. การเผาไหม้ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง
5. ห่วงระชา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ระยะเวลา

การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระยะเวลาวิจัย 1 ปี โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2567

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางของการสร้างสรรค์ประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมตามวิธีการ และกระบวนการแปลงรูปทางทัศนศิลป์
2. มีความรู้ในเรื่องปรากฏการณ์ที่เกิดกับผิวผลิตภัณฑ์ดินเผาที่ใช้เทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์
3. ผลงานสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประติมากรรมดินเผา หมายถึง ผลงานสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติที่เป็นดินสโตนแวร์ มีลักษณะ 3 มิติ

การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ หมายถึง การเผาไหม้แบบรีดักชัน (Reduction firing, RF) เป็นการเผาที่มีการเผาไหม้อย่างไม่สมบูรณ์ ในเตาเผา มีออกซิเจนไม่เพียงพอซึ่งเมื่อเกิดการเผาไหม้แล้วเกิดควัน และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) เหลืออยู่

การเผาแบบเทคนิคแซกการไฟริง (saggar firing technique) หมายถึง การเผาผลงานประติมากรรมที่ใช้การห่อหุ้มชิ้นงานด้วยแผ่นฟอยล์เพื่อจำกัดอากาศในการเผาไหม้

รูปแบบกึ่งนามธรรม หมายถึง รูปทรงที่ตัดทอนจากห้วงระชา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมจากศิลปิน 5 คน ศึกษาหลักการตัดทอนหลักการแปลงรูปทรงจากธรรมชาติ ศึกษารูปร่าง รูปทรง และสรรพคุณจากหวักระชาย ศึกษาเทคนิคการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์แบบขด ศึกษาการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแบบแซกการไฟริง ศึกษาวัสดุที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ อุณหภูมิการเผา ลวดลาย และสีที่ปรากฏ เวลาที่ใช้ในการเผา และระยะเวลาในการเผา โดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

1. ผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรม จากศิลปิน 5 ท่าน ศึกษาหลักการตัดทอนหลักการแปลงรูปทรงจากธรรมชาติ รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ รูปทรงผิวภายนอกเรียบ รูปทรงเป็นแนวตั้ง ศึกษารูปร่าง รูปทรง และสรรพคุณจากหวักระชาย
2. เทคนิคการขึ้นรูปด้วยดินเหนียว
3. การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแบบแซกการไฟริง
4. ศึกษาวัสดุที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ อุณหภูมิการเผา ลวดลาย และสีที่ปรากฏ เวลาที่ใช้ในการเผา

ตัวแปรตาม

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรม
เผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแบบแซกการไฟริง มีความสูง 50 ซม. จำนวน 3 ชิ้น

ภาพที่ 1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาภาคเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

แนวคิดทางศิลปะ

1. แนวคิดแบบปฏิบัตินิยม
2. การวิจัยโดยใช้เป็นฐาน
3. แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ประติมากรรม
2. เทคนิคการขึ้นรูปด้วยดินเหนียว
3. การแปลงรูป

ประวัติ และผลงานประติมากรร่วมสมัย

การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

การเผาไหม้ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

หวักระชาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทางศิลปะ

องค์ความรู้ของมนุษย์ไม่เพียงแต่ผ่านกระบวนการทางปัญญาการคิดสร้างสรรค์การลงมือทดลองจนเกิดความชำนาญเท่านั้น แต่มนุษย์ยังสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจความเชื่อความศรัทธาในศาสนาการเมืองการปกครอง อิทธิพลทางธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความต้องการสนองตอบทางด้านร่างกายทำให้เกิดแรงบันดาลใจก่อให้เกิดงานศิลปะหลายแขนงจากการสร้างองค์ความรู้ผ่านประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การค้นคว้าศึกษา ทดลอง และการหาเทคนิคการสร้างงานทำให้เกิดงานศิลปะที่สามารถรับรู้ด้วยสายตาประกอบด้วย จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรมเมื่อรวมกันทำให้เกิดงานศิลปะที่เรียกทัศนศิลป์ (Visual Art) เป็นภาษาที่พูดด้วยการมองเห็น และรับรู้ได้ทันที ประติมากรรมเป็นองค์ความรู้หนึ่งที่มีการใช้วัสดุ และเครื่องมือในการสร้างสรรค์ผลงานหลายประเภทมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะประติมากรรมซึ่งมีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน องค์ความรู้เหล่านี้ได้ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น ทั้งในและนอกระบบการศึกษา โดยการวิจัยครั้งนี้ได้นำหลักการ แนวคิดทางศิลปะมาเป็นแนวทางในเรียนรู้ศิลปะได้จากการศึกษาได้จาก (อารี สุทธิพันธ์, 2543)

1. แนวปฏิบัตินิยม การเรียนรู้ และศึกษาจากธรรมชาติโดยถือว่าธรรมชาติเป็นแหล่งความรู้ที่มองเห็นศิลปะที่มองเห็นจะหมายถึง การสร้างสื่อด้วยภาษาภาพ เป็นสัญลักษณ์ที่ได้จากธรรมชาติ

การเลียนแบบธรรมชาติด้วยการถ่ายทอดสื่อวัสดุที่เหมาะสม การเลียนแบบจากสังคมเมื่อมนุษย์เป็นสัตว์สังคมดังนั้นสื่อศิลปะมักเป็นไปในแนวการสร้างเสริมอำนาจของบุคคล การกระตุ้นให้มนุษย์ตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคม การแสดงออกของศิลปินผู้ยิ่งใหญ่โดยถือสิทธิเสรีภาพการแสดงออกของมนุษย์ ดังนั้น ศิลปะที่มองเห็นจะหมายถึงการแสดงออกอย่างเสรีภาพเพื่อสัจธรรมของมนุษย์ การสร้างสรรค์รูปแบบอันมีนัยอันสำคัญ การสร้างสรรค์ความงามประจำยุค ซึ่งแนวคิดนี้นำไปสู่การศึกษา และเชื่อว่า การให้การศึกษาแก่บุคคลจะสร้างความจริงให้ตัวผู้เรียน รวมทั้งเชื่อว่าความจริงจะเกิดขึ้นได้โดยผู้เชี่ยวชาญ แนวคิดปฏิบัตินิยม (Pragmatism) นักปรัชญาปฏิบัตินิยมได้ยืนยันเกี่ยวกับประสบการณ์ของมนุษย์ที่ได้รับ เพราะประสบการณ์จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วย ผู้รู้กับสิ่งที่รู้ ความคิด และจินตนาการเป็นตัวนำทาง เมื่อมีความคิดแล้วลงกระทำกับสิ่งที่กระทำมักประสบผลสำเร็จ ประสบการณ์เกิดจากการกระทำการดำเนินไปอย่างต่อเนื่องกัน ทั้งผู้รู้ กระบวนการรับรู้ และสิ่งที่รู้ การลงมือปฏิบัติทำให้มนุษย์เกิดสติปัญญาหรือเกิดความรู้ หากขาดอย่างใดอย่างหนึ่งประสบการณ์ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ซึ่ง จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ชอว์น แม็คนิฟ (Shawn McNiff, 2009) ได้แสดงทัศนะว่า ความคิดของมนุษย์ฉลาดขึ้นโดยการปฏิบัติ หรือการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ (learning by doing)

2. การวิจัยโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Research) ได้ศึกษากระบวนการ วัสดุ และเครื่องมือทางศิลปะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบคำถาม แก้ปัญหา และสร้างความเข้าใจใหม่ ๆ ทางศิลปะ นับว่าเป็นสร้างองค์ความรู้ และประสบการณ์ทางศิลปะด้วย การวิจัยโดยใช้ศิลปะเป็นฐานเป็นการผสมผสานของวิธีการทางวิจัย และวิธีการทางญาณวิทยา ซึ่งเป็นการวิจัยที่มีรูปแบบหรือกระบวนการทางศิลปะอย่างน้อยหนึ่งรูปแบบเข้ามาเกี่ยวข้องในการทำวิจัย ศิลปะถูกใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการให้ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ การนำเสนอผลการวิจัย และได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษาศิลปะ และขั้นตอนการสร้างสรรค์งานศิลปะการวิจัยโดยใช้ศิลปะเป็นฐานได้พัฒนาการมาจากปรัชญาที่ว่าด้วยชีวิต และประสบการณ์ การรับรู้ทางประสาทสัมผัส และอารมณ์ตลอดจนการตอบสนองทางปัญญา นักวิจัยได้ใช้ศิลปะในการวิจัยเพื่อการสร้างสรรค์หรือสอนงานศิลปะ การตอบสนองด้านสุนทรียศาสตร์ การสำรวจประเด็นทางสังคม การรับรู้ของผู้ชม ความประหลาดใจ และการดึงดูดผู้ชมทั้งทางอารมณ์ และเชิงวิจารณ์ หัวข้อการวิจัยโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ การตรวจสอบปัญหาทางสังคม เช่น สิทธิสตรี การเรียน การเป็นสมาชิกกลุ่ม การเผชิญหน้าข้ามวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ในชั้นเรียน ปัญหาในการใช้ภาษา เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 คือ การวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการสร้างผลงานศิลปะของศิลปินหรือผลงานศิลปะที่เสร็จสมบูรณ์ การศึกษาเพื่อนำมาสร้างเป็นผลงานศิลปะใหม่ การศึกษาประเภทนี้สำรวจว่าทำไม และทำไมของการสร้างงานศิลปะโดยเน้นที่ความตั้งใจของผู้สร้าง การจัดการองค์ประกอบและค่าใช้จ่ายในสาขาศิลปะเฉพาะของพวกเขา และมักจะมีส่วนร่วมกับสุนทรียศาสตร์ และการวิเคราะห์ มิติทางสังคมวัฒนธรรม

กลุ่มที่ 3 ศิลปะประยุกต์ เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนศิลปะ การจัดกิจกรรมทางศิลปะ การทดลองวัสดุศิลปะ ศิลปะบำบัด ศิลปหัตถกรรม การออกแบบเพื่อพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ เป็นต้น (Shawn McNiff, 2009)

จากแนวคิดทางศิลปะ สรุปได้ว่าแนวคิดทางศิลปะประกอบด้วย 2 แนวคิด แนวคิดที่ 1 เป็นการวิจัยโดยใช้ปฏิบัติแนวทาง แนวคิดที่ 2 การวิจัยโดยใช้ศิลปะเป็นฐานและสร้างสรรค์ความงามใหม่ตามความชอบ นับว่าเป็นสร้างองค์ความรู้ และประสบการณ์การรับรู้ทางประสาทสัมผัส และอารมณ์ตลอดจนการตอบสนองทางปัญญา

3. แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม พลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิด และการกระทำใด ๆ ของตนเองเพื่อประสงค์ตามความต้องการที่พึงประสงค์ และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวัง โดยต้องอาศัยสิ่งจูงใจภายนอกที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจขึ้นภายในจิตใจเสียก่อน เพื่อที่จะกระตุ้นให้เกิดการคิด และการเกิดการกระทำในสิ่งที่พึงประสงค์เหมือนเช่นปกติวิสัยของมนุษย์ส่วนใหญ่ ไม่ว่าสิ่งกระตุ้นนั้นจะยากสักเพียงใด ตนก็พร้อมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายสูตรที่จะประสบความสำเร็จที่ต้องการให้จงได้แม้ต้องเสียสละบางสิ่งบางอย่างของตนเองไปบางก็พร้อมที่จะเสียสละได้เสมอถ้าจะช่วยนำมาซึ่งผลสำเร็จที่ต้องการนั้นได้ เรื่องแรงบันดาลใจ แรงบันดาลใจ คือ พลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิด กระตุ้น หรือจูงใจให้เกิดแนวคิดกระบวนการทำงานสร้างสรรค์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง ความต้องการทางจิตใจมักเกิดจากความ ประทับใจ หรือสะท้อนใจต่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวช่วยให้มนุษย์เรากระทำการสร้างสรรค์งานได้โดยอิสระ (สมศักดิ์ คล้ายสังข์, 2565)

แรงบันดาลใจเป็นแรงผลักดันในการทำงานเป็นสิ่งกระตุ้น และทำให้เกิดการสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผลงานด้านศิลปะหรือการประดิษฐ์คิดค้นอื่น ผลงานแรงบันดาลใจอาจขาดพลัง ขาดเสน่ห์ ไม่สามารถส่งเสริมจินตนาการของผู้ชมและอาจเกิดการตีความที่ผิดเพี้ยนไปจากความตั้งใจของผู้สร้างงานแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะอาจมาจากความสนใจในสิ่งนั้น ผู้สร้างสรรค์ผลงานมีความสนใจในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงอยู่แล้ว การเริ่มต้นอาจไม่ยากนักเนื่องจากมีแนวทางในการคิด แรงบันดาลใจอาจมีที่มาอย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับประสบการณ์ การรับรู้ และการเรียนรู้ของผู้สร้างสรรค์ผลงาน สภาพแวดล้อมหรือแม่แบบทวิหรือคำกล่าวที่มากกระทบจิตใจก็สามารถนำมาเป็นแนวทางในการคิดได้ (สราวุฒิ วงษ์เนตร, 2561) เมื่อพิจารณาถึงความหมายของแรงบันดาลใจแล้วสอดคล้องกับแรงบันดาลใจของประติมากรแต่ละคน ดังนี้

คำเรื่อง วิเชียรเขตต์ (ชาญชัย จันทศรี, 2557) ชื่นชอบในการเรียนศิลปะโดยเฉพาะงานประติมากรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากความงามตามธรรมชาติ และร่างกายมนุษย์ที่ศิลปินใช้ประสบการณ์สะสมมายาวนานหลายสิบปี

นนทิวรรณ จันทนะพะลิน (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560) ได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงของสตรีที่มีท่าทางลีลาอ่อนช้อย อวบอ้วนของร่างกายมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานประติมากรรม

เขียน ยัมศิริ (ชาญชัย จันทศรี, 2557) ได้รับแรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตวัฒนธรรมทางประเพณี และความสวยงามอ่อนช้อยของรูปทรงพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยนำมาสู่การผลงานสร้างสรรค์งานประติมากรรมที่เป็นแบบอย่างให้นักเรียนได้ศึกษา

เข็มรัตน์ กองสุข (Baramee of art, 2567) ประติมากรไทยอีกคนหนึ่งที่ได้รับแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมประเพณีความเชื่อความศรัทธาทางศาสนา และความสวยงามของธรรมชาตินำมาสู่

การสร้างสรรคผลงานประติมากรรมที่มีรูปแบบการตัดทอนแบบหลากหลายทั้งการตัดทอนแบบปานกลางจนถึงขั้นสูงสุด

อันเดรีย บุกชี (Saatchi Art, 2567) ประติมากรชาวอิตาลี ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม แรงบันดาลใจจากความไม่ปกติ ความเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติของรูปร่างรูปทรง ความผิดเพี้ยนที่แตกต่าง และการตัดทอนขั้นสูง

จากการศึกษาสรุปได้ว่า แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของประติมากรแต่ละคนมีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรคงานประติมากรรมเกิดขึ้นจากความประทับใจทำให้เกิดอำนาจในจิตใจเป็นแรงพลังที่จะผลักดันให้เกิดการสร้างสรรคผลงานประติมากรรมที่มีรูปแบบการตัดทอนที่ปานกลางจนถึงขั้นสูงสุด และเมื่อได้ศึกษาความรู้ และหลักการสร้างสรรคงานประติมากรรมแล้วแรงบันดาลใจสามารถเกิดขึ้นได้กับประติมากรเมื่อต้องการสร้างผลงานประติมากรรมแรงบันดาลใจจะเป็นแรงกระตุ้นทำให้ศิลปินสร้างสรรคงานขึ้นมาโดยมีแรงขับเคลื่อนจากภายในจิตใจถ่ายทอดออกมาในรูปแบบผลงานประติมากรรมแบบต่าง ๆ ความชื่นชอบในธรรมชาติ ความศรัทธาทางศาสนา ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต วัฒนธรรมประเพณี สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงประสบการณ์ที่ได้พบเจอส่งผลให้ประติมากรใช้หลักทางองค์ประกอบศิลป์สร้างสรรคผลงานประติมากรรมตามทฤษฎีหลักการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมการใช้ องค์ประกอบทัศนธาตุร่วมกับแรงบันดาลใจส่งผลทำให้เกิดการสร้างสรรคผลงานของประติมากร แรงบันดาลใจนี้เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์ของแนวคิดทางสุนทรียศาสตร์ของ เบเนดโต โครเซ ที่ให้ความเห็นไว้ว่าศิลปะคือ การแสดงออก (Art is expression) การแสดงออกนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะเดียวกัน และการแสดงออกนั้นเป็นสิ่งที่อยู่ในจิต ตัวงานศิลปะ จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในความคิดของศิลปินเท่านั้น ความงามคือ การแสดงออกของจิต ศิลปะเป็นเรื่องของการเห็นด้วยอชัญตติญาณ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตหรือความคิดของศิลปิน และศิลปะเป็นการแสดงออกในฐานะเป็นกระบวนการ (process) ที่อยู่ในความคิดในจิตที่เกิดจากแรงกระตุ้น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ประติมากรรมเป็นผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบ 3 มิติ เป็นผลผลิต และมรดกทางวัฒนธรรมแขนงหนึ่งที่มีคุณค่าทั้งในด้านการศึกษาทางวัฒนธรรม ศิลปกรรม สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ โบราณคดี และปรัชญาศาสนา เป็นภาพสะท้อนถึงวิถีชีวิตของคนสมัยก่อนในบริบทของสภาพแวดล้อมในช่วงเวลานั้นสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อการชื่นชม ในคุณค่าทางศิลปะเป็นสำคัญ มีการแสดงออกด้วยปริมาตรเป็นรูปทรง 3 มิติ มีความกว้างความยาวหรือความลึกความสูงซึ่งกินระวางพื้นที่ในอากาศ สร้างโดยกรรมวิธีต่าง ๆ สามารถชื่นชมรับรู้ด้วยการมองเห็นทางสายตาซึ่งเรียกว่าทัศนศิลป์

1. ประติมากรรม หมายถึง งานทัศนศิลป์มีลักษณะ 3 มิติเกิดจากการใช้วัสดุที่หลากหลายมีลักษณะที่กินเนื้อที่ภายในอากาศสร้างขึ้นด้วยวิธีการเพิ่ม และวิธีการลด หรือผสมทั้งสองแบบโดยมีฐานรองรับมีลักษณะเป็น 3 มิติและงานประเภท 2 มิติที่เป็นผลงานประติมากรรมประเภทหุ่นต่ำ และหุ่นสูงและมีทั้งรูปแบบที่เป็นนามธรรม และกึ่งเหมือนจริงจนถึงเหมือนจริงตามที่ประติมากรสร้างสรรคขึ้นเพื่อการชื่นชมและตอบสนองความต้องการทางสุนทรียศิลป์ของตนเอง ในปัจจุบันประติมากร

ได้คิดสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมโดยและเลือกใช้วัสดุใหม่ที่หลากหลาย เช่น ผลงานที่หล่อด้วยไฟเบอร์กลาส พลาสติก หรือปูนหรือวัสดุที่ประติมากรค้นพบเอง และนำเสนอผลงานด้วยวิธีแปลก และหลากหลายประติมากรคำนึงถึงคุณค่าทางศิลปะเป็นสำคัญ มีการแสดงออกด้วยปริมาตร เป็นรูปทรง 3 มิติ มีความกว้าง ความยาวหรือความลึก ความสูง ซึ่งกินพื้นที่ในอากาศอาจมองดูได้รอบด้านมองได้ด้านเดียวหรือมองทะลุปริมาตรหรือปริมาตรภายใน (อารี สุทธิพันธุ์, 2543) สร้างโดยกรรมวิธีต่าง ๆ สามารถชื่นชมด้วยการมองเห็นทางสายตา ซึ่งเรียกว่า ทัศนศิลป์ ประติมากรรมเป็นผลผลิต และมรดกทางวัฒนธรรมแขนงหนึ่งที่มีคุณค่ายิ่ง ทั้งในด้านการศึกษาทางวัฒนธรรม ศิลปกรรม สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ โบราณคดี และปรัชญาศาสนา เป็นภาพสะท้อนถึงวิถีชีวิตของคนสมัยก่อนในบริบทของสภาพแวดล้อมในช่วงเวลานั้น ๆ

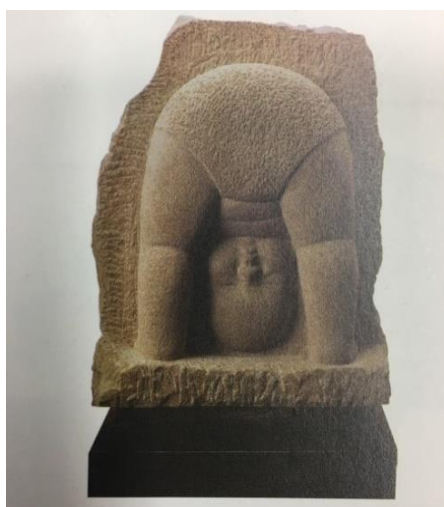
พีระพงษ์ กุลพิศาล, (2546) ได้กล่าวถึงลักษณะของประติมากรรมในหนังสือโมนาภาพ และการรับรู้ทางศิลปะ และศิลปศึกษาไว้ว่า ผลงานทัศนศิลป์ประเภทประติมากรรมได้แบ่งหมวดหมู่ไว้ดังนี้ ประติมากรรมมีรูปร่างลักษณะแตกต่างกันอาจมีลักษณะลอยตัวหรือแบบภาพปูนหรือเป็นเส้นก็ได้ ผลงานประติมากรรมที่เป็นรูปแบบลอยตัวจัดเป็นงานที่มีลักษณะสมบูรณ์แบบที่สุดเพราะมองได้รอบทิศทาง และมีลักษณะเป็น 3 มิติ ประติมากรรมแบบเส้นโดยใช้ลวดหรือเชือกเป็นแกน แขนว (Mobile) ประติมากรจะเลือกสร้างสรรค์ผลงานตามลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามความคิด และแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ที่ได้พบเห็นหรือความประทับใจภายในของประติมากรการสร้างสรรคผลงานจึงมักสร้างตามความถนัด และความสนใจของตนเอง งานประติมากรรมจึงแบ่งตามลักษณะดังกล่าวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประติมากรรมลอยตัว (Full round sculpture) ประติมากรรมในลักษณะลอยตัวเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถมองเห็นผลงานได้หลายแง่มุมมีลักษณะที่กินพื้นที่ในอากาศด้วยปัจจัยข้อกำหนดของเรื่องราวจึงเป็นไปได้ยากในการสร้างสรรคงานเมื่อ เปรียบเทียบกับผลงานทัศนศิลป์ประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะเรื่องราวที่เกี่ยวกับเมฆ และทะเลที่มีเรื่องราวการสร้างสรรคงานมากกว่างานประติมากรรม การสร้างสรรคงานประติมากรรมจึงเป็นงานที่มีลักษณะกินพื้นที่ในอากาศเพื่อแก้ปัญหาการใช้หลักทัศนียภาพ Perspective ลงตาให้เกิดระยะใกล้ไกลนอกจากนั้นประติมากรรมลอยตัวสามารถตั้งอยู่ด้วยตัวของตนเองเป็นสาเหตุให้ประติมากรผู้สร้างสรรคงานต้องแก้ปัญหาทางวิศวกรรมเกี่ยวกับจุดศูนย์ถ่วงอีกด้วย จึงไม่สามารถสร้างสรรคผลงานที่มีขนาดใหญ่ให้ตั้งอยู่บนยอดแหลมได้ เว้นเสียแต่การหาวิธีพิเศษที่ไม่ทำให้ผลงานล้มลง ดังภาพที่ 2.1 ผลงานประติมากรรมลอยตัวของเชียน ยัมศิริ เป็นผลงานที่งดงามด้วยเส้นแขนขาตรง ๆ ตามโครงสร้างกระดูก และเส้นตรงของขลุ่ยประกอบด้วยเส้นโค้งจากหัวผ่านสะโพกเป็นความขัดแย้งที่มีเอกภาพ ความนุ่มนวลในสิ่งต่าง ๆ ของร่างกายผลักดันให้ผลงานประติมากรรมที่ลักษณะลอยตัวนี้มีความอ่อนหวานปรากฏอย่างเด่นชัด ลักษณะการวางท่าทางลีลาของเส้นและมวลปริมาตรที่โดดเด่นมาเป็นแนวทางหรือแรงบันดาลใจกิจกรรมในกิจกรรมจักรประจักษ์ประจำวันการจัดวางโครงสร้างรูปร่างอริยบทใหม่ถือเป็นความฉลาดของประติมากร (ชาญชัย จันทศรี, 2543)

ภาพที่ 2.1 เขียน ยิ้มศิริ, ขลุ่ยทิพย์ (2492), สำริด, ขนาด 5 x 9 ซม.
ที่มา : (ชาญชัย จันทศรี, 2543)

ประติมากรรมแบบนูน (Relief Sculpture) การสร้างสรรค์ประติมากรรมแบบนูน มีข้อจำกัดน้อยกว่าประติมากรรมลอยตัวประติมากรรมนูนมีลักษณะภาพยื่นออกมาจากด้านหลังประติมากรรมจึงมีเรื่องสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระไม่กังวลเกี่ยวกับตำแหน่งติดตั้ง และฐานรองรับสร้างสรรค์เรื่องราวได้อย่างอิสระเพราะมองเห็นได้เพียงด้านเดียวที่ยื่นออกมาจากพื้นแตกต่างจากประติมากรรมแบบลอยตัวจึงดูเหมือนประติมากรรมแบบนูนมีลักษณะ 2 มิติ เมื่อเทียบกับประติมากรรมแบบลอยตัว ดังผลงานประติมากรรมภาพที่ 2.2 เป็นผลงานประติมากรรมหินทรายแบบนูน ศิลปินได้นำวัสดุ คือ หินทรายมาสร้างสรรคงานประติมากรรม ด้วยเรื่องราวธรรมดาในชีวิตประจำวันได้อย่างกลมกลืน ประติมากรรมแบบนูนจะมีคุณค่าทางสุนทรียภาพเพียงด้านเดียว (สุจิตร์นิทรศการทัศนศิลป์ 4 เกาทอง, 2543)

ภาพที่ 2.2 สมชาย เกาทอง, ดุ (2543), ประติมากรรมหินทราย, ไม่ระบุขนาด
ที่มา : (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2546)

ประติมากรรมแบบเส้น (Linear Sculpture) เป็นประติมากรรมแบบโครงสร้างที่ประกอบไปด้วยสิ่งที่มีลักษณะเป็นเส้น เช่น ลวดหลอดไฟนีออนและมีลักษณะกินพื้นที่ในอากาศ มีลักษณะ 3 มิติ จึงมักสับสนเป็นงานประติมากรรมแบบลอยตัวจึงทำให้อยากจะหาคำตอบในเรื่องของอะไรเป็นงานประติมากรรมแบบเส้น อะไรเป็นงานประติมากรรมแบบลอยตัว ประติมากรรมลักษณะนี้เป็นอย่างไร ผู้ชมหรือผู้สร้างสรรค์งานผลงานชนิดนี้จึงต้องพิจารณา และวิเคราะห์ผลงานอย่างมีขั้น มีตอนการตอบสนองทางสุนทรียภาพที่มีต่อผลงานจะช่วยให้มองเห็นความเด่นชัดของประติมากรรมประเภทนี้ประติมากรรมลักษณะนี้คืออะไร มีประโยชน์อย่างไรมีคุณค่าเพียงใดคงเข้าใจได้ยาก ผู้ชมควรต้องพิจารณาอย่างมีขั้นตอนการตอบสนองทางสุนทรียภาพจะช่วยให้เข้าใจผลงานประติมากรรมลักษณะนี้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.3 กมล ทศนาญชลี, หลอดสีของศิลปิน หมายเลข 2 (2522-2533),
สื่อผสม, ขนาด 180 x 20 x 12.5 ซม.
ที่มา : (พระพงษ์ กุลพิศาล, 2546)

วัสดุ และวิธีการสร้างสรรค์งานประติมากรรม โดยทั่วไปแล้วเรามักแบ่งวิธีการสร้างสรรค์งานประติมากรรมตามอดีต เช่น ปั้น หล่อ แกะสลัก เคาะ ดุน แต่ในยุคปัจจุบันประติมากรใช้วัสดุหลายประเภทในการนำมาสร้างสรรค์งานประติมากรรมทำให้เกิดความเข้าใจที่หลากหลาย เพื่อเป็นการเข้าใจจึงได้จัดวิธีการสร้างสรรค์งานประติมากรรมแบ่งออกตามวิธี และเหมาะสมกับวัสดุต่าง ๆ ดังนี้

วิธีการสกัดออก (Subtraction) เป็นกระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรมลักษณะการนำออกหรือสกัดออกให้เหลือรูปร่างหรือรูปทรงที่ต้องการตามจินตนาการของประติมากรวัสดุที่นำมาสร้างสรรค์งานประติมากรรมแบบนี้จะเป็นหิน และไม้ เป็นส่วนใหญ่ เช่น หินอ่อน หินปูน หินแกรนิตหินสบู่ ไม้เนื้ออ่อน ไม้เนื้อแข็ง ไม้สัก ไม้โอ๊ก เป็นต้น การสร้างสรรค์งานประติมากรจะต้องมีต้นแบบหรือโมเดลเสมือนจริงเป็นต้นแบบขนาดเล็ก และลงมือสร้างสรรค์ผลงานในวัสดุที่เป็นขนาดจริงตามเทคนิคการสร้างสรรค์งานประเภทสกัดออก และเลือกใช้เครื่องมือที่ประติมากรถนัดมาสร้างสรรค์งาน

วิธีการเพิ่ม (Addition) เป็นวิธีการเพิ่มวัสดุเข้าไปที่ละน้อยจนสำเร็จบางครั้งเรียกว่า ประติมากรรมแบบพอก Build Sculpture เป็นประติมากรรมแบบเพิ่มหรือปะติดปะต่อวัสดุเข้าเป็นรูปทรงวัสดุที่ใช้ มักเป็นวัสดุเช่นดิน พลาสติก เรซิน เหล็ก อลูมิเนียม หรือโลหะอื่น และไม้ บางครั้งนำโลหะอื่นมาผสมผสานรวมกันประกอบเข้าด้วยเป็นโครงสร้างทางประติมากรรม

วิธีแทนที่ (Substitution) วิธีการนี้เป็นวิธีการเปลี่ยนรูปจากของเหลวเข้าไปแทนที่ในเบ้าหลอมหรือแม่พิมพ์ Mold และกลายเป็นของแข็งจากนั้นก็แกะออกจากแม่พิมพ์ การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทนี้ต้องมีแม่พิมพ์เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมซึ่งแม่พิมพ์อาจทำด้วยปูนปลาสเตอร์หรือวัสดุอื่นที่ทำต้นแบบหรือแม่พิมพ์ ลักษณะของวัสดุในการหล่อแบบต้องเป็นของเหลวก่อนแล้วนำเข้าไปแทนที่เมื่อวัสดุแข็งตัวก็จะได้ผลงานตามแม่พิมพ์จากนั้นตกแต่งให้เรียบร้อยการหล่อมั้ทั้งการหล่อกลวง และหล่อตัน

วิธีการขึ้นรูปด้วยมือ (Hand Manipulation) เป็นวิธีการใช้วัสดุดินเหนียวมาขึ้นรูปด้วยมือ และประกอบภาชนะผลงานต่างๆโดยปราศจากเครื่องมืออื่นๆช่วยเหลือเป็นวิธีที่มนุษย์สร้างสรรค์งานศิลปะนี้มาเป็นระยะเวลายาวนานเป็น 1000 ปี ก่อนพบเทคนิคการสร้างสรรค์ตั้งแต่ดินเหนียวเป็นก้อนจนการเป็นรูปร่าง เช่นเทคนิคการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน เทคนิคการขึ้นรูปบีบกด(Pinching) เทคนิคการขึ้นรูปแบบขด (Coiling) (สุขุมล สาระเกษตริน, 2564) วิธีการใช้วัสดุที่ค้นพบ (Found) มีวัสดุทั้งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ และมนุษย์สร้างขึ้นโดยไม่มีจุดหมายในการนำมาสร้างสรรคงานศิลปะ ประติมากรที่มองเห็นความงามของวัสดุ และนำมาเลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของศิลปินเองโดยเลือกเอาวัสดุมาสร้างสรรค์ผลงานแยกออกจากสิ่งแวดล้อมเดิมนำมาจัดวาง และสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมของศิลปินเอง และนำเสนอว่าวัสดุนั้นคือสื่อทางสุนทรียภาพ กล่าวคือ ประติมากรนำวัสดุที่สนใจนำมาจัดวางสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมของตนเองบนพื้นฐานความพึงพอใจของศิลปินเอง (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2564)

ศิลปินนำวัสดุที่ค้นพบ เช่น แผ่นโลหะ เศษผ้า เศษพลาสติก ไม้ และวัสดุอื่น ๆ มาประกอบสร้างสรรค์เป็นรูปทรงประติมากรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นลักษณะการสร้างสรรค์แบบการใช้วัสดุที่ค้นพบ

ภาพที่ 2.4 วิโชค มุกดามณี, สัญลักษณ์ใหม่จากสิ่งแวดล้อม หมายเลข 2 (2534),

สื่อผสม, ขนาด 200 x 390 ซม.

ที่มา : (คลังสะสมศิลปกรรม, 2567)

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าประติมากรรมเป็นทัศนศิลป์เป็นได้ทั้งที่เป็น 2 มิติ และ 3 มิติ มีวิธีการสร้างสรรค์โดยแตกต่างกันตามวิธีการนำเสนอของประติมากร ประติมากรรมแบ่งได้ดังนี้

ประติมากรรมลอยตัว (Full round sculpture) ประติมากรรมแบบนูน (Relief Sculpture) และประติมากรรมแบบเส้น (Linear Sculpture) วัสดุในการสร้างสรรค์มีทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และมนุษย์สร้างขึ้นวิธีการสร้างสรรค์ของศิลปินโดยทั่วไปจะแบ่งวิธีการสร้างสรรค์ดังนี้ วิธีการสกัดออก (Subtraction) วิธีแทนที่ (Substitution) วิธีการขึ้นรูปด้วยมือ (Manipulation) วิธีการใช้วัสดุที่ค้นพบ (Found)

2. เทคนิคการขึ้นรูปด้วยดินเหนียว

เทคนิคการขึ้นรูปด้วยดินเหนียวเป็นรูปทรงต่าง ๆ เป็นการขึ้นรูปโดยใช้มือในการขึ้นรูป ผลงานจะใช้วัสดุเนื้ออ่อนนุ่ม (Hand-Building) สามารถทำได้หลายวิธีเช่นการขึ้นรูปวิธีการต่อไปนี้ ดังนี้เทคนิคการขึ้นรูปด้วยมือ อันประกอบไปด้วยการบีบดิน (pinching) การขึ้นรูปด้วยดินเส้น (coiling) และการขึ้นรูปด้วยดินแผ่น (slab building) ตลอดจนเทคนิคที่ประยุกต์เพิ่มเติมโดยการใช้แม่พิมพ์กด (press mold) ร่วมกับดินแผ่นหรือดินเส้น เป็นเทคนิคที่มีความคล่องตัวสูงข้อจำกัดของเทคนิคมีน้อย สามารถดัดแปลงใช้ได้หลากหลายทั้งกับชิ้นงานที่มีรูปทรงเรียบง่าย ไปจนถึงงานประติมากรรมที่มีรูปทรงซับซ้อน นอกจากนี้เนื้อดินปั้นที่ใช้ไม่จำเป็นต้องมีความเหนียวมากนัก โดยเฉพาะเทคนิคการขึ้นรูปด้วยดินแผ่น แต่ข้อควรระวังของการขึ้นรูปด้วยเทคนิคนี้คือ บริเวณรอยต่อ เช่นรอยต่อของดินเส้น และดินแผ่นในการขึ้นรูป หรือรอยต่อของรูปทรงที่มาต่อกันซึ่งต้องมีความแข็งแรงแนบเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน และมีความหนาบางสม่ำเสมอชิ้นงานประติมากรรมที่มีผนังหนา และพื้นผิวที่เกิดจากการพอกปะดิน ทำให้มีความหนาไม่สม่ำเสมอ จะมีอัตราการแตกร้าวขณะเผาสูง ต้องทำการเผาช้า ๆ และระมัดระวังกว่างานทั่วไป (คนธารณ์ เมียร์แมน, 2552)

การขึ้นรูปด้วยมือที่เหมาะสมสำหรับการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา การขึ้นรูปด้วยการบีบดิน (pinching) การขึ้นรูปแบบอิสระ เป็นเทคนิคการขึ้นรูปด้วยมือที่สะดวก และง่ายมากไม่มีกฎเกณฑ์โดยขึ้นรูปดินเป็นใช้นิ้วกด บีบ อัดด้วยฝ่ามือหรือเครื่องมือที่ประติมากรเลือกใช้ในการสร้างสรรค์เป็นรูปทรงตามต้องการบนพื้นฐานการปั้นประติมากรรมแบบเพิ่มหรือสกัดออกก็ได้เมื่อได้ผลงานแล้วตกแต่งผลงานให้เรียบร้อยตามแบบแผนที่วางไว้ให้แห้ง และตกแต่งในขั้นตอนสร้างสรรค์ต่อไป

การขึ้นรูปแบบขด (coiling) เป็นการขึ้นรูปที่มีรูปแบบกรรมวิธีการกำหนดที่เด่นชัด และสามารถมองเห็นร่องรอยหรือปิดบังก็ได้ เริ่มจากนวดดิน และแบ่งดินแล้วคลึงดินให้เป็นเส้นต่อขึ้นมา โดยมีส่วนฐานรองรับฐานให้เป็นแผ่นหรือไม่เป็นแผ่นขึ้นกับเทคนิค และการใช้เครื่องมือ แล้วใช้มือขึ้นรูปดินให้เป็นเส้นที่ละเอียดจัดเป็นรูปทรงตามต้องการด้วยการคลึงดินให้เป็นเส้นกลมยาว แล้วขดบนฐานแผ่นที่เตรียมไว้ โดยใช้น้ำสลิปดินประสานรอยต่อ เสร็จแล้วจึงตกแต่งผิวให้เรียบแล้วปล่อยให้แห้ง

การขึ้นรูปทรงแบบแผ่น (slab building) การขึ้นรูปด้วยดินตามวิธีนี้เหมาะสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เป็นเหลี่ยมหรือต้องการให้มีลักษณะเป็นแผ่น ๆ หรือมีรูปทรงแปลก ๆ ขั้นแรกใช้เครื่องมือลูกกลิ้ง รีดดินให้เป็นแผ่นบนแผ่นปูนพลาสติกที่มีผ้าใบหุ้ม ใช้เครื่องมือตัดดินตามแบบที่ต้องการ แล้วประกอบเข้าด้วยกัน เมื่อดินหมาดจึงใช้สลิปประสานรอยต่อ แล้วจึงปล่อยให้แห้ง

การขึ้นรูปแบบวิธีหล่อ (Mold) การขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อโดยใช้แม่พิมพ์ทำจากปูนปลาสเตอร์ ใช้หลักการดูดน้ำออกจากน้ำดินแม่พิมพ์ที่ทำด้วยปูนปลาสเตอร์เป็นตัวดูดน้ำดินสลิไปให้แห้ง ผิวของเนื้อดินจะถูกปูนปลาสเตอร์ดูดน้ำออกจากดินคงเหลือไว้เฉพาะเนื้อดิน จากนั้นเทน้ำดินออกเมื่อได้ความหนาที่ต้องการผลงานนี้อาจผลิตได้ไม่มากนัก เพราะการหล่อสลิประยะแรก ๆ สามารถดูดซึมน้ำได้รวดเร็ว แต่อัตราการดูดน้ำจะช้าลงตามลำดับ เพราะปูนปลาสเตอร์มีอายุในการใช้งาน การหล่อด้วยน้ำดินใช้วิธีการแบบการหล่อสลิแบบกลวง คือ เมื่อได้ความหนาพอสมควรก็จะเทน้ำสลิออกจากพิมพ์ ซึ่งต้องค่อย ๆ เท เพื่อมิให้ผิวภายในขรุขระ (สุขุมล สาระเกษตริน, 2564)

จากทฤษฎีการขึ้นรูปด้วยดินเหนียว สรุปได้ว่าเทคนิคการขึ้นรูปดินเหนียวมีหลายเทคนิคไม่มีกฎเกณฑ์ในการสร้างสรรค์ สามารถขึ้นรูปได้อย่างอิสระหรือหลายเทคนิครวมกัน การขึ้นรูปแบบแผ่นต้องมีลักษณะเป็นแผ่นด้วยการรีดดินเหนียวให้แบนราบเป็นแผ่น และประกอบเป็นรูปทรง การขึ้นรูปแบบขดต้องมีกรรมวิธีที่คลึงดินให้เป็นเส้นในการขึ้นรูปต่อกันให้เป็นรูปทรง และการขึ้นรูปแบบหล่อหน้าดินเป็นเทคนิคการสร้างสรรค์โดยใช้หลักการแทนที่จากการเตรียมดินให้เป็นของเหลวเทในเบ้าหลอมหรือแม่พิมพ์การทำวิจัยในครั้งนี้จะใช้การสร้างสรรค์ด้วยมือโดยการขึ้นรูปแบบขด (coiling) การขึ้นรูปแบบดังกล่าวเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย

3. การแปลงรูป

การแปลงรูปคือการเปลี่ยนแปลงรูปที่มีอยู่แล้วให้เปลี่ยนแปลงเป็นภาพใหม่ผลงานชิ้นใหม่ โดยมีพื้นฐานจากภาพเดิมอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ทั้งแบบรุนแรง และไม่รุนแรงบิดเบือนจากภาพต้นแบบเพียงเล็กน้อยก็ได้ ความหมายของการแปลงรูป พีระพงษ์ กุลพิศาล, (2564) ได้กล่าวไว้ว่า ความหมายของการแปลงรูปออกได้ 5 ความหมายดังความหมายดังนี้

ความหมายที่ 1 การแปลงรูป คือการกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนรูปหรือภาวะที่แสดงลักษณะที่รูปถูกเปลี่ยน หรืออาจหมายถึงการเปลี่ยนการเปลี่ยนให้เป็นอย่างอื่นอย่างรุนแรง ความหมายแรกนี้ มีการเล่นคำอยู่บ้าง คือ ใช้คำคำเดียวที่อธิบายกันเอง ต่างกันที่เป็นคำนามหรือคำกริยาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อถอดความหมายแล้วจะพบว่าหมายความถึงการกระทำ กระทำ (act) เพื่อการแปลงรูป (State) หรือลักษณะที่ถูกดัดแปลง และคุณภาพของการเปลี่ยนรูปซึ่งต้องเป็นการเปลี่ยนจากต้นแบบอย่างมาก สรุปได้ว่า ตามความหมายนี้ การเปลี่ยนรูปต้องเกิดจากการกระทำ ไม่ได้ทำเกิดขึ้นเอง และแสดงลักษณะที่เปลี่ยนไปจากสภาพเดิมอย่างชัดเจน

ความหมายที่ 2 การแปลงรูป การเปลี่ยนรูปของสองสิ่งที่สัมพันธ์กันระหว่างรูปทรงกับเนื้อหาได้แก่ 1) เมื่อเนื้อหาเป็นรูปทรง และรูปทรงมาเป็นเนื้อหา และ 2) เมื่อบรรจุเนื้อหาใหม่ลงในรูปทรงเก่า ความหมายที่สองนี้ อธิบายถึงการเปลี่ยนรูปว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงกับเนื้อหา ในสองประเด็น คือ ทั้งคู่จะแปลงรูปตัวเองภายใต้อิทธิพลซึ่งกันและกัน และรูปทรงเก่าสามารถแปลงรูปให้ทันสมัยได้ด้วยเนื้อหาใหม่

ความหมายที่ 3 การแปลงรูปคือ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยทำให้รูปทรง และเนื้อหารวมตัวกันในหนึ่งเดียวกัน ด้วยเหตุนี้การเปลี่ยนเนื้อหาศิลปะแบบหนึ่งให้เป็นรูปทรงที่ไม่เป็นศิลปะหรือเป็นรูปทรงทางศิลปะแบบอื่นจึงเป็นไปได้ ความหมายที่สามนี้ ให้ความสำคัญกับรูปทรง และเนื้อหาการแปลงรูปโดยอ้างว่า รูปทรงกับเนื้อหาคือเอกภาพที่แสดงความเป็นศิลปะ การแปลงรูปโดยนำเนื้อหาของศิลปะแบบหนึ่งไปไว้กับรูปทรงที่ไม่เป็นศิลปะแบบอื่นเป็นไปได้

ความหมายที่ 4 การแปลงรูปคือ การเปลี่ยนรูปร่างหรือลักษณะของสิ่งต่างๆ ซึ่งในลักษณะทุกแบบที่ศิลปินสร้างขึ้นมา มีการแปลงรูปวัตถุต่าง ๆ ปรากฏอยู่เสมอ ความหมายที่สี่นี้ เรียบง่ายและเข้าใจไม่ยาก ระบุตรงไปตรงมา การแปลงรูป คือ การเปลี่ยนรูปวัตถุต่าง ๆ ในศิลปะทุกรูปแบบโดยศิลปิน

ความหมายที่ 5 การแปลงรูป การเปลี่ยนรูปแบบ โดยสร้างสรรค์ความหมายใหม่ให้กับรูปแบบนั้นอย่างมีนัยสำคัญ ความหมายที่ห้านี้ ระบุว่า การแปลงรูปเป็นการเปลี่ยนความหมายของรูปแบบใหม่มีความหมายใหม่อย่างเด่นชัด (มีนัยสำคัญ) เมื่อพิจารณาความหมายทั้งห้าความหมายดังกล่าวแล้ว

จากความหมายทั้ง 5 สรุปได้ว่าเป็นความหมายเดียวกันว่าในทางทัศนศิลป์ การแปลงรูปคือ การที่ศิลปินเปลี่ยนรูปแบบให้เป็นรูปใหม่ ส่งผลต่อการเปลี่ยนเนื้อหาหรือความหมายของต้นแบบโดยที่ผู้แปลงมีจุดประสงค์นำเสนอหรือสร้างสรรค์ตามจินตนาการของศิลปินเอง เมื่อศึกษาความหมายการแปลงรูปแล้วประเภทของการแปลงรูปที่เกี่ยวข้อง ในงานประติมากรรมในความหมายของการแปลงรูปพอเนื้อหาของการแปลงรูปแล้วพบว่าส่วนใหญ่ คือ การเปลี่ยนต้นแบบให้เป็นงานทัศนศิลป์ตามเทคนิคหรือความต้องการของผู้สร้างสรรค์ หรือประติมากร

ประเภทของการแปลงรูป

การแปลงรูปที่เป็นรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เมื่อมาพิจารณาเนื้อหาในหลักการแปลงรูปในทัศนศิลป์ พีระพงษ์ กุลพิศาล, (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การแปลงรูปแบบโครงสร้าง (Structural Transformation) เป็นการพบลักษณะโครงสร้างพื้นฐานของวัตถุต้นแบบเมื่อเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานแล้ว จึงจะสร้างสรรค์รูปทรงนั้นขึ้นมาใหม่ ให้เป็นผลงานจิตรกรรมหรือประติมากรรมแล้วแต่กรณีเราเรียกวิธีนี้ว่า การแปลงรูปแบบโครงสร้าง จึงจำเป็นต้องใช้จินตนาการอย่างสร้างสรรค์ วิธีการนี้นำมาใช้ในสมัยกรีกโบราณ เห็นจากผลงานของ แพร็กซิทิลิส ชื่อ วินัสแห่งคนิโดส (Aphrodite of Knidos) เป็นผลงานรูปมนุษย์ที่ขึ้นมาใหม่ให้เป็นรูปประติมากรรม โดยดัดแปลงส่วนประกอบต่าง ๆ ของโครงสร้างต้นแบบให้มีความลื่นไหลสัมพันธ์กันอย่างงดงาม ถ้าแพร็กซิทิลิสไม่มีความรู้เรื่องกายภาพมนุษย์จะเปลี่ยนรูปคนให้สมบูรณ์ขนาดนี้ไม่ได้อย่างแน่นอน การแปลงรูปวิธีนี้ใช้กระบวนการจัดระเบียบอย่างมีแบบแผน เน้นความกลมกลืน และงดงามของรูปทรงประติมากรรมเป็นหลัก ซึ่งคนจริง ๆ จะไม่เป็นเช่นนั้น ประติมากรชาวกรีกชื่นชมกับคุณค่าทางสุนทรียภาพแบบมองเห็นแล้วถูกต้อง หรือสมบูรณ์ คุณค่าลักษณะนี้คือรากเหง้าของความมีแบบแผนอีกหลาย ๆ แบบที่เข้ามาสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะซึ่งประติมากรรมรูปมนุษย์ของกรีกจะแสดงลักษณะการแปลงรูปวิธีพิเศษทางรูปแบบ (Formal Coherence) ในผลงานศิลปะ เพื่อใช้ให้เหมาะสมกับพิธีกรรม และความอาถรรพ์ต่าง ๆ ของพวกเขา โดยเชื่อว่าถ้าผลงานทำออกมาดี และโครงสร้างดีจะมีอาถรรพ์ยิ่งขึ้น การค้นหารูปทรงของศิลปะที่เหมาะสมลงตัวดำเนินต่อเนื่องมาหลายยุคหลายสมัยด้วยแบบอย่างต่าง ๆ กัน มนุษย์ได้ใช้ศิลปะเป็นสื่อโครงสร้างที่สมบูรณ์ บริสุทธิ์ และยั่งยืนถาวร ซึ่งต่อมาได้เป็นแบบแผนที่กำหนดขึ้นตามกระแสความประทับใจอันหลากหลายที่เปลี่ยนไปแต่ละวันบนโลกใบนี้

ภาพที่ 2.5 แพรกซิทลิส, วินัสแห่งนีดอส (350 BC.), หินอ่อน, สูง 168 ซม.
ที่มา : (พระพงษ์ กุลพิศาล, 2564)

การแปลงรูปโครงสร้างระดับสูงจะเป็นโครงสร้างรูปทรงเรขาคณิตบริสุทธิ์ เช่น ผลงานประติมากรชาวโรมาเนีย คอนสตันติน บรานคูช (Constantine Brancusi) ชื่อ ลำตัวของชายหนุ่ม (1917) ประติมากรรมชิ้นนี้ใช้รูปทรงกระบอกผิวมันวาวสามชิ้น ประกอบเป็นลำตัวผู้ชาย ถ้าเปรียบกับของจริง ส่วนนี้คือกระดูกเชิงกราน มีท่อนขาต่อออกมาเป็นรูปทรงที่สมบูรณ์แบบมีความต่อเนื่องกันดูแล้วไม่ขัดตา คนที่เคยวาดจากแบบคนจริงจะเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี ศิลปินได้เปลี่ยนรูปทรงชีวภาพให้เป็นรูปทรงเรขาคณิตง่าย ๆ โดยสร้างสรรค์เป็นโครงสร้างของร่างกายที่ใหม่เป็นทรงกระบอกที่เรียบง่าย ชัดเจน มีเอกภาพ ขณะเดียวกันก็สื่อความคิดถึงชายหนุ่มผู้แข็งแกร่งที่มีร่างกายเพรียวงามไปพร้อม

ภาพที่ 2.6 คอนสตันติน บรานคูช, ลำตัวของชายหนุ่ม (1917),
ประติมากรรมทองแดงขัดมันสูง, ขนาด 48.3 x 31.5 x 18.5 ซม.
ที่มา : (พระพงษ์ กุลพิศาล, 2564)

ผลงานอีกชิ้นหนึ่ง หน้ากากเต้นรำ อัฟริกัน (African Dance Mask) มีลักษณะการแปลงรูปเหมือนผลงานของบรานคูช โดยเปลี่ยนใบหน้าตามธรรมชาติให้เป็นใบหน้ารูปไข่เรียบเนียนแบบเรขาคณิต ศิลปะการแปลงรูปหน้ากากให้เป็นใบหน้าคน ได้กลายเป็นงานออกแบบที่มีปริมาตรบริสุทธิ์

ภาพที่ 2.7 หน้ากากใส่เต้นรำอัฟริกัน (คริสต์ทศวรรษที่ 19-20), ไม้, ขนาด 24.1 x 14 x 5 ซม.
ที่มา : (พระพงษ์ กุลพิศาล, 2564)

ภาพที่ 2.8 ปาโบล ปิกัสโซ, รูปศีรษะสตรี (1909), หล่อทองแดง, ขนาด 40.6 x 26 x 25.4 ซม.
ที่มา : (พระพงษ์ กุลพิศาล, 2564)

การแปลงรูป ผลงานการแปลงรูปศีรษะสตรีเป็นโครงสร้างอีกหนึ่งผลงานของปิกัสโซ ซึ่งสร้างศีรษะในรูปแบบใหม่ด้วยการเพิ่มรายละเอียดของระนาบผิวให้มีทั้งเรียบ และโค้ง เห็นเป็นกระดูกที่ดันผิวหนังขึ้นมาเป็นตะปุ่มตะป่ำเกินความเป็นจริง ลักษณะโครงสร้างรูปใบหน้าที่ทำขึ้นมาใหม่นี้ ใช้วิธีการบิดเบือน และเพิ่มรายละเอียดของใบหน้าธรรมชาติ ให้เป็นภูมิทัศน์ภูเขาสูงชัน และหุบเหวต่าง ๆ โครงสร้างของศีรษะที่ดูแตกต่างตานี้ เกิดจากการแก้ปัญหาหระนาบแบน และโค้งให้ดู

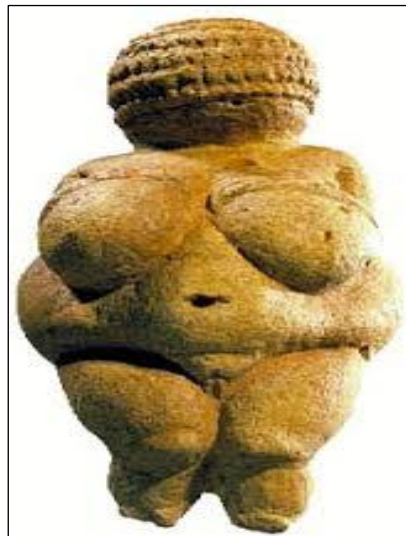
เกินจริง และไม่ใช่ว่าเกิดจากการแก้ปัญหาให้เป็นรูปทรงเรขาคณิตบริสุทธิ์ ซึ่งปกติจะน่าจะเป็นแบบ ๆ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมคางหมู และระนาบโค้งจะเป็นรูปไข่หรือวงกลม ซึ่งผลงานของปิกัสโซ่ชิ้นนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น แต่ยังคงรักษาความแตกต่างระหว่างรูปทรงเรขาคณิตที่สมบูรณ์แบบกับรูปทรงชีวภาพไว้เป็นอย่างดี ความแตกต่างนี้เปรียบเทียบกับผลงานรูปทรงกระบอกที่บริสุทธิ์อย่างยิ่งของบรานคูช กับรูปทรงชีวภาพรูปไข่ของหน้ากากอัฟริกัน และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับรูปหน้ากากสตรี จะพบว่ารูปโครงสร้างทั้งสองรูปแบบให้ความรู้สึกแตกต่างกันมาก รูปหน้ากากอัฟริกัน มีปริมาตรเรียบเนียน และอ้อมเอิบแบบเดียวกับรูปทรงกระบอกลำตัวของชายหนุ่ม มีความรู้สึกที่อ่อนหวานนุ่มนวล เห็นแล้วชวนให้อยากสัมผัส และแตะต้อง ต่างจากผลงานรูปศีรษะสตรีของปิกัสโซ่ที่มีระนาบเป็นแฉ่งเป็นมุมคมชัด เห็นแล้วปลุกอารมณ์ได้มากกว่าปกติ ดูแล้วไม่สวยงาม ไม่น่าเข้าใกล้ รู้สึกไม่อยากจะสัมผัส และแตะต้อง ความรู้สึกของโครงสร้างทั้งสองแบบแตกต่างของโครงสร้างทั้งสองแบบดังกล่าว เกิดจากเงื่อนไขระดับความแตกต่างทางจินตนาการสร้างสรรค์ของศิลปิน ระหว่างจินตนาการระเบียบแบบแผนกับจินตนาการลักษณะสำแดงพลังอารมณ์นั่นเอง

จากประเพณีของการแปลงรูปแบบโครงสร้าง สรุปได้ว่าการแปลงรูปแบบโครงสร้างเป็นการเปลี่ยนรูปจากโครงสร้างเดิมให้เป็นรูปใหม่ตามจินตนาการของศิลปินที่ตั้งใจจะแปลงเป็นผลงานประเพณีจิตรกรรม หรือผลงานประติมากรรม ศิลปินหรือประติมากรต้องเข้าใจโครงสร้างของสิ่งนั้นอย่างท่องแท้ และแรงบันดาลใจเทคนิคการสร้างสรรคผลงานเพื่อให้เกิดความงามทางสุนทรียภาพตามความตั้งใจของศิลปินหรือประติมากรว่าจะแปลงรูปในระดับใด ระดับปานกลาง หรือระดับสูงศิลปินเองต้องเข้าใจโครงสร้างสิ่งนั้นเป็นอย่างดี การสร้างสรรคผลงานออกมากจากกระบวนการแปลงรูปจึงจะได้ผลงานที่สร้างสรรค์จากจากแรงบันดาลใจของศิลปินเอง

การแปลงรูปสำแดงพลังและอารมณ์ (Expressive Transformation) การแปลงรูปแบบสำแดงพลังและอารมณ์เป็นการแปลงรูปอีกรูปแบบหนึ่ง และเป็นที่นิยมใช้กันมากตั้งแต่ศตวรรษที่ 19-20 ในยุโรป สำแดงอารมณ์ในที่นี้มีความหมายกว้าง ไม่ใช่ความหมายของลัทธิสำแดงอารมณ์ในวงการประวัติศาสตร์ศิลป์ อาจเป็นเพียงแค่ความรู้สึกแสดงออกทางอารมณ์ก็ได้ ความรู้สึกมีบทบาทต่อชีวิตศิลปินเสมอโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะความรู้สึกของวัตถุกับความรู้สึกของศิลปินจะแฝงอยู่ในผลงานเสมอ ในรูปแบบผลงานศิลปะ ที่มนุษย์สร้างสรรค์ดังภาพผลงานที่จะแสดงความรู้สึกแฝงอยู่ในอัตราสูงถึงขั้นทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกคล้อยตามไปด้วย เช่นภาพผลงานประติมากรรมของผู้หญิงชาวอียิปต์ ซึ่งสูงเพียง 12 นิ้ว มีอารมณ์แฝงอยู่ในโครงสร้างของผลงานผลงานชิ้นนี้เกิดจากจิตสำนึกเชิงสหญาณกับความรู้สึกมากกว่าการเกิดกับความคิดเชิงเหตุเป็นผลจึงทำให้เชื่อว่าสหญาณกับความรู้สึก คือ แรงผลักดันเบื้องต้นของการทำให้เกิดผลงานศิลปะ ตามคำยืนยันของ เฮอร์เบิร์ต รีด (Herbert Read 1893-1968) นักปราชญ์ชาวอังกฤษ แม้แต่ศิลปะกรีกที่ใช้สมองหรือเหตุผลอย่างมาก และมีคุณค่าเป็นต้นแบบของศิลปะตะวันตก ก็กำลังจะถูกกลืนไปในที่สุดเมื่อมนุษย์เห็นคุณค่าในสหญาณในศิลปะยิ่งขึ้น อีเมล โนเด (Emile Nolde, 1896-1956) จิตรกรชาวเยอรมันผู้ชื่นชอบในการแสดงพลังอารมณ์ เคยเขียนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะว่า ขณะที่ศิลปินรู้ตัวว่า ไม่มีความยั้งคิด ไม่มีความเบื่อหน่าย มีแต่ต้องรีบเร่งไปให้ถึงเร็วที่สุดเป็นช่วงขณะที่เปลวไฟลุกวาวขึ้น เต็มไปด้วยความแรงเร้า กลายเป็นไฟที่ลุกโผลงอย่างใหม่ไม่มีวันดับ

ภาพที่ 2.9 ผู้หญิงอียิปต์ (3600 BC.), ดินเผา, สูง 29.2 ซม.
ที่มา : (พระพงษ์ กุลพิศาล, 2564)

ภาพที่ 2.10 Venus of Willendorf (20,000 BC.), Oolitic limestone, Tall 11.1 cm.
ที่มา : (en.wikipedia.org, 2024)

อารมณ์กับความรู้สึกมีความแตกต่างกัน อารมณ์จะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาตามเหตุผลทั้งเชิงบวก และลบแต่ความรู้สึกจะเกิดตามชีวิตปกติเป็นประสบการณ์เชิงบวก เกิดขึ้นในตัวเราอยู่กับเรา เราคิดว่าขณะที่ชีวิตดำเนินไปความรู้ของเราที่พัฒนาขึ้นจากการตอบสนองทางอารมณ์ เป็นการตอบสนองซึ่งนำไปสู่การประเมินคุณภาพประสบการณ์อย่างเป็นระบบ คงที่ และเชื่อถือได้ เมื่อใดมีความสัมพันธ์กับรูปทรงมักจะมีความรู้สึกเกิดขึ้น เมื่อนั้นการสำแดงอารมณ์จะเกิดขึ้นกับเราทันที ดัง

ผลงานประติมากรรมชิ้นเล็ก ๆ ยุคยุคก่อนประวัติศาสตร์ ชื่อ วินัสแห่งวิลเล็นดอร์ฟ (Venus of Willendorf) อายุ 20000 ปีก่อนคริสตกาลใช้วิธีการแปลงรูปเปลี่ยนไปจากธรรมชาติไปอย่างมากเน้นความรู้สึกที่สะท้อนการเป็นสตรี และความเป็นมารดาอย่างเกินจริง ผลงานนี้จึงไม่สะท้อนถึงผู้หญิงคนใดคนหนึ่งเฉพาะแต่สะท้อนถึงอาถรรพ์สตรีเพศให้กำเนิดชีวิตอย่างไม่น่าเชื่อ

ภาพที่ 2.11 คอนสแตนติน บรานคูช, *Le Nouveau-ne* (1920),
ทองแดง, ขนาด 15.0 x 21.0 x 15.0 (cm)
ที่มา : (artbasel, 2024)

ผลงานภาพที่ 2.11 แบบตัดทอนของ *Le Nouveau-ne* 1915 ของบรานคูช ที่แสดงการบิดเบือนของสตรีให้รู้สึกสบายได้อย่างน่าพอใจ เป็นผลงานตัดทอนหรือแปลงรูปแบบขั้นสูงสุดคือไม่หลงเหลือเค้าโครงเดิมอยู่

ผลงานเป็นผลงานที่บิดเบือนที่แตกต่างไปอย่างรุนแรงภาพที่ 2.12 ชื่อ คนชี้นิ้ว (Man Pointing) ผลงานของอัลเบิร์ต จาคีอาโกเมตตี (Alberto Giacometti 1901-1966) มีลักษณะรูปร่างตัดทอนไปจากความเป็นจริงอย่างมากเหลือแต่เส้นบาง จนรู้สึกขัด ๆ ตาว่าไม่ใช่คนหรือไม่ ด้วยเหตุที่รูปทรงเป็นเส้นตั้งจึงดูรูปทรงนี้ตัดพื้นที่ว่างออกจากกันมากกว่าครอบคลุมพื้นที่เอาไว้ ลักษณะเช่นนี้จึงทำให้เกิดความรู้สึกออกเป็นสองอย่าง คืออย่างแรกพื้นที่ว่างกว้างกว่ารูปทรง และรู้สึกว่าชีวิตอันโดดเดี่ยวของมนุษย์ดำเนินไปโดยปราศจากความแน่นอน เส้น และรูปทรงที่เว้งว้างทำให้รู้สึกอยู่บนพื้นที่ว่าง และหลุดจากแรงดึงดูดของโลก

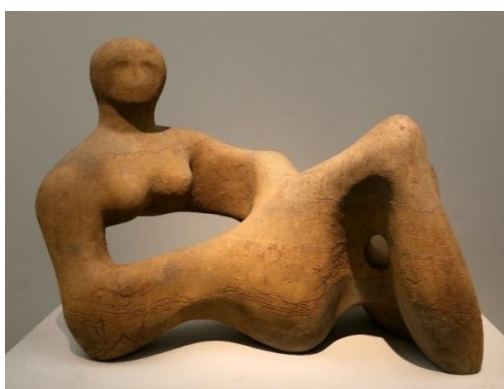

ภาพที่ 2.12 อัลเบิร์ต จาคีอาโคเม็ตติ, คนชั้ว (1974), ทองแดง ขนาด 179 x 103.4 x 41.5 ซม.
ที่มา : (พระพงษ์ กุลพิศาล, 2564)

จากการแปลงรูปแบบสำแดงพลังและอารมณ์ สรุปได้ว่าการแปลงรูปแบบสำแดงพลังนี้ เป็นการแปลงรูปที่มีอารมณ์ และความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ร่วมด้วย ทั้งนี้อาจจะเกิดจากความรู้สึก ช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในช่วงสร้างสรรค์ผลงาน ส่งผลทำให้เกิดแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นไม่ว่า จะเป็นงานจิตรกรรมหรือประติมากรรม บางครั้งอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในช่วงขณะ เกิดจากความ ไม่ยั้งคิดหรือรีบเร่งเพื่อไปให้ถึงจุดหมาย อันเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่จิตใจที่มนุษย์สำแดงพลังภายในจิตใจ ออกมาในบางครั้งเป็นทางบวกหรือทางลบ ก็ส่งผลต่อผลงานจิตรกรรมหรือประติมากรรมได้เช่นกัน

การแปลงรูปเป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Transition) เป็นการแปลงรูปสำแดงพลังอารมณ์ มีความใกล้เคียงกันเกิดจากปุยชนิดเดียวกัน คือ การเกิดจากมนุษย์ขณะที่มีความคิดความรู้สึก คำว่า สัญลักษณ์ (Symbolic) ใช้ในความหมายทั่ว ๆ ไปเพื่อบ่งบอกถึงคุณภาพต่าง ๆ ในผลงานที่เชื่อมโยง กับโลกภายในความรู้สึก และความคิดของศิลปิน เมื่อจิตรกร กวี หรือประติมากรรมมองเห็นโลกเขาจะ นำอะไรบางอย่างที่เป็นของเขาเองมาใส่ไว้ในผลงานนั้นด้วย โดยนำเอาความจริงเชิงกายภาพของสิ่ง นั้นเป็นความจริงเชิงจิตวิทยา มาเก็บไว้ในจิตสำนึกของเขาเองเนื่องจากความคิดความรู้สึกเป็น นามธรรมรู้ได้ด้วยจิต จับต้องไม่ได้ รูป และสีซึ่งเป็นรูปธรรมจึงไม่สามารถลอกเลียนแบบความคิด ความรู้สึกได้แต่ช่วยได้ในลักษณะภาพรวม เมื่อในนำศิลปะมาสื่อถึงคุณค่าภายในของมนุษย์ เราจะได้ ท้นที่ว่าศิลปะที่นำมาใช้นั้นมีอะไรเกินกว่าการสื่อถึงคุณค่าภายในของชีวิต และยังบอกให้รู้ถึงลักษณะ ประสบการณ์ของมนุษย์หลาย ๆ อย่างที่ไม่สามารถอธิบายได้อีกด้วย ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่มีการทำให้ ความคิดความรู้สึกกลายเป็นภาพหรือผลงานที่มองเห็นได้ชัดเจนภาพนั้นหรือผลงานนั้นเป็นสัญลักษณ์ ท้นที่ การสื่อสารเชิงสัญลักษณ์การจากตกลึกของสิ่งที่เป็นรูปธรรม และประสบการณ์เชิงรูปธรรมใน โลกนี้สื่อสารกับเราเชิงเปรียบเทียบ และการอุปมา เมื่อใดภาพผลงานต่าง ๆ ที่มีพลังสัญลักษณ์เข้ามา สัมผัสกับจิตส่วนลึกของเราเราจะพบแก่นแท้ของชีวิต ผลงานศิลปะทุกชิ้นล้วนแต่เป็นสัญลักษณ์ไม่ มากก็น้อย โดยแก่นแท้ผู้สร้างอยู่ในผลงานนั้นเสมอ ความแตกต่างระหว่างการสำแดงพลังอารมณ์กับ

สัญลักษณ์จึงแยกออกจากกันได้ยากทั้งสองอย่างเป็นองค์ประกอบร่วมกัน ในรูปทรงศิลปะมีความรู้สึก และความคิดแทรกอยู่เสมอเราไม่สามารถดึงความรู้สึก และความคิดออกจากรูปทรงงานศิลปะได้ ความบังเอิญเกิดในการสร้างงานศิลปะเกิดในขณะที่มีจินตภาพ เป็นช่วงขณะการเข้าถึงความหมาย และคุณค่าของสิ่งบังเอิญ เช่น ผลงานประติมากรรมของ เฮนรี มัวร์ (Henry Moore) หรือภาพของ เกรแฮม ซุทเทอร์แลนด์ (Graham Sutherland) ชื่อ Thorn head, 1947 ล้วนเป็นสัญลักษณ์ทั้งสิ้น บางสิ่งบางอย่าง เราให้ศิลปินเกิดจินตนาการได้มากกว่าตีกรอบให้ศิลปินสนใจเพียงความเป็นวัตถุตามธรรมชาติของมัน กระบวนการเกิดสัญลักษณ์จะครบรอบวงจรก็ต่อเมื่อวัตถุได้รับการแปลงรูปจากความรู้สึกของศิลปินเอง

ภาพที่ 2.13 Henry Moore, **Recumbent Figure** (1938), 88.9 x 132.7 x 73.7 cm.,
Green Hornton stone
ที่มา : (Henry Moore, 2565)

การแปลงรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ สรุปได้ว่าการแปลงรูปในรูปแบบนี้เป็นการแปลงรูปที่เกิดจากการใช้แรงผลักดันภายในอารมณ์ และจิตใจร่วมด้วยแต่จะดึงเอาลักษณะทางกายภาพมาเป็นสัญลักษณ์เชิงจิตวิทยาของตนเองหรือเป็นสิ่งที่แทนตัวเองดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่มีการทำให้ความคิดความรู้สึกกลายเป็นภาพหรือผลงานที่มองเห็นได้ชัดเจนภาพนั้นหรือผลงานนั้นเป็นสัญลักษณ์ทั้งที่การแปลงรูปเชิงสัญลักษณ์นี้ให้เป็นรูปธรรม และประสบการณ์เชิงรูปธรรมในโลกนี้เป็นการเปรียบเทียบ และการอุปมา เมื่อใดภาพผลงานต่าง ๆ ที่มีพลังสัญลักษณ์เข้ามาสัมผัสกับจิตส่วนลึกของเราเราจะพบแก่นแท้ของชีวิต ผลงานศิลปะทุกชิ้นล้วนแต่เป็นสัญลักษณ์แทนผู้สร้างสรรค์เสมอ

ความสำคัญของงานแปลงรูปงานทัศนศิลป์การแปลงรูปมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการสร้างผลงาน และเสริมกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์อย่างมาก การศึกษาทางทัศนศิลป์จะขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงรูปไม่ได้เลยเพราะการแปลงรูปเป็นวิธีการเดียวที่เปิดทางให้ศิลปินใช้ความรู้สึก และจินตนาการได้อย่างอิสระในระดับต่าง ๆ กันภายใต้นิยามคำว่า การแปลงรูป การแปลงรูปต้นแบบให้เป็นรูปใหม่ ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนเนื้อหาของต้นแบบนั้นอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับคำกล่าวของปาโบล ปิกัสโซ ที่เคยกล่าวไว้ว่า “ศิลปะไม่ใช่ความจริง ศิลปะคือการโกหกที่ทำให้เราเข้าใจถึงความจริง” องค์ประกอบของการแปลงรูปที่สำคัญคือ ความบังเอิญ การสัมผัส

รับรู้ การวิเคราะห์ และจินตนาการ ระหว่างกระบวนการแปลงรูปให้เป็นผลงานศิลปะออกมา องค์ประกอบนี้จะทำงานร่วมกัน โดยที่ศิลปินเป็นตัวแสดง และเทคนิควิธีการ และวัตถุเป็นเครื่องมือ และระหว่างกระบวนการแปลงรูปดำเนินอยู่ ศิลปินจะใช้วิธีคิดผ่านกระบวนการทำงานของประสาทสัมผัส ปัญญา ความรู้สึก และสหัชญาณไปพร้อม ๆ กันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จินตนาการ เป็นตัวกลาง สำคัญในการแปลงรูปส่งผลต่อภาพ และผลงานให้มีลักษณะหรือภาพต่าง ๆ กัน อย่างน้อย 5 แบบ ตามวิธีการแก้ปัญหา ได้แก่ การแปลงรูปเป็นเส้น และน้ำหนัก การแปลงรูปตามสัมผัสรับรู้ การแปลงรูปเป็นโครงสร้าง การแปลงรูปแบบสำแดงพลังการแปลงรูปแบบสัญลักษณ์

พลังของภาพหรือผลงานที่ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานจากการแปลงรูปแต่ละผลงาน ประวัติ ความเป็นมาของการแปลงรูป และการตัดทอนผลงานทัศนศิลป์ การแปลงรูปเทียบได้กับการตัดทอน และเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะในลักษณะบิดเบือนไปจากของจริง โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบ ที่เหมือนจริงน้อยลง แต่ให้ความสำคัญกับรูปแบบจากความคิดของศิลปินมากขึ้น เพื่อสื่อความงามใน การรับรู้ให้เข้าใจง่าย และรวดเร็วการสร้างสร้งงานทัศนศิลป์รูปแบบแบบตัดทอน และแปลงรูป เป็น การนำทัศนธาตุมาจัดองค์ประกอบศิลป์ของผลงาน โดยการบิดเบือนไปจากของจริงตามความคิด สร้างสรรค์ของศิลปิน เพื่อสื่อความงามในการรับรู้ให้เข้าใจง่าย

ศิลปะที่ว่าด้วย "ความน้อย" เกิดจากการลดตัดทอน และแปลงรูปมีมานานแล้ว และเป็น หัวใจสำคัญอย่างหนึ่งของศิลปะสมัยใหม่ เสียด้วย เช่น ในจิตรกรรมของฝรั่งเศส ตั้งแต่สมัย คริสต์ศตวรรษที่ 19 จิตรกรหัวก้าวหน้าทำการลดทอนรายละเอียดต่าง ๆ ของแบบที่เขียนลง โดย ศิลปินดังต่อไปนี้พอล เซซาน (Paul Cezanne) บิดาแห่งศิลปะสมัยใหม่ ได้วางแนวทางในการตัดทอน และแปลงรูปเขากล่าวว่า ภาพเขียนมิใช่ความจริง แต่เป็นผลกระทบจากการรับรู้ความจริง ถ้าศิลปิน เปลี่ยนมุมมอง ภาพเขียนก็จะเปลี่ยนไปทันที เขาค้นหา (ความเป็นหนึ่งเดียว) โดย นำเสนอพา โบล ปิกัสโซ (Pablo Picasso) ได้คิดค้นรูปแบบการตัดทอนในรูปแบบ Cubism ขึ้น ปีต มงเดรียน (Piet Mondrian) ก่อตั้งกลุ่มเดอสไตล์ (De Stijl) โดยสร้างงานเรขาคณิตอันมีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่ง เจริญเติบโตขึ้นจากแนวทางของลัทธิรูปทรงแนวใหม่ (neo-plasticism) ซึ่งมีอิทธิพลต่อการออกแบบ ของ เรมอนด์ โลวี (Raymond Loewy) กับงานออกแบบอุตสาหกรรม และรูปแบบศิลปินมินิ มอลลิสม์ (Minimalism) คือการทำให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งเป็นรูปแบบสมัยใหม่ที่เป็นจุดขีดสุด

การแปลงเป็นรูปแบบการตัดทอน สรุปได้ว่าการแปลงรูปมีมานานจนกระทั่งต้น คริสต์ศตวรรษที่ 20 จิตรกรลดทอนรายละเอียดต่าง ๆ ของรูปทรงลงจนกลายเป็นเหลี่ยมเรขาคณิต แล้วก็ลดทอนลงเรื่อย ๆ จนกลายเป็นงานศิลปะที่มีรูปแบบการตัดทอนจนเหลือน้อยจนน้อยที่สุดแต่ ยังคงไว้ซึ่งความงามตามความพอใจ สุนทรียศาสตร์แห่งการตัดทอน และแปลงรูปนั้นเป็นส่วนที่สำคัญ ในทฤษฎีนิมรูปทรง เป็นการแสดงความคิดในการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยเน้นการนำมูลฐานของ ศิลปะ (Element of Visual Art) เช่น สี น้ำหนัก เส้น รูปร่าง พื้นผิว มาใช้โดยตรง การสร้างสรรค์ งานศิลปะในลักษณะบิดเบือนไปจากของจริง โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบที่เหมือนจริงน้อยลง แต่ ให้ความสำคัญกับรูปแบบจากความคิดของศิลปินมากขึ้น เพื่อสื่อความงามในการรับรู้ให้เข้าใจง่าย และรวดเร็วการสร้างสร้งงานทัศนศิลป์รูปแบบแบบตัดทอน เป็นการนำทัศนธาตุมาจัดองค์ประกอบ ศิลป์ของผลงาน โดยการบิดเบือนไปจากของจริงตามความคิดสร้างสรรค์ของศิลปิน เพื่อสื่อความงาม ในการรับรู้ให้เข้าใจง่าย และรวดเร็ว

ประวัติ และผลงานประติมากรรมร่วมสมัย

ศิลปะเป็นงานที่สร้างขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางจิตใจ และร่างกายโดยมีแรงบันดาลใจภายในเป็นแรงพลังในการขับเคลื่อนให้เกิดการสร้างสรรค์ก่อให้เกิดรูปแบบงานทัศนศิลป์หลากหลายแขนงกล่าวถึงงานที่สนองการรับรู้แบบต่าง ๆ การรับรู้ด้วยสายตาโดยตรงเป็นงานทัศนศิลป์ที่ประกอบด้วย งานจิตรกรรม งานสถาปัตยกรรม งานประติมากรรมสามสิ่งนี้รวมกันก่อให้เกิดเป็นงานทัศนศิลป์ (visual art) เป็นการรับรู้ด้วยการมองเห็นโดยตรง และทันที (สมบัติ จำปาเงิน, 2553)

ศิลปะร่วมสมัย (อังกฤษ : Contemporary art) หมายถึง ศิลปะ ณ ปัจจุบัน เริ่มต้นขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 หรือช่วงต้นศตวรรษที่ 21 ศิลปินร่วมสมัยมักทำงานที่ได้รับอิทธิพลกว้างขวางจากความเป็นโลกาภิวัตน์ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการพัฒนาอย่างก้าวไกลในด้านเทคโนโลยี งานศิลปะร่วมสมัยเป็นการรวมตัวกันของหลากหลายของทั้งวัสดุ วิธีการ แนวความคิด และหัวข้อที่ทำให้เกิดการท้าทายต่อขอบเขตของงานศิลปะรูปแบบเดิม ๆ ที่เป็นที่ยอมรับในช่วงศตวรรษที่ 20 ด้วยความที่ศิลปะร่วมสมัยนั้นมีความหลากหลายเป็นอันมาก เราสามารถจำแนกศิลปะร่วมสมัยได้โดยดูจากความยืดหยุ่นของรูปแบบ โครงสร้างหลักการ แนวความคิด และการแบ่งออกเป็นลัทธิต่าง ๆ ศิลปะร่วมสมัยเป็นส่วนหนึ่งของบทสนทนาทางวัฒนธรรมที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทขอบข่ายที่กว้างขึ้น ได้แก่ อัตลักษณ์เฉพาะตัว และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ครอบครัว สังคม รวมไปถึงถึงประเทศชาติ ในภาษาพูดโดยทั่วไป คำว่า ศิลปะสมัยใหม่ และศิลปะร่วมสมัย เป็นคำพ้องความหมาย สามารถเห็นการใช้สลับกันได้โดยบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะ

ประวัติ และผลงานประติมากรรมร่วมสมัย 5 คน

ภาพที่ 2.14 นนทิวรรณ จันทนะผะลิน

ที่มา : (ศาสตรเมธีนนทิวรรณ จันทนะผะลิน ศิลปินแห่งชาติ นิราศนุสรณ์, 2560)

นนทิวรรณ จันทนะผะลิน เกิด 16 ตุลาคม พ.ศ. 2489 อาจารย์ และศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (วิจิตรศิลป์) สาขาย่อยประติมากรรม เกิดที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาประติมากรรมจากมหาวิทยาลัยศิลปากร นนทิวรรณ จันทนะพะลิน ได้รับรางวัลจากการแสดง ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 19-22 และ 24 รางวัลการประกวดออกแบบพระพุทธรูปที่วัดทองศาลางาม ฯลฯ การทำงาน นนทิวรรณเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศิลปากร และได้ทำหน้าที่ทั้งการสอน และการบริหารการศึกษามาโดยตลอด โดยมีลำดับการทำงานดังต่อไปนี้ พ.ศ. 2514-2533 อาจารย์ ภาควิชาประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2546 คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม นอกจากนี้ยังดำรง ตำแหน่งนายกสมาคมประติมากรแห่งประเทศไทย นนทิวรรณ ถึงแก่อนิจกรรมด้วย โรคหัวใจที่ จังหวัดชลบุรี เมื่อเวลาประมาณ 23.00 นาฬิกาของคืนวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2560 รวมอายุได้ 71 ถึงร่างกายของท่านจะดับสูญ แต่ผลงานที่ท่านได้สร้างสรรค์ไว้อย่างสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ที่สนใจ ศึกษาได้เรียนรู้ต่อไป

รูปแบบผลงานของนนทิวรรณ เป็นผลงานประติมากรรมเชิงสร้างสรรค์หลากหลาย รูปแบบ โดยอาศัยแรงบันดาลใจในการศึกษาจากธรรมชาติ การศึกษาจากรูปทรงอย่างจริงจังนี้เอง นำมาสู่การสร้างสรรคงานประติมากรรมที่เป็นเอกลักษณ์ เช่นผลงานชื่อ “เงาสะท้อน” ซึ่งเป็นผลงาน ประติมากรรมที่สร้างสรรค์นำมาสู่การได้รับรางวัล ในการประกวดศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 19 หลังจากนั้นนนทิวรรณหันมาสร้างสรรค์งานประติมากรรมอย่างจริงจังเห็นได้จากผลงานชื่อ “สลักไม้” “ซึ่งเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากการได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงของสตรีที่อวบอ้วนสมบูรณ์ภายใน ปริมาตร และผิวไม้ที่ขัดละเอียดแต่งจนเรียบเปรียบเสมือนผิวที่ละเอียดนุ่มของหญิงสาววัยแรกรุ่น และเริ่มสร้างประติมากรรมเรื่อยมาผลงานของงานของนนทิวรรณ แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ช่วงแรก ผลงานจะเป็นในลักษณะช่วงสร้างสรรค์ผลงานเป็นยุคก่อนศึกษาจากรูปทรงธรรมชาติมักเป็นผลงาน ประติมากรรมที่เป็นรูปแบบนามธรรม มีมวล มีปริมาตร จับกันเป็นกลุ่มก้อน ช่วงที่สองเป็นช่วงที่มี แรงบันดาลใจเกี่ยวกับความสวยงามของร่างกายมนุษย์ ผลงานของนนทิวรรณ เป็นลักษณะกึ่ง นามธรรมโดยเฉพาะรูปร่างของสตรี และความชื่นชอบความสวยงามของร่างกายของมนุษย์ที่มีท่วงท่า ลีลาโดยอาศัยหลักการตัดทอน ช่วงที่สามเป็นช่วงที่นนทิวรรณเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศอิตาลี ประติมากรรมที่สร้างสรรค์มักเป็นลักษณะการแกะหินอ่อน และแรงบันดาลใจที่เกี่ยวกับหลักธรรม ทางศาสนานำมาสู่การสร้างสรรคผลงานประติมากรรมที่เป็นเรื่องราวที่มีศาสนาเป็นแรงบันดาลใจ ผลงานทั้งสามช่วงนี้จึงเป็นผลจากแรงบันดาลใจจากการศึกษาธรรมชาติรูปร่างรูปทรงของมนุษย์รวม กับหลักธรรมของพุทธศาสนานับเป็นผลงานประติมากรรมที่น่าชื่นชมยิ่ง (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560)

รูปแบบ และลักษณะผลงานประติมากรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของนนทิวรรณ เป็นผลงานที่มี จุดเด่นที่รูปทรง และมวล ปริมาตร ผิวภายนอกเรียบแต่งตั้งเป็นมันวาว มีโครงสร้างเป็นโค้งภายใน รูปทรง บางชิ้นมีลักษณะเจาะช่องว่างผ่านกลางรูปทรงทำให้ผลงานมีความอ่อนนุ่มอ่อนไหวด้วยแรง บันดาลใจในการศึกษาธรรมชาติ โดยเฉพาะรูปร่างสตรีเพศทำให้เกิดผลงานกึ่งนามธรรมมากมาย เช่น ผลงานที่แสดงถึงความรักความปรารถนา และช่วงหลังหันมาแสดงออกทางสภาวะจิตสมาธิที่ได้ศึกษา งานประติมากรรมของนนทิวรรณ จึงเป็นผลงานประติมากรรมในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) เป็นผลงานที่แสดงออกเฉพาะตัวที่โดดเด่น (ชัยชาญ จันทศรี, 2557)

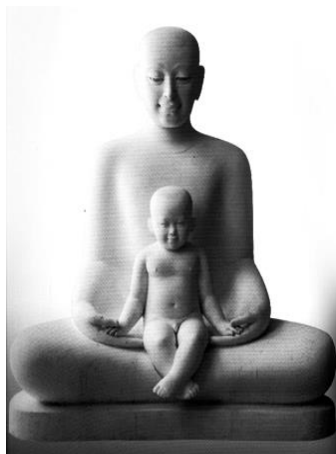
ภาพที่ 2.15 นนทิวรรณ, เปลือย (2522), บรอนซ์, สูง 95 ซม.
ที่มา : (ศาสตรเมธีนนทิวรรณ จันทนะพะลิน ศิลปินแห่งชาติ นิราศนุสรณ์, 2560)

เป็นผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมของนนทิวรรณ ที่มีการใช้หลักการตัดทอนแบบปานกลางแต่ยังคงเหลือเค้าโครงเดิมเอาไว้ และเน้นในส่วนเส้นโครงร่างของรูปทรงเป็นผลงานประติมากรรมที่เกิดจากการศึกษารูปทรงของสตรีเพศที่มีความสมบูรณ์ และอวบอ้วนภาพที่ 2.16

ภาพที่ 2.16 นนทิวรรณ, ปรารถนา (2537), ทองเหลืองชุบโครเมียม สูง 115 ซม.
ที่มา : (ศาสตรเมธีนนทิวรรณ จันทนะพะลิน ศิลปินแห่งชาติ นิราศนุสรณ์, 2560)

เป็นผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมที่มีการตัดทอนแบบปานกลางเหลือเส้น และเค้าโครงเพิ่มความอ่อนไหวด้วยเส้นโค้ง และเจาะกลางรูปทรงทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว และเจาะทะลุกลางรูปทรงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ภาพที่ 2.17 พ่อพระของลูก และ ภาพที่ 2.18 สมาชิก

ภาพที่ 2.17 นนทิวรรณ, พ่อพระของลูก (2542), ปูนปลาสเตอร์, สูง 200 ซม.
ที่มา : (ศาสตรเมธีนนทิวรรณ จันทนะพะลิน ศิลปินแห่งชาติ นีราศนุสรณ์, 2560)

ภาพที่ 2.18 นนทิวรรณ, สมาธิ (2543), ปูนปลาสเตอร์, สูง 85 ซม.
ที่มา : (ศาสตรเมธีนนทิวรรณ จันทนะพะลิน ศิลปินแห่งชาติ นีราศนุสรณ์, 2560)

ทั้งสองภาพเป็นผลงานประติมากรรมที่มีรูปแบบประติมากรรมกึ่งนามธรรมของ นนทิวรรณ ที่ได้ศึกษาทางพุทธศาสนาความเชื่อความศรัทธาในช่วงนี้ก่อให้เกิดผลงานที่เกี่ยวกับความรักความศรัทธาที่ และสร้างสรรค์เป็นงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมที่ได้ศึกษาในหลักพุทธศาสนาความเชื่อความศรัทธากับแรงบันดาลใจทำให้เกิดผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมที่มีการแปลงรูปแบบโครงสร้างร่วมด้วยแต่ยังเหลือเค้าโครงที่เป็นรูปทรงของมนุษย์เช่นเดียวกันกับภาพที่ 2.19 love in love

ภาพที่ 2.19 : นนทิวรรณ, love in love (2543) ขนาด 122 x 60 x 60 ซม.
ที่มา : (ศาสตรเมธีนนทิวรรณ จันทนะพะลิน ศิลปินแห่งชาติ นีราศนุสรณ์, 2560)

เป็นผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมที่ได้แรงบันดาลใจจากรูปทรงทางธรรมชาติและความรักความปรารถนาของมนุษย์ผลงานประติมากรรมชุดนี้ใช้หลักการแปลงรูปแบบสำแดงพลังและอารมณ์ และใช้ทัศนธาตุเส้นโค้งมนทำให้รู้สึกเกิดการเคลื่อนไหว เป็นเอกลักษณ์ของท่านเอง อำนาจ เย็นสบาย,(2543) ได้กล่าวไว้ว่า ผลงานของนนทิวรรณ ได้ก่อรูปที่แสดงแนวทางของตนเองบนพื้นฐานความคิดใหม่อันเป็นงานแนวผสมผสานแนวคิดเดิม และแนวนามธรรม กลายเป็นงานกึ่งนามธรรมที่ให้ลักษณะความเป็นตัวเองชัดเจนขึ้น

จากการศึกษาผลงานประติมากร สรุปได้ว่า ผลงานประติมากรรมของ นนทิวรรณ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความชื่นชอบความสวยงามของธรรมชาติความสมบูรณ์ ความอบอุ่นใน รูปร่าง และรูปทรงของมนุษย์โดยเฉพาะสตรีเพศ และความเชื่อความศรัทธาในพุทธศาสนาจึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดการสร้างสรรคผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมในแบบลักษณะการตัดทอนแบบปานกลางที่ยังเหลือเค้าโครงของรูปทรงเอาไว้ และเพิ่มความเคลื่อนไหวอิสระที่เส้น และโครงสร้างรวมทั้งการเจาะกลางทะลุรูปทรงทำให้มองดูเกิดการเคลื่อนไหว และเมื่อพิจารณาหลักของทฤษฎีการสร้างสรรคผลงานแล้วพบว่า ผลงานประติมากรรมของนนทิวรรณ เข้ากับหลักทฤษฎีการแปลงรูปแบบสำแดงพลัง และอารมณ์ (Expressive Transformation) และหลักการแปลงรูปแบบโครงสร้าง(Structural Transformation) ตามที่ได้ศึกษาในหนังสือหลักการแปลงรูปในทางทัศนศิลป์ ซึ่งตรงกับหลักทฤษฎีที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาในเรื่องการสร้างสรรคประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมรูปด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

ข้อเรื่อง วิเชียรเขตต์ มีผลงานประติมากรรมอันเป็นเอกลักษณ์และน่าศึกษา ท่านได้สร้างผลงานประติมากรรมมากมายหลายรูปแบบ และสร้างชื่อในประเทศไทย และต่างประเทศ เป็นแบบอย่างในการสร้างสรรคผลงานประติมากรรมหลายรูปแบบ ข้อเรื่องเป็นประติมากรยุคแรกๆ หรือจะกล่าวได้ว่าเป็นคนแรกที่เริ่มสร้างสรรคงานประติมากรรมแบบทันสมัยขั้นสูงแต่ยังคงไว้ซึ่งแรงบันดาลใจที่สร้างสรรคผลงานมาจากความสวยงามของรูปทรงมนุษย์ และการศึกษาธรรมชาติด้วย

ภาพที่ 2.20 ชำเรือง วิเชียรเขตต์

ที่มา : (thaipost, 2567)

ชำเรือง วิเชียรเขตต์ ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะทัศนศิลป์ พ.ศ. 2539 เกิดเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พุทธศักราช 2474 ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว ท่านได้รับการศึกษาตั้งแต่เบื้องต้น จนจบระดับมัธยมที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ความสนใจในทางศิลปะของชำเรือง เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กโดยได้แสดงฝีมืออย่างโดดเด่นในการเรียนวิชาศิลปะที่โรงเรียนทั้งงานวาดเขียน และงานปั้น โดยเฉพาะงานปั้นนั้น ท่านทำได้ดีเป็นพิเศษจนได้รับคำชมเชยจากอาจารย์ศิลปะเสมอ แม้ว่าจะมีความรัก และสนใจในงานศิลปะมากเพียงใดก็ตาม แต่ในเบื้องต้นนั้น ก็ยังไม่ได้คิดที่เอาจริงเอาจังศึกษาต่อในทางนี้ และยึดเป็นอาชีพต่อไป เนื่องจากในสมัยนั้น วิชาชีพทางศิลปะยังไม่ได้รับการยอมรับนับถือเท่าที่ควร ผลตอบแทนที่ได้รับก็น้อย ค่านิยมทางสังคม ยังให้ความสำคัญกับการเลือกศึกษาเล่าเรียนในสาขาที่จบออกไปแล้วจะได้เป็นเจ้าคนนายคนมากกว่า ดังนั้นครั้งหนึ่งชำเรืองจึงเคยมีความตั้งใจ ที่จะเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามกระแสความนิยมดังกล่าว แต่ในที่สุด หลังจากที่ได้ชั่งน้ำหนักด้วยเหตุ และผลแล้ว ท่านก็ได้ตัดสินใจเลือกทางเดินครั้งสำคัญในชีวิต โดยการเข้าศึกษาที่วิทยาลัยเพาะช่างตามความปรารถนาจากส่วนลึกในจิตใจของตนเอง และได้ศึกษาพื้นฐานความรู้ทางศิลปะที่วิทยาลัยเพาะช่างอยู่เป็นเวลา 3 ปี แล้วจึงได้ไปสมัครสอบเข้าศึกษาต่อที่คณะจิตรกรรม และประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ชำเรืองได้รับการศึกษาอบรมทางศิลปะอย่างเข้มข้นจากบรรดาปรมาจารย์ทางศิลปะของเมืองไทย โดยมีศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี และศิษย์เอกของท่านหลายคน อาทิ อาจารย์เพ็ญ หริพิทักษ์ อาจารย์พิมาน มูลประมุข อาจารย์เขียน ยิ้มศิริ อาจารย์สิทธิเดช แสงหิรัญ อาจารย์สนั่น ศิลากรณ์ และอาจารย์ไพฑูรย์ เมืองสมบูรณ์ เป็นต้น ทุกท่านที่กล่าวมานี้เป็นศิลปินคนสำคัญที่มีชื่อเสียง และผลงานอันเป็นที่ยอมรับเป็นอย่างสูงในวงการศิลปะทั้งสิ้นชำเรือง ได้ตั้งใจศึกษา และฝึกฝนฝีมือ ตลอดจนพัฒนาแนวความคิดสร้างสรรค์ในทางศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านงานประติมากรรมที่มีความถนัดเป็นพิเศษและศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นเวลา 5 ปี จนสำเร็จการศึกษา

จากนั้น ข้าเรื่องก็ได้สมัครเข้าเป็นอาจารย์สอนศิลปะที่โรงเรียนศิลปศึกษา ซึ่งในปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นวิทยาลัยช่างศิลป์ พร้อมกับสร้างสรรค์งานประติมากรรมไปด้วยโดยตลอด ครั้นถึงปี พุทธศักราช 2502 ท่านจึงได้ย้ายไปสอนที่คณะจิตรกรรม และประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร สถานศึกษาเดิมของท่านเอง ท่านสอนอยู่ที่คณะนี้เป็นเวลา 14 ปี จากนั้นก็ได้ย้ายไปเป็นอาจารย์สอนในภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จนกระทั่งลาออกจากราชการเมื่อปีพุทธศักราช 2531 เพื่อที่จะได้มีเวลาทำงานศิลปะได้อย่างเต็มที่ แต่แม้ว่าจะได้ลาออกจากราชการมาแล้ว ท่านก็ยังได้ทำงานสอนสอน ในฐานะอาจารย์พิเศษในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หลายแห่งจนกระทั่งปัจจุบัน รวมเวลาการเป็นอาจารย์สอนศิลปะทั้งสิ้นกว่า 40 ปี ในด้าน งานที่ท่านทำเป็นหลักก็คืองานประติมากรรม โดยในช่วงแรก ๆ เป็นงานประเภทเหมือนจริง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภาพคน เมื่อเวลาผ่านไปก็ค่อย ๆ คลี่คลายผลงานเป็นรูปแบบนามธรรมในที่สุดและ ท่านเคยได้ส่งผลงานประติมากรรมเข้าประกวดหลายครั้ง ได้รับรางวัลสำคัญ ๆ มากมาย รางวัลสำคัญที่สุดที่ท่านได้รับคือรางวัลเกียรตินิยมอันดับ 1 เหรียญทอง จากผลงานประติมากรรมชื่อ “กลุ่ม” จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 16 นอกจากนั้นแล้ว ยังได้รับรางวัลเกียรตินิยมอันดับ 2 เหรียญเงิน 8 รางวัล และ รางวัลเกียรตินิยมอันดับ 3 เหรียญทองแดง 2 รางวัล จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติในปีต่าง ๆ นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2498 จนถึงปีพุทธศักราช 2512 นอกจากการส่งผลงานเข้าประกวดแล้ว ข้าเรื่อง ยังได้จัดแสดงผลงานเดี่ยว และเข้าร่วมการแสดงผลงานกับศิลปะท่านอื่น ๆ ทั้งภายในประเทศ และในต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอตั้งแต่ครั้งยังเป็นนักศึกษา มาจนทุกวันนี้ ทั้งยังมีผลงานที่ได้จัดแสดง และติดตั้งเป็นการถาวรในสถานที่ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสถานที่ราชการสวนสาธารณะ และบริษัทห้างร้านของเอกชนหลายแห่ง อาทิ งานประติมากรรมกลางแจ้งที่สวนจตุจักร ข้าเรื่องได้เป็นตัวแทนศิลปินจากประเทศไทยเข้าร่วมงานแสดงประติมากรรมอาเซียน ครั้งที่ 2 เมื่อปีพุทธศักราช 2526 โดยในครั้งนั้น ได้มีตัวแทนประติมากรจากทุกประเทศในกลุ่มอาเซียน มาร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมกลางแจ้งที่สวนจตุจักร ซึ่งผลงานเหล่านั้นยังคงติดตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่จนทุกวันนี้

งานประติมากรรมถาวรที่อุทยานเบญจศิริ เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เมื่อปีพุทธศักราช 2535 งานประติมากรรมที่ธนาคารแห่งประเทศไทย งานประติมากรรมที่อาคารสภาวิจัยแห่งชาติ งานประติมากรรมที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

งานประติมากรรมที่อาคารหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ นอกจากผลงานสำคัญที่ได้สร้างสรรค์ของข้าเรื่อง กับผลงานประติมากรรมขนาดใหญ่ชื่อ “**ความร่วมมือ บริสุทธิ์ สดใส ได้ร่มองค์พระประมุข พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9**” ในโครงการฉัตรพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ 6 รอบ ซึ่งรัฐบาลได้จัดสรรทุน และเชิญชวนศิลปินชั้นนำในแขนงต่าง ๆ ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำไปติดตั้งในทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวม 76 จังหวัด สำหรับผลงานของข้าเรื่องชิ้นนี้ จะนำไปติดตั้งที่หน้าศาลากลางจังหวัดกาฬสินธุ์ อันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่านเองในช่วงประมาณเดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2543 ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีพิพิธภัณฑ์ และหอศิลปะในต่างประเทศหลายแห่งได้ซื้อผลงานของท่านได้จัดแสดงอีกด้วย นอกจากตัวท่านเองแล้ว สมาชิกในครอบครัวทุกคน อันได้แก่ อาจารย์เสาวภาภรรยาของท่าน ตลอดจนอาจารย์ญาณพล อาจารย์นิธิ และคุณนที วิเชียรเขตต์ บุตรชายทั้ง 3 ล้วนแต่ทำงานศิลปะด้วยกันทั้งสิ้น จึงนับว่า

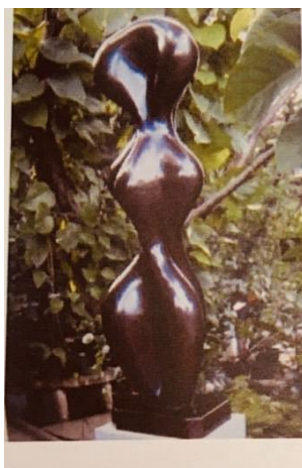
ครอบครัว วิเชียรเขตต์ เป็นครอบครัวศิลปินอย่างแท้จริงซ้ำเรื่อง เป็นประติมากรแนวนามธรรมคนสำคัญของเมืองไทยผู้ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีคุณค่ามากมาย ได้รับการยอมรับในวงการศิลปะทั้งภายใน และต่างประเทศ ทั้งยังเป็นอาจารย์ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิลปินรุ่นหลัง ๆ ด้วยประสบการณ์และวิญญานแห่งความเป็นครูอย่างแท้จริง ซ้ำเรื่องยังได้เป็นผู้ที่ให้ความร่วมมือในด้านการบริการสังคมในกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ตลอดมา ทั้งยังเป็นผู้ที่ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอย่างเคร่งครัด คุณสมบัติทั้งหมดที่กล่าวมาสอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าข่ายได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติทุกประการ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงประกาศยกย่องให้ท่านเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะ ประติมากรรม เมื่อปีพุทธศักราช 2539

ย้อนหลังกลับไปเมื่อราว 50 ก่อน ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่ซ้ำเรื่อง ต้องเลือกเส้นทางชีวิต หากเลือกเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามกระแสความนิยมในเวลานั้น เรา ก็อาจได้ข้าราชการที่เปี่ยมคุณธรรมท่านหนึ่ง ซึ่งท่านประสบความสำเร็จมากน้อยเท่าใดไม่มีใครทราบได้ แต่ท่านได้ตัดสินใจเลือกศิลปะ เป็นเส้นทางเดินแห่งชีวิต เราจึงมีศิลปินแห่งชาติอีกท่านหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพเป็นอย่างสูง และเป็นตัวอย่างของประติมากรที่กล้าคิดสร้างสรรค์ในแบบอย่างของตนแก่วงการศิลปกรรมไทยอย่างมากจนทุกวันนี้ ชาญชัย จริยะธนา, (2557) ผลงานของซ้ำเรื่องในระยะแรกผลงานของท่านเป็นในลักษณะเหมือนจริง ส่วนใหญ่ได้รับแรงบันดาลใจจากความชื่นชอบในธรรมชาติรูปทรงของมนุษย์ และได้สร้างสรรค์งานในแนวเหมือนจริง (Realistic) จนต่อได้สร้างสรรค์งานสู่รูปแบบสัญลักษณ์จนถึงรูปแบบนามธรรมแต่ยังคงมีแรงบันดาลใจจากรูปทรงของมนุษย์เป็นลักษณะเชิงสัญลักษณ์ และนามธรรม และกึ่งนามธรรมหลายรูปแบบจนเป็นผลให้ผลงานประติมากรรมของซ้ำเรื่อง ได้รับรางวัล และมีชื่อเสียง ในปีพ.ศ. 2508-2510 ทำให้ได้รับรางวัลเกียรตินิยมในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติหลายรางวัลเช่นผลงานประติมากรรมชื่อ “กลุ่ม” ที่ใช้เส้นโค้งปริมาตรออกมาได้ลงตัว อาจกล่าวได้ ว่าผลงานประติมากรรมในแบบของซ้ำเรื่อง เป็นคนแรกที่สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมแบบนามธรรมเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบขั้นสูง (Abstract) แบบไม่เหลือเค้าเดิมอยู่ผลงานของซ้ำเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบนามธรรมเชิงสัญลักษณ์ หรือกึ่งนามธรรมล้วนได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ และรูปทรงของมนุษย์ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมชนิดนั้น ๆ ในปัจจุบันถึงแม้ ซ้ำเรื่อง วิเชียรเขตต์ได้เสียชีวิตลงในวัย 90 ปี ผลงานประติมากรรมของซ้ำเรื่องยังเป็นผลงานที่น่านักศึกษาสำหรับผู้ที่สนใจในการสร้างสรรค์ผลงานประเภทประติมากรรมแนวคิดเทคนิควิธีการการสร้างสรรคผลงานจึงมีคุณค่ายิ่งซึ่งผลงาน ซ้ำเรื่อง เป็นต้นแบบเพื่อการศึกษาและวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

ภาพที่ 2.21 ชำเรือง วิเชียรเขตต์, **คิดคำนึง** (2499), บรอนซ์, ขนาด 59 x 62 x 53 ซม.
ที่มา : (ชัยชาญ จันทศรี, 2557)

ผลงานประติมากรรม ชื่อ คิดคำนึง เป็นผลงานกึ่งประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมที่ได้แรงบันดาลใจจากรูปทรงร่างกายมนุษย์มาแปลงรูปหรือตัดทอนปานกลางที่ยังหรือเค้าโครงของต้นแบบอยู่ การใช้เส้นโค้งการเจาะรูที่กลางรูปทรงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวอย่างอิสระพื้นผิวรูปทรงที่เรียบเนียน ทำให้ผลงานเกิดความเคลื่อนไหวเช่นกัน

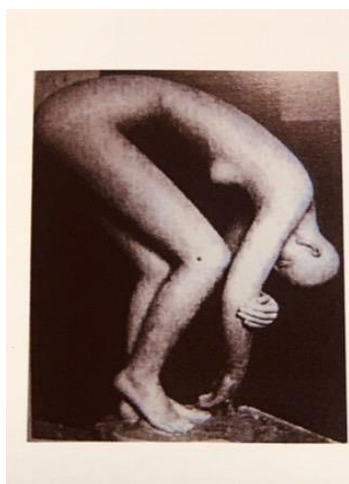
ภาพที่ 2.22 ชำเรือง วิเชียรเขตต์, **ส่วนโค้ง** (2508) บรอนซ์, สูง 1355 ซม.
ที่มา : (ชัยชาญ จันทศรี, 2557)

ประติมากรรมชุด ส่วนโค้งเป็นการเปลี่ยนแปลงรูปทรงในระดับสูง หรือเป็นการแปลงรูปทางทัศนศิลป์แบบตามทฤษฎีที่กล่าวไว้ พิระพงษ์ กุลพิศาล, (2564) แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานมาจากธรรมชาติที่เป็นรูปทรงของมนุษย์การใช้ทัศนธาตุที่เป็นเส้นโค้งมนเส้นคลื่นในรูปทรงทำให้ผลงานชื่อส่วนโค้งนี้มีการเคลื่อนไหวอิสระเช่นกัน

ภาพที่ 2.23 ข้าเรื่อง วิเชียรเชตต์, **ครอบครัว** (2514), บรอนซ์, สูง 55 ซม.
ที่มา : (ชัยชาญ จันทศรี, 2557)

ผลงานประติมากรรมที่มีการทันทอนแปลงรูปร่างระดับขั้นสูง และมีแรงบันดาลใจจากธรรมชาติจากรูปทรงของมนุษย์เป็นผลงานประติมากรรมที่ดูแล้วเกิดการเคลื่อนไหวจากการเกี่ยวพันกันของรูปทรงภายในทำให้ดูแล้วมีการเคลื่อนไหวอิสระแต่เมื่อพิจารณาดูแล้วยังคงรูปทรงของมนุษย์คงอยู่

ภาพที่ 2.24 ข้าเรื่อง วิเชียรเชตต์, **กลมกลืน** (2502), ปูนปลาสเตอร์, สูง 120 ซม.
ที่มา : (ชัยชาญ จันทศรี, 2557)

เป็นผลงานในยุคแรกที่ข้าเรื่อง ที่สร้างสรรค์ซึ่งยังเป็นแบบเหมือนจริง(Realistic) ก่อนจะมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบกึ่งนามธรรม และการไปสู่ผลงานแบบเชิงสัญลักษณ์ และรูปแบบนามธรรมซึ่งผลงานประติมากรรมชุดนี้ยังมีแรงบันดาลใจจากธรรมชาติที่มีรูปทรงของมนุษย์เป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 2.25 ชำเรื่อง วิเชียรเขตต์, mass (2510), ปูนปลาสเตอร์, 127 ซม.
ที่มา : (ชัยชาญ จันทศรี, 2557)

ผลงานนี้ใช้หลักการตัดทอนรูปทรงแบบสูงสุด และการใช้ทฤษฎีการแปลงรูปแบบโครงสร้างชั้นสูง ใช้ทัศนธาตุที่เป็นเส้นโค้งมนทำให้รูปทรงดูแล้วเกิดการเคลื่อนไหวเช่นกันแนวคิด และแรงบันดาลใจเกิดจากการศึกษาทางธรรมชาติรูปทรงคว้นไฟ ผลงานชื่อชุด เจริญงอกงามเป็นผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมอีกหนึ่งผลงานที่ใช้หลักการตัดทอนในระดับชั้นสูงใช้การแปลงรูปแบบโครงสร้างในระดับสูงสุด ใช้รูปทรงที่เป็นเรขาคณิตในการสร้างรูปทรง ใช้เทคนิคการเจาะกลากรูปทรงทำให้ผลงานประติมากรรมมีการเคลื่อนไหว แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานมาจากรูปร่างของมนุษย์

ภาพที่ 2.26 ชำเรื่อง วิเชียรเขตต์, เจริญงอกงาม ชำเรื่อง (2524), สำริด,
ขนาด 63.8 x 75 x 19 ซม.
ที่มา : (ชัยชาญ จันทศรี, 2557)

จากการศึกษาผลงานประติมากรรม สรุปได้ว่าผลงานของชำเรื่อง เริ่มแรกเป็นผลงานแบบเหมือนจริง (Realistic) และเริ่มพัฒนามาสู่กึ่งนามธรรม และนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหม่ในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์แบบนามธรรมซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงในธรรมชาติ และ รูปทรงของมนุษย์เป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงาน และเมื่อผู้วิจัยศึกษาพบว่าการสร้างสรรค์ประติมากรรมของ ชำเรื่อง มีการตัดทอน และแปลงรูปตรงกับทฤษฎีการแปลงรูปในทางทัศนศิลป์ใน

รูปแบบการแปลงรูปแบบโครงสร้าง และการแปลงรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ที่ว่าด้วยการแปลงรูปโครงสร้างระดับสูง (Structural Transformation) และทฤษฎีการแปลงรูปแบบการแปลงรูปเป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Transition) ซึ่งอาจจะไม่หลงเหลือเค้าโครงเดิมเหลืออยู่ทำให้เกิดผลงานที่เป็นรูปแบบเฉพาะของผลงานประติมากรรมของชำเรือง การใช้เส้นโค้งมน ให้ผลงานเกิดความเคลื่อนไหวตามแนวการสร้างสรรค์

ภาพที่ 2.27 เชียน ยัมศิริ
ที่มา : (ชัยชาญ จันทศรี, 2557)

เชียน ยัมศิริ เกิดวันที่ 22 พฤษภาคม 2465 ที่ธนบุรี เกิดเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2465 ที่ธนบุรี เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนอัมรินทร์โฆสิต และได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนศิลปะโดยเฉพาะชื่อโรงเรียนว่า ประณีตศิลปกรรม ในปีพ.ศ. 2493 ต่อมาได้รับทุนการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษาต่อ ณ Chelsea School Of Art กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ โดยเลือกศึกษาวิชาประติมากรรม ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแล และการแนะนำของ Henry Moore เป็นระยะเวลาถึง 1 ปี ต่อมาในปี 2496 ได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลอิตาลี ได้ไปศึกษาต่อในสาขาประติมากรรม และประวัติศาสตร์ศิลป์ ณ สถาบันศิลปะแห่งกรุงโรม ซึ่งในช่วงระยะเวลานั้นยังได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินชั้นเยี่ยมสาขาประติมากรรมอีกด้วย และในเวลาต่อมาในช่วงปี พ.ศ.2507 ได้รักษาการตำแหน่งคณบดี คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ สืบต่อจากอาจารย์ศิลป์ พีระศรี และได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2514 เชียน ยัมศิริ ศิลปินชั้นเยี่ยม สาขาประติมากรรม เชียนเป็นนักประติมากร ที่สร้างผลงานในลักษณะตรงตามอุดมคติ แนวไทยประเพณี สิ่งที่น่าสนใจแสดงออกคือ การใช้เส้นที่ดูอ่อนช้อย ประสานกับจังหวะท่าทาง ในเชิงองค์ประกอบศิลป์ ชีวิตการทำงานนอกเหนือจากรับราชการเป็นอาจารย์ สอนในมหาวิทยาลัยศิลปากรแล้ว ยังมีตำแหน่งหน้าที่ฝ่ายบริหารต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และหน่วยราชการจากภายนอก งานเขียนบทความทางศิลปะ งานแปลและเรียบเรียงตำราหลายเล่ม เชียนได้รับเกียรติเป็นศิลปินชั้นเยี่ยม ปี พ.ศ. 2475 ผลงานชิ้นสำคัญได้แก่ "เสียงขลุ่ยทิพย์" ดินแดนแห่งความยิ้มแย้ม" ได้รับรางวัลที่ 1 เหรียญทอง และผลงานที่ชื่อ "แม่กับลูก" "เรingers" ได้รับรางวัลที่ 2 ในการประกวดศิลปกรรมแห่งชาติ "ขลุ่ยทิพย์" ประติมากรรมผู้ชายกำลังเป่าขลุ่ย รูปแบบเป็นการแสดงออกตามอุดมคติ ที่คลี่คลายมาจากภาพจิตรกรรมฝาผนังของไทยโบราณ ท่วงท่าของร่างกายที่ดูอ่อนช้อย นุ่มนวล สอดคล้องประสานสัมพันธ์กับจังหวะการเป่าขลุ่ย ได้จากท่าทางของนักดนตรีที่เอียงตัว แขน นิ้วมือ นิ้วเท้า ที่แสดงลีลาเคลื่อนไหวโดยตลอด

ทำให้เกิดความรู้สึกราวกับว่า ได้ยินเสียงขลุ่ยออกมาจริง ๆ ตามท่าทางที่บ่งบอกของนักดนตรี "ดินแดนแห่งความอึดอัด" ประติมากรรม ผู้หญิงสาวกำลังร้ายรำในท่าทางที่อ่อนช้อย กระฉับกระเฉง เป็นแนวทางที่พัฒนามาจากผลงาน "ขลุ่ยทิพย์" ที่ยังคงแสดงสัดส่วน และโครงสร้างของรูปทรงคนตามความจริงอยู่ แต่ผลงานชิ้นนี้ได้คลี่คลายไปสู่ความงามทางศิลปะของการใช้เส้นที่ประสานรับกันอย่างมีจังหวะ การแสดงออกจึงมิได้ยึดหลักโครงสร้างของมนุษย์อย่างแท้จริง จะเห็นได้จากใบหน้า แขน และสะโพกที่ดูอ่อนช้อยเกินจริง ผลงานชิ้นนี้ก่อให้เกิดความสนุกสนานไปกับท่าร้ายรำที่เป็นแบบฉบับของศิลปวัฒนธรรมไทย

ผลงานชื่อ "แม่กับลูก" เป็นผลงานที่มีการพัฒนาการไปสู่ศิลปะร่วมสมัยมากขึ้น จากเดิมที่แสดงเครื่องแต่งกายแบบไทย ท่านได้ตัดทอนส่วนละเอียดต่าง ๆ มุ่งแสดงลีลาของเส้นมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด รูปทรงของแม่ที่โอบอุ้มลูกเอาไว้ สะท้อนให้เห็นถึงการปกป้อง ค้ำครอง ความรัก ความผูกพัน ให้ความรู้สึกประหนึ่งเหมือนอยู่ในครรภ์ ความอ่อนหวานของเส้นวงแขนที่สอดรับลูกน้อยอย่างทะนุถนอม ท่านได้ประสานระหว่างหลักองค์ประกอบศิลป์ของเส้น และเรื่องราวได้อย่างสมบูรณ์จากผลงาน "แม่กับลูก" ได้คลี่คลายไปสู่ความเป็นสากลอย่างเห็นได้ชัดในผลงาน "เรingers" ท่านได้นำลักษณะลีลาการเต้นบัลเล่ต์แบบตะวันตกมานำเสนอ นักบัลเล่ต์ชายหญิงที่ปรากฏแสดงถึงอาภักภักิยาของความเคลื่อนไหวที่คล่องแคล่ว เส้นต่าง ๆ ที่เกิดจากแขน ขา ลำตัว มือ เท้า ดูจะเคลื่อนไหว กระฉับกระเฉงอยู่ตลอด ตามแบบลักษณะดนตรีตะวันตก แต่ก็ยังแฝงความเป็นไทย ซึ่งจะเห็นจากใบหน้า และมือที่คล้ายท่าร้ายตามความคิดของท่าน ความเด่นของผลงานชิ้นนี้ คงอยู่ที่การนำหลักองค์ประกอบของเส้นที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว และทิศทางของเส้นที่แผ่กระจายออกทุกทิศให้มีความเป็นเอกภาพท่านเป็นศิลปินที่บุกเบิกในการนำเอาคุณค่าลักษณะแนวไทยประเพณี เป็นรูปแบบในการสร้างสรรค์ ผลงานที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จะเห็นถึงการพัฒนาการจากประติมากรรมแนวไทยประเพณี คลี่คลายมาสู่ประติมากรรมแบบร่วมสมัย ที่แฝงความเป็นไทยอยู่ เนื้อหาของการแสดงออกเป็นอิริยาบถต่างๆ ที่อ่อนช้อยละเมียดละไม ให้ความรู้สึกถึงความงามของเส้นที่เคลื่อนไหวประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ นอกจากท่านจะเป็นอาจารย์สอน และศิลปินแล้ว ท่านยังเป็นนักวิชาการทางศิลปะอีกด้วย จากผลงานแปลบทความต่าง ๆ โดยเฉพาะข้อคิดข้อเขียน ของศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ที่ท่านแปลเป็นตำราทางวิชาการอันมีคุณค่าอย่างสูงสำหรับนิสิตที่มีความสนใจ

ผลงาน และประติมากรรมของเขียน มีอิทธิพลต่อแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมในยุคหลังเป็นอย่างมากอันเนื่องจากผลงานประติมากรรมของ เขียน มีลักษณะเอกลักษณ์เฉพาะตัว รูปทรง เส้น พื้นผิว โครงสร้างที่พลิ้วไหวของรูปทรง เส้นโค้งที่ผ่านไปมาของลำแขนหรือส่วนเว้าของสะโพกความเอนเอียงของแขน และขาของประติมากรรมทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ซึ่งร่างกาย และส่วน ๆ ของร่างกายได้รับแรงบันดาลใจจากพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย และผสมผสานกับกิจวัตรประจำวันของผู้คนที่สังเกตได้ในสมัยนั้นนำมาจัดองค์ประกอบใหม่แขนขาที่โค้งงออ่อนไหวทำให้เกิดอิริยาบถใหม่ เป็นความฉลาดของเขียน ที่ได้สร้างสรรค์ไว้ ลักษณะดังกล่าวจึงทำให้ผลงาน ของเขียน โดดเด่นมีเอกลักษณ์ในแบบของเขียน ซึ่งนำแบบอย่างของพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย และชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในยุคนั้นจึงเกิดเป็นผลงานที่มีลักษณะ ท่าทางจังหวะลีลาของเส้น มวล และปริมาตรที่โดดเด่นมาเป็นแนวทางในการปั้นดลใจสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมที่มีความสวยงามทางด้านรูปทรงใหม่ เส้นสาย พื้นผิว จังหวะ ทิศทางมวล

ปริมาตรถือเป็นความคิดสร้างสรรค์ของประติมากรดูแล้วให้ความรู้สึกละมุนละไมนุ่มนวลอ่อนหวานที่ปรากฏในผลงานรูปแบบกึ่งนามธรรมของเขียน (ชาญชัย จันทศรี, 2557)

ภาพที่ 2.28 เขียน ยิ้มศิริ, **ขลุ่ยทิพย์** (2492) บรอนซ์, ขนาด 55x 38x 38 ซม.
ที่มา : (ชาญชัย จันทศรี, 2543)

ภาพที่ 2.29 ไก่ชน เป็นผลงานกึ่งนามธรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน ท่วงท่า สีสันที่มีการตัดทอนปานกลางเน้นท่าทาง พื้นผิวที่เรียบเนียน การใช้เส้นโค้งแขนขาที่ไหลลื่นทำให้ผลงานกึ่งประติมากรรมของเขียน ยิ้มศิริ ชุดนี้ดูมีการเคลื่อนไหวในอริยาบทที่ถ่ายทอดและสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นผลงานประติมากรรม

ภาพที่ 2.29 : เขียน ยิ้มศิริ, **ไก่ชน** (2506), บรอนซ์, ขนาด 65x48 ซม.
ที่มา : (ชาญชัย จันทศรี, 2543)

ภาพที่ 2.30 **กระจก** เป็นผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจจากแบบอย่างการใช้ชีวิตประจำวันของหญิง และผู้คนในยุคนั้นผสมผสานกับลายเส้นภายในที่เรียบงานการตัดทอนแบบปานกลางพื้นผิวเรียบราบ ละมุนประกอบกับสีการส่องกระจกที่ชวนค้นหาคำตอบว่า ประติมากรชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากหญิงสาวหรือความงดงามของรูปทรงมนุษย์โดยมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวแอบแฝงในผลงาน ตามที่กล่าวไว้ในหนังสือศิลปะทรรศน์ วิรุณ ตั้งเจริญ, (2543)

ภาพที่ 2.30 เขียน ยิ้มศิริ, กระจก (2502), บรอนซ์, ขนาด 40 x 60 ซม.
ที่มา : (ชาญชัย จันทศรี, 2543)

ภาพที่ 2.31 เขียน ยิ้มศิริ, แม่กับลูก (1984), บรอนซ์, ขนาด สูง 85 ซม.
ที่มา : (ชาญชัย จันทศรี, 2543)

ภาพที่ 2.31 แม่กับลูก ผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมของ เขียน ยิ้มศิริ ที่บอกถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูกสร้างสรรค์ผ่านผลงานประติมากรรมที่มีลักษณะการตัดทอนแบบปานกลางสามารถมองเห็นว่ายังเป็นแม่ และลูกตามหลักทฤษฎีการแปลงรูปที่เป็นแบบโครงสร้าง และในรูปแบบการแปลงรูปแบบสำแดงพลัง และอารมณ์ และการใช้เส้นภายในที่เคลื่อนไหวด้วยเส้นโค้งแนบติดพริ้ว พื้นผิวที่ราบเรียบแต่ยังคงทำผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมนี้มีความสวยงามลงตัวในแนวทางการสร้างสรรค์ประติมากรรมตามแบบของประติมากรที่ตั้งใจสร้างผลงาน

ภาพที่ 2.32 เขียน ยิ้มศิริ, งอกงาม (2508), บรอนซ์, ขนาด 45x48 ซม.
ที่มา : (ชาญชัย จันทศรี, 2543)

ภาพที่ 2.32 จอกลงาม ผลงานที่เป็นแบบอย่างการตัดทอนขั้นสูงสุด ของเขียน ยัมศิริอีกหนึ่งผลงานที่ใช้หลักการแปลงรูปแบบโครงสร้างขั้นสูงสุด จนอาจถึงขั้นแปลงรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ของเขียน ยัมศิริ ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงของมนุษย์ การใช้เส้นที่โค้งมน และเว้าก็สามารถทำให้ผลงานชุดนี้ทำให้รู้สึกการเคลื่อนไหวได้เช่นกัน

จากการศึกษาสรุปได้ว่าผลงานประติมากรรมของ เขียน ยัมศิริ ได้นำความสวยงามของรูปทรงพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในยุคนั้นเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบกึ่งนามธรรม และใช้เทคนิคที่มีการตัดทอนปานกลางถึงขั้นสูงสุดซึ่งตรงตามทฤษฎีการแปลงรูปของที่กล่าวเอาไว้เช่นกัน การใช้เส้นโค้งการเปลี่ยนแปลงอิริยาบถ พื้นผิวที่เรียบเนียนทำให้ผลงานประติมากรรมแต่ละผลงานงานมีการเคลื่อนไหวดูแล้วให้ความรู้สึกละมุนละไมแฝงด้วยอิริยาบถท่วงท่าลีลาของรูปทรงมนุษย์ที่ประติมากรสร้างสรรค์ไว้ทำให้เกิดผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมตามเอกลักษณ์ผลงานประติมากรรมของเขียน ยัมศิริ เช่นผลงานเสียงขลุ่ยทิพย์ ที่ใช้แรงบันดาลใจจากความสวยงามของพระพุทธรูป และลักษณะท่าทางกวีวัตรประจำวันของผู้คนในยุคนั้นสร้างสรรค์เป็นผลงานกึ่งนามธรรมที่มีความโดดเด่น การใช้เส้นโค้งร่างกายอิริยาบถที่เอนเอียงทำให้ผลงานมีความเคลื่อนไหว

ภาพที่ 2.33 เข็มรัตน์ กองสุข
ที่มา : (Baramee of art, 2567)

เข็มรัตน์ กองสุข เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พุทธศักราช 2490 เป็นชาวจังหวัดสุรินทร์ โดยกำเนิด สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยม อันดับ 2 (ประติมากรรม) และระดับปริญญาโท ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ประติมากรรม) จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เริ่มรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ ที่คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เกษียณอายุในตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ 9 และได้รับการต่ออายุราชการ 5 ปี ขณะนี้กำลังทำงานค้นคว้าพัฒนาผลงานทางวิชาการระดับศาสตราจารย์

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสุรวิทยาคาร จังหวัดสุรินทร์ ระดับ ปวช. (แผนกวิจิตรศิลป์) โรงเรียนเพาะช่าง ระดับปริญญาตรี ศบ. (ประติมากรรม) เกียรตินิยม อันดับ ๒ คณะ

จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ระดับปริญญาโท ศม. (ประติมากรรม) คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เกิด: 26 พฤษภาคม 2490 ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) พุทธศักราช 2555 การศึกษา 2516 - ศบ. ประติมากรรม เกียรตินิยมอันดับ 2 คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2523 - ศม.ประติมากรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การแสดงผลงาน นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย โดยการสนับสนุนของธนาคารกสิกรไทย การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 23, 28,-35

การแสดงผลงานประติมากรรมกลุ่มประติมากรรมไทย ครั้งที่ 1-2

การแสดงผลงานของสมาคมประติมากรรมไทย ครั้งที่ 1 พศ.2550 "เสาแห่งความเพียร"

การแสดงผลงานครั้งที่ 24 โดยคณาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์ โครงการการแสดงประติมากรรมขนาดเล็กครั้งที่ 2 ณ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รางวัล/เกียรตินิยม รางวัลชนะเลิศศิลปกรรม (จิตรกรรม) การประกวดศิลปกรรมร่วมสมัย โดยการสนับสนุนของธนาคารกสิกรไทย

รางวัลเกียรตินิยมอันดับ 2 เหรียญเงิน ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 23

รางวัลเกียรตินิยมอันดับ 3 เหรียญทองแดง ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 28

รางวัลเกียรตินิยมอันดับ 2 เหรียญเงิน ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 29

รางวัลเหรียญเงิน การแสดงผลงานบัวหลวงของธนาคารกรุงเทพ จำกัด

รางวัลเกียรตินิยม อันดับ 2 เหรียญเงิน ประเภทประติมากรรม จากการแสดงผลงานแห่งชาติ ครั้งที่ 33 พศ.2531

รางวัลเกียรตินิยม อันดับ 1 เหรียญทอง ประเภทประติมากรรม จากการแสดงผลงานแห่งชาติ ครั้งที่ 34 พศ.2532

รางวัลเกียรตินิยม อันดับ 2 เหรียญเงิน ประเภทประติมากรรม จากการแสดงผลงานแห่งชาติ ครั้งที่ 35 พศ.2533

รางวัลเกียรตินิยม อันดับ 2 เหรียญเงิน ประเภทประติมากรรม จากการแสดงผลงานแห่งชาติ ครั้งที่ พศ.2538

รางวัลเกียรตินิยม อันดับ 1 เหรียญทอง ประเภทประติมากรรม จากการแสดงผลงานแห่งชาติ ครั้งที่ 41 พศ.2555

ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) Baramee of art, (2567)

ผลงานประติมากรรมของ เข็มรัตน์ ส่วนใหญ่เป็นผลที่เป็นเชิงสัญลักษณ์จนถึงรูปแบบนามธรรมที่มีการตัดทอนแบบขั้นสูงโดยใช้ความสวยงามของธรรมชาติรูปทรงที่เกิดในธรรมชาติอีกรูป และหนึ่งที่เข็มรัตน์ นำใช้ในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมคือการนำเอาแรงบันดาลใจจากหลักธรรมในการดำเนินชีวิต ความเชื่อความศรัทธาในทางศาสนาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ของเข็มรัตน์ เช่นผลงานที่เป็นผลงานประติมากรรมในรูปแบบตามความรู้สึก ที่ทำให้ผู้ชมใช้จินตนาการ และความรู้สึกด้วยตนเอง ศิลปินถ่ายทอดผลงานด้วยการนำ

ทัศนธาตุต่าง ๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือรูปร่าง รูปทรง และบริเวณกว้าง ที่มีรูปแบบตามความรู้สึก แสดงเส้นรอบนอกด้วยเส้นโค้ง และเส้นตรงได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องกัน ขนาด สัดส่วนของผลงานก็สัมพันธ์กันเป็นอย่างดีดูมีความมั่นคง ส่วนสีของผิวนั้นเป็นสีแท้ของวัสดุศิลปินได้นำบริเวณว่างมาสร้างจุดสนใจในผลงาน โดยการเจาะจงเกิดบริเวณว่างการใช้เส้นโค้งรอบนอก การเจาะรูตรงกลางรูปทรงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวผลงานประติมากรรมชุดนี้เป็นผลงานที่ใช้แรงบันดาลใจจากความรู้ทางศาสนาในการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งต้องยอมรับว่าอาจจะดูยาก และทำความเข้าใจกับผลงานเพราะต้องใช้ความรู้สึกร่วมด้วยในการชม หากไม่ได้ศึกษาถึงแรงบันดาลใจประเภทของงานประติมากรรมแต่ละรูปแบบอาจทำให้หลายคนไม่เข้าใจจึงเป็นผลงานที่น่าศึกษา ผลงานของเข็มรัตน์ กองสุข เป็นในรูปเชิงสัญลักษณ์ และนามธรรม หลายผลงานจึงได้รับรางวัลในการแข่งขันศิลปกรรมแห่งชาติ

ภาพที่ 2.34 เข็มรัตน์ กองสุข **ชีวิต และศรัทธา**, ปูนปลาสเตอร์, ขนาด 80x 50x 200 ซม.
ที่มา : (Baramee of art, 2567)

ผลงานประติมากรรมในรูปแบบตามความรู้สึกที่ทำให้ผู้ชมใช้จินตนาการ และความรู้สึกด้วยตนเอง ศิลปินถ่ายทอดผลงานด้วยทัศนธาตุต่าง ๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือรูปร่าง รูปทรง และบริเวณกว้าง ที่มีรูปแบบตามความรู้สึก แสดงเส้นรอบนอกด้วยเส้นโค้ง และเส้นตรงได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องกัน ขนาด สัดส่วนของผลงานก็สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ดูมีความมั่นคง ส่วนสีของผิวนั้นเป็นสีแท้ของวัสดุ ศิลปินได้นำบริเวณว่างมาสร้างจุดสนใจในผลงาน โดยการเจาะจงเกิดบริเวณว่าง

ภาพที่ 2.35 เข็มรัตน์ กองสุข, มนุษย์กับความปรารถนา (2530)
 ปูนปลาสเตอร์ระบายสี, ขนาด 178 x 80 ซม.
 ที่มา : (Baramee of art, 2567)

ผลงานประติมากรรมรูปทรงแบบที่บดบังตรงเป็นรูปแบบการแปลงรูปขั้นสูง รูปแบบนามธรรมแต่ยังได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงของมนุษย์ การไหลลื่นของเส้นภายนอก และภายในยังมีลักษณะขัดแย้งกันอันเป็นผลทำให้ประติมากรรมมีลักษณะพิเศษชวนหาคำตอบในผลงานที่ประติมากรสร้างสรรค์เพื่อสื่อออกมาให้ได้ชื่นชม จนได้รับรางวัล การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 33 พ.ศ. 2530 รางวัลที่ได้รับ รางวัลประกาศนียบัตรเกียรติคุณ อันดับ 2 เหรียญเงิน (ประติมากรรม)

ภาพที่ 2.36 เข็มรัตน์ กองสุข, การผนึกแห่งรูปทรง (2518)
 เทคนิคหินทราย, ขนาด 36x 46 ซม.
 ที่มา: (Baramee of art, 2567)

ผลงานนี้เป็นผลงานแบบนามธรรมเป็นการสื่อความหมายที่ประติมากรต้องการแสดงออกของรูปทรงที่มีการแปลงรูปในรูปแบบขั้นสูงแนวการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 23 พ.ศ. 2518 รางวัลที่ได้รับ รางวัลประกาศนียบัตรเกียรติคุณ อันดับ 2 เหรียญเงิน (ประติมากรรม)แรงบันดาลใจจากรูปทรงธรรมชาติ

ภาพที่ 2.37 เช็มรัตน์ กองสุข, แม่ลูก, (2526), ปูนปลาสเตอร์, สูง 112 ซม.
ที่มา : (Baramee of art, 2567)

เป็นผลงานแปรงรูปในรูปแบบขั้นสูงได้แรงบันดาลใจจากรูปทรงของมนุษย์ และความรักแม่ และลูกโดยสร้างสรรค์ผลงานออกมาในลักษณะการแปรงรูปในโครงสร้างแบบขั้นสูงผลงานนี้ได้รับรางวัลจากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 29 พ.ศ. 2526 รางวัลที่ได้รับรางวัลประกาศนียบัตรเกียรตินิยม อันดับ 2 เหรียญเงิน (ประติมากรรม) ภาพที่ 2.38 ชื่อผลงาน เมล็ดพันธุ์แห่งจินตนาการ

ภาพที่ 2.38 เช็มรัตน์ กองสุข, เมล็ดพันธุ์แห่งจินตนาการ (2532)
ปูนปลาสเตอร์ (ต้นแบบ) ขนาด 80x 140 ซม.
ที่มา : (Baramee of art, 2567)

ผลงานชิ้นนี้ได้แปรงรูปแบบขั้นสูงเปลี่ยนรูปโครงสร้างจากเมล็ดพันธุ์ไม่ใช่ว่าเป็นผลงานประติมากรรมที่มีกระบวนการแปรงรูป และการตัดทอนแบบโครงสร้างระดับขั้นสูงแต่ยังคงได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติความสวยงามของพืชพันธุ์ที่กำลังเจริญงอกงาม “สรรพสิ่งในโลกมีชีวิตดำรงอยู่ดำเนินไปด้วยพลังของกฎแห่งการเปลี่ยนแปลง และหมุนเวียนของธรรมชาติ” งานชิ้นนี้แสดงการ

เจริญเติบโตแบ่งบานแห่งรูปทรงประหนึ่งเหมือนเมล็ดพันธุ์ เมื่อได้น้ำก็ย่อมปริเปลือกออก และแตกยอดแตกใบออกมา ถูกถ่ายทอดออกมาในเชิงงานนามธรรมด้วยจังหวะการจัดวางรูปทรง และที่ว่างอย่างมีเอกภาพผลงาน

สรุปได้ว่าผลงานประติมากรรมของซิมรตัน สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่มีรูปแบบการตัดทอนตั้งแต่ปานกลางจนถึงขั้นสูงสุดตรงกับ หลักทฤษฎีการแปลงรูปในงานทัศนศิลป์ที่พระพงษ์ กุลพิศาลในเรื่องการแปลงรูปแบบโครงสร้าง และในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ และการใช้ทัศนธาตุที่เป็นเส้นโค้งเกี่ยวพันกัน การเจาะรูกลางรูปทรงทำให้ผลงานดูแล้วเกิดการเคลื่อนไหวความเชื่อความศรัทธา ในทางศาสนา ความสวยงามในรูปทรงธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจทำให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบงานประเภตใดหรือวัสดุแบบใดแรงบันดาลใจที่เกิดจากความศรัทธาในศาสนา ความสวยงามของธรรมชาติก็เป็นแรงพลังในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องแรงบันดาลใจของประติมากรที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ผลงานประติมากรรมของ ซิมรตัน กองสุข ก็ใช้แรงบันดาลใจคล้ายกับประติมากรที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ การศึกษาผลงานของประติมากรอีกหนึ่งท่านเป็นประติมากรชาว อิตาลี เป็นประติมากรที่มีผลงานประติมากรรมที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงแนวคิด และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

ภาพที่ 2.39 Andrea Bucci
ที่มา : (Saatchi art Art, 2567)

อันเดรีย บุกชี (Andrea Bucci) เกิดในปี ค.ศ. 1966 ใน Viareggio, Tuscany บนชายฝั่งทะเลของอิตาลีที่เขาอาศัย และทำงาน ลูกชายของศิลปินคนหนึ่ง แต่เรียนรู้ด้วยตนเองในเรื่องเทคนิคดินเผา เขาได้เลิกประกอบอาชีพด้านสถาปัตยกรรมเพื่อให้ตัวเองอยู่ภายใต้สายตาของสาธารณชนที่วิพากษ์วิจารณ์ และถูกดูหมิ่นเส้นทางของศิลปิน เขามีความเป็นธรรมชาติของเยาวชน แต่ยังมีความแน่วแน่ของผู้มีเขาที่มีเป้าหมาย และต้องการไล่ตามความฝันนั้นผลงานหุ่นปั้นเซรามิกส์ และทองสัมฤทธิ์ของเขามีความเรียบง่ายในบทกวี อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งล้วนมีความหมาย การเน้นเสียง และ

การเสียรูปบางอย่างทำให้ชิ้นงานของเขาดูปกติ ราวกับว่าความเป็นจริงนั้นเป็นตัวแทนของประติมากร ไม่ใช่ในทางกลับกันเขามีความกล้าหาญอย่างมากในการทำให้เรายอมรับบุคคล และสถานการณ์ที่ดูเหมือนจะมาจากหนังสือกวีนิพนธ์ไม่ใช่จากเตาเผา เขามีสัมผัสที่บางเบา และสง่างามในทุกสิ่งที่เขานำเสนอ แต่เขายังมีแรงขับพลังงาน และความเข้าใจในความเป็นไปได้ ผลลัพธ์สุดท้ายคือความเชี่ยวชาญในสื่อออกมาในผลงานประติมากรรมของเขาตั้งแต่ปี 1986 อันเดรีย ได้สร้างงานศิลปะของเขาในระดับมืออาชีพ เขาทำงานทั้งในดินเหนียว และทองสัมฤทธิ์ในขนาดที่เล็ก และใหญ่โต อันเดรียมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในชีวิตศิลปะของอิตาลี โดยมีการจัดนิทรรศการส่วนตัว และส่วนรวมมากมาย พร้อมกับการดูแล และจัดแสดงในแกลเลอรีส่วนตัวของเขาในเมืองลูกกา เมืองทัสคานี ประเทศอิตาลี

นิทรรศการต่างประเทศครั้งแรกของ อันเดรีย จัดขึ้นในปี ค.ศ. 2000 ที่เมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา โดยได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวัฒนธรรมอิตาลี จากนั้นมีการจัดแสดงอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกา และยุโรปเหนือ ในปี 2008 เขาเข้าร่วม และชนะการแข่งขันศิลปะสาธารณะครั้งแรกของเขาที่เมือง Oslo ประเทศนอร์เวย์ ซึ่งจัดโดย Selvaag Gruppen สำหรับการแข่งขัน Peer Gynt ประติมากรรมชื่อ “The Wild Buck Ride” ถูกติดตั้งในฤดูใบไม้ร่วงปี 2010 ประติมากรรมของ อันเดรีย อยู่ในคอลเล็กชันของภาครัฐ และเอกชนใน ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม บราซิล แคนาดา ไครเอเชีย เดนมาร์ก ฝรั่งเศส เยอรมนี ไอร์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี เกาหลี เลบานอน เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ โปรตุเกส รัสเซีย ซาอุดีอาระเบีย อาร์เจนตินา สเปน สวิตเซอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร แรบบันดาลใจของศิลปินในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา อาชีพศิลปินของ อันเดรียได้ตามแนวคิดในการสร้างรูปแบบ และรูปร่างตามจินตนาการของเขาเอง เขามีความปรารถนาภายในที่จะแบ่งปันความรู้สึกที่ลึกซึ้งที่สุด อุดมคติทางสุนทรียะในสิ่งที่มนุษย์สามารถทำได้ เมื่อความหลงใหล ความสนใจ ความหลงใหล และความอยากรู้อยากเห็นเข้ามาเติมเต็มชีวิตของเขาจำได้ไหมว่าเมื่อเขาเป็นเด็กทุกคนเล่นโดยใช้ความอยากรู้อยากเห็น และความคิดสร้างสรรค์ของเขา อันเดรีย กล่าวว่า “ฉันจำได้ว่าเคยเห็นรูปร่างที่หลากหลาย และแปลกประหลาดที่สุดออกมาจากแสง และเงาของก้อนเมฆ ฉันยังคงเล่นด้วยความอยากรู้อยากเห็น และใช้ความคิดสร้างสรรค์ของฉันต่อไป ฉันสร้างผลงานขึ้นเพื่อแสดงความสัมพันธ์อันยิ่งใหญ่ระหว่างองค์ประกอบที่ไม่มีที่สิ้นสุดของโลกที่เราอาศัยอยู่ โลกได้เข้ามาแทนที่ไอน้ำ มือของฉัน นั่นคือลม ดังนั้นจินตนาการที่ฉันสร้างสรรค์ขึ้นทำไปเพื่อแบ่งปันกับทุกคน และจะยังคงอยู่ในใจของเราอีกต่อไป” .

ศิลปินให้ความคิดเห็นกับตนเองไว้ว่าความพยายามของเขามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะ และการปรากฏผลงานสร้างสรรค์ในสาขาศิลปะในที่สาธารณะในระดับสากล ศิลปะในสภาพแวดล้อมสาธารณะที่เปิดกว้างแสดงถึงรูปแบบการค้นพบ และประสบการณ์ทางศิลปะที่เป็นประชาธิปไตยที่สุด ศิลปะสาธารณะรอบตัวเราในชีวิตประจำวัน ไม่เพียงแต่นำเสนอให้กับผู้เข้าชมงานนิทรรศการ และหอศิลป์เท่านั้น มันหล่อหลอมเรา ให้แรงกระตุ้น และสร้างปฏิกิริยาตอบสนอง มันกลายเป็นส่วนสำคัญของความเป็นจริงทางภาพของเรา นอกจากนี้ ฉันยังผลิตงานประติมากรรมเซรามิกส์ และทองแดงจำนวนจำกัดสำหรับแกลเลอรีส่วนตัวของฉันในเมืองลูกกา ประเทศอิตาลี และสำหรับแกลเลอรี และลูกค้าที่ได้รับการคัดเลือกทั่วโลก

ประสบการณ์การแข่งขันศิลปะสาธารณะ MTLE 2010 China International City เมืองอู่ซี ประเทศจีน 2010 คณะลูกขุนนานาชาติซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะได้คัดเลือก

ศิลปิน 30 คนที่จะตระหนักถึงผลงานศิลปะของพวกเขาในเมืองอูซีแห่งใหม่ในเขตเซ็นเซินในประเทศจีน ศิลปินกว่า 400 คนจาก 36 ประเทศ ส่งผลงานเข้าประกวดระดับนานาชาติ อันเดรีย เป็นศิลปินชาวอิตาลีเพียงคนเดียวจาก 30 ศิลปินที่ได้รับเลือกให้สร้างผลงานศิลปะของพวกเขา ผลงานของเขาที่ชื่อว่า “ ฝี่เสื่อ ” จะถูกสร้างขึ้นในประเทศจีนด้วยรูปปั้นทองสัมฤทธิ์สองเมตร ฝี่เสื่อเป็นสัญลักษณ์เชิงเปรียบเทียบที่อุดมสมบูรณ์ทั้งในด้านตะวันออก และตะวันตก และงานของอันเดรีย ได้รับเลือกให้มีความสามารถในการสื่อสารระหว่างสองวัฒนธรรมนี้ ขึ้นนี้แสดงถึงความสามัคคีระหว่างสสาร และวิญญาณ กับโลก และสวอร์ก Peer Gynt Competition, ออสโล, นอร์เวย์, 2008 ผู้ชนะการแข่งขัน Selvaag Peer Gynt รุ่น 2008 โปรเจกต์นี้ประกอบด้วยการสร้างประติมากรรมสำริดขนาด 2 เมตร โดยจะนำไปวางในย่าน Levenhagen แห่งใหม่ในกรุงออสโล ประเทศนอร์เวย์ ในปี 2010 บรอนซ์นี้ถูกสร้างขึ้นโดยใช้เทคนิคหุ่นขี้ผึ้งหายที่โรงหล่อ Massimo del Chiaro ในเมือง Pietra Santa ที่มีชื่อเสียงระดับโลก ,อิตาลี. อันเดรีย ได้ร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับช่างฝีมือในแต่ละขั้นตอนการผลิต การขยายแม่พิมพ์ ขี้ผึ้ง และหล่อบรอนซ์ และดำเนินการขัดเงาทั้งหมดด้วยตัวเองสำหรับแม่พิมพ์แต่ละแบบของ อันเดรีย Fine Art Gallery, ลูกา, อิตาลี, 2551 - ปัจจุบัน.

อันเดรีย ผลิตงานประติมากรรม และเปิดหอศิลป์ของตัวเองในเมืองลูกกา เมืองทัสคานี ประเทศอิตาลีการได้มาการปรับปรุง และการจัดตั้งแกลเลอรีของตนเอง เมืองลูกกา ทัสคานี ประเทศอิตาลี - 2550-2551ออกแบบ และสร้างสตูดิโอ/บ้านของเขาเองที่ Viareggio, Tuscany, Italy - 2005-2006

Fine Art Gallery, ลูกา, ทัสคานี, อิตาลี - 2542-2549 อันเดรีย บุคซี ผลิตงานศิลปะ ดำเนินการ และจัดการแกลเลอรีศิลปะตามฤดูกาลของตัวเองในเมืองลูกกา เมืองทัสคานี ประเทศอิตาลี แกลเลอรีนี้มีลูกค้าทั้งจากต่างประเทศ ทั้งถิ่น และระดับประเทศเวทีการออกแบบเครื่องลายคราม และแบบจำลองเซรามิกส์ และแม่พิมพ์ เมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี พ.ศ. 2544สร้าง และออกแบบแบบจำลอง และเรียนรู้การทำแม่พิมพ์สำหรับการผลิตเครื่องลายคราม และวิจิตรศิลป์เซรามิกขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ประสบการณ์นิทรรศการ 2014 Doinel Gallery, AAF ลอนดอนแฮมป์สแตต นิทรรศการ ที่ “Gruppo วัฒนธรรม Fornace Pasquinucci” Capraia Fiorentina (FI) อิตาลี นิทรรศการส่วนบุคคลที่ Windhover Center For The Arts, Fond du Lac, WI USA นิทรรศการส่วนตัวที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะเทราต์ แอปเปิลตัน รัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา นิทรรศการแกลลอรี่ส่วนตัวในเมืองลูกกา ทัสคานี ประเทศอิตาลีHaven Gallery, Haven, วิสคอนซิน, สหรัฐอเมริกา Blarasin Gallery, Macerata, Marche, อิตาลี Galleria Bongiovanni, โบโลญญา, เอมิเลีย โรมานยา, อิตาลี 2002 นิทรรศการกลุ่ม - Comunicazione nel terzo millennio - จัดโดย Spazio Ergy, Milan, Lombard, Italy Premio Internazionale D'arte Ermanno Casoli, มาร์เซ, อิตาลี

นิทรรศการแกลลอรี่ส่วนตัวในเมืองลูกกา ทัสคานี ประเทศอิตาลี โจเซฟ บอททอมส์ วิจิตรศิลป์, ซานตา บาร์บารา, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา Joseph Bottoms Fine Arts, มอนเทอร์เรย์, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา หอศิลป์ Metro One Fine Art, เอฟราอิม, เทคมณฑลดอร์, วิสคอนซิน, สหรัฐอเมริกา 2001 Windhover Center for the Arts, Fond du Lac, วิสคอนซิน, สหรัฐอเมริกา นิทรรศการแกลลอรี่ส่วนตัวในเมืองลูกกา ทัสคานี ประเทศอิตาลี 1998 Chiesa di S. Cristoforo,

ลูกา, ทัสคานี, อิตาลี 1997 Chiesa di S. Cristoforo, ลูกา, ทัสคานี, อิตาลี พ.ศ. 2539 นิทรรศการนานาชาติ Showcase of Contemporary Artists at Palazzo degli Affari, Florence, Italy. วิลล่า กอริ, มาสซาโรชา, ทัสคานี, อิตาลี แกลเลอรี เดอ ลูก้า, เบลูโน, เวนโต, อิตาลี พ.ศ. 2531 ตั้งแต่ปี 1988 อันเดรีย บุคชี ได้แสดงผลงานในแต่ละปีในงาน “ Encounter with Art ” ประจำปีที่สตูดิโอถาวรของ Andrea Bucci ในเมือง Viareggio เมืองทัสคานี ประเทศอิตาลี 2530 แสดงโดยสมาคม EASA ที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟลอเรนซ์ เมืองฟลอเรนซ์ เมืองทัสคานี ประเทศอิตาลี คอลเลกชันสาธารณะ งานประติมากรรมชิ้นหนึ่งของ อันเดรีย เป็นส่วนหนึ่งของนิทรรศการถาวรที่ Museo dei bozzetti, Pietrasanta, Tuscany, Italy

การศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี พ.ศ. 2530-2540 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา การบัญชี ITC Carlo Piaggia, Viareggio, 1981-1987 อันเดรีย การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

สรุปได้ว่าแรงบันดาลใจของศิลปินทุกท่านที่ได้จากการศึกษาประวัติและหลักคิดวิธีสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินและประติมากรจะมีแรงบันดาลใจจากรูปทรงทางธรรมชาติทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นรูปทรงที่ได้จากรูปร่างและรูปทรงการเคลื่อนไหวของมนุษย์รวมทั้งสิ่งมีชีวิตอื่นที่ได้มีส่วนจากการสัมผัสสัมผัสทั้งทางตา ทางกาย สัมผัสภายในใจการสัมผัสรับรู้ก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจให้ประติมากรได้สร้างสรรค์ผลงาน ผสมผสานการแปลงรูปที่มีระดับตั้งแต่การแปลงรูปแบบระดับปานกลางถึงขั้นระดับขั้นสูงซึ่งเกิดจากการสร้างสรรค์ของประติมากรทั้งนี้เป็นการผสมผสานแรงผลักดันภายในจิตใจ แรงบันดาลใจจากการประทับใจในรูปร่างของมนุษย์ ซึ่งใบางผลงานอาจไกลไปถึงแรงบันดาลใจอันเดรียบุคชี [ออนไลน์]<https://www.tuttartpitturasculaturapoesiamusica.com> [สืบค้นเมื่อ 15 ก.ย.2565] ผลงานประติมากรรมของ อันเดรีย บุคชี ในภาพที่ ภาพที่ 2.40 Tongue Sculpture เป็นผลงาน ในรูปแบบนามธรรม ที่แสดงลักษณะรูปแบบการตัดทอนจากธรรมชาติผลงานเป็นการตัดทอนจากสิ่งมีชีวิตที่มีลักษณะเป็นลื่นที่เป็นมุมมองของประติมากรที่เห็นความสวยงามในสิ่งที่เขามอง ในขณะที่คนอื่นมองข้ามไปผลงานมีการ เคลื่อนไหวรู้สึกอิสระด้วยเส้นภายนอกเคลื่อนไหวด้วยเส้นโค้งเอนเอียงไปมาทำให้รู้สึกอิสระเหมือนลื่นที่สามารถเคลื่อนไหวไปมา มีผิวลักษณะภายนอกเรียบมันด้วยเนื้อดินขาวเป็นมันผิวเรียบด้วยสีขาวทำให้และดูสงบแต่อยู่ในการเคลื่อนไหวผลงานการตัดทอนแบบปานกลางซึ่งคงมองเป็นลักษณะของต้นแบบและการแปลงรูปแบบสำแดงพลัง และอารมณ์

ภาพที่ 2.40 Andrea Bucci, **Tongue** (2022),
Clay on Ceramic, Size: 25 W x 58 H x 20 D cm.
ที่มา : (Saatchi art Art, 2567)

ภาพที่ 2.41 Andrea Bucci, **Bagneuse** (2022),
Ceramic on Ceramic, Size: 6 W x 22 H x 6 D cm.
ที่มา : (Saatchi art Art, 2567)

ภาพที่ 2.41 เป็นลักษณะการตัดทอนแบบปานกลางตัดทอนจากรูปทรงของหญิงสาวตรงกับหลักการแปลงรูปในทางทัศนศิลป์แบบสำแดงพลัง และอารมณ์มีผิวแสดงด้วยเส้นที่เอนเอียงทั้งภายในที่มีลักษณะพันเกี่ยวไปมารูปทรงที่เอนเอียงทำให้ผลงานมีความเคลื่อนไหวภายนอกมีผิวที่เรียบมันด้วยเนื้อดินขาวเซรามิกส์ทำให้ผลงานน่าสนใจ

ภาพที่ 2.42 Andrea Bucci, **Hermaphrodite** (2022),
Ceramic on Ceramic, Size: 34 W x 55 H x 12 D cm.
ที่มา : (Saatchi art Art, 2567)

ภาพที่ 2.42 ลักษณะการแปลงรูปแบบโครงสร้างชั้นปานกลาง เหลือรูปทรงเดิมอยู่แต่ได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงของสัตว์ทะเลในธรรมชาติการเคลื่อนไหวไปมาของเส้นโค้งขึ้นลงไปมา ผสมผสานกับเคลื่อนไหวที่ ผิวทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหว ผิวภายนอกเป็นคลื่น แต่มีความเรียบมัน ทำให้ผลงานนี้มีความสวยงามลงตัว

ภาพที่ 2.43 Andrea Bucci, **The river of life Sculpture** (2022),
White Ceramic Size: 34 W x 55 H x 12 D cm
ที่มา : (Saatchi art Art, 2567)

ภาพที่ 2.43 ความสวยงามของธรรมชาติที่ประติมากรนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานที่ได้จากสายน้ำ ภาพนี้เมื่อแปลความหมายแล้ว “แม่น้ำแห่งชีวิต” ผลงานนี้เป็นมุมมองของประติมากรที่เลือกใช้แม่น้ำมาเป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงาน การใช้รูปแบบการ

ตัดทอนปานกลางการใช้หลักการแปลงรูปในลักษณะแปลงแบบเชิงสัญลักษณ์นี้ คือ สายน้ำด้วยเส้นคลื่นพันเกี่ยวกันไปมาแต่ใช้วิธีการตั้งตรง รูปทรงที่แบนแทนการไหลแบบสายน้ำ ผลงานชิ้นนี้ดูแล้วทำให้รู้สึกเกิดการเคลื่อนไหวการใช้ผิวภายนอกเรียบมันสีขาวทำให้ผลงานดูแล้วมีความสวยงามลงตัวแฝงด้วยความหมายที่ประติมากรตั้งใจเอาไว้

ภาพที่ 2.44 Andrea Bucci, **Time** (2022), Ceramic on Ceramic

Size: 35 W x 45 H x 20 D cm

ที่มา : (Saatchi art Art, 2567)

ภาพที่ 2.44 ผลงานชิ้นนี้ใช้หลักการตัดทอนแบบปานกลาง และตรงตามทฤษฎีการแปลงรูปแบบสำแดงพลังและอารมณ์ การแปลงรูปแบบโครงสร้างที่ใช้รูปทรงของหญิงสาวที่แปลความหมายตามที่ประติมากรตั้งใจไว้การใช้รูปทรงที่เอนเอียง มองภาพแล้วทำให้เกิดความรู้สึกเหมือนมีการเคลื่อนไหวรอบคอบอะไรสักอย่าง ด้วยรูปทรงที่เอนเอียงความขัดแย้งของรูปทรงทำให้ผลงานมีความสวยงามลงตัว การใช้ดินขาวเพื่อให้ผิวขาวเรียบเป็นมันจึงทำให้ผลงานดูแล้วมีความสวยงาม ผลงานประติมากรรมของ อันเดรีย เป็นผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติทั้งสิ้นการสังเกตการมองเห็นธรรมชาติทุกสิ่งล้วนแล้วมีความสวยงามของตนเอง จึงได้ใช้ความสวยงามในธรรมชาติที่เป็นในภาวะปกติและไม่ปกติมาเป็นแรงสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมการสร้างสรรค์มีทั้งรูปแบบการตัดทอนแบบปานกลางจนถึงขั้นการเปลี่ยนโครงสร้างขั้นสูงสุด ซึ่งเมื่อนำมาศึกษาพบว่าใช้หลักการแปลงรูปที่ พีระพงษ์ กุลพิศาล ได้กล่าวว่า การใช้ทัศนธาตุเส้นภายในการเจาะกลางรูปทรง การพันเกี่ยวกันของรูปทรงทำให้เกิดการเคลื่อนไหว (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2564) ซึ่งใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการทำวิจัยในเรื่อง การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคในเรื่องวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมที่มีความสุข การนำลักษณะของธรรมชาติแปลงรูปในระดับที่ศิลปินหรือประติมากรมีแรงผลักดันภายในจนทำให้เกิดผลงานทางทัศนศิลป์ได้นั้น ศิลปินและประติมากรมีความเข้าใจในการแปลงรูปบวกกับแรงผลักดันภายในจิตใจ ให้ออกเกิดการสร้างงานที่ทำให้เกิดผลงานที่มีความงามทางสุนทรียภาพขึ้นมา

การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

การเผาเครื่องปั้นดินเผาหลายแบบแต่ที่นิยมเผาโดยทั่วไปเผาครั้งแรกจะเรียกว่าเผาดิบ เนื้อผลิตภัณฑ์หรือชิ้นงานที่ขึ้นรูปมาจากดินยังคงดูดซึมน้ำทำให้สามารถนำมาตกแต่งด้วยเคลือบใน ขั้นตอนตกแต่งด้วยเคลือบในการเผาในครั้งต่อไปใน การเผาครั้งที่สองจะเป็นการเผาโดยเพิ่มอุณหภูมิ ของเตาเผาให้สูงขึ้นจนทำให้น้ำเคลือบที่เคลือบบนผิวของชิ้นงานเกิดการละลาย และกลายเป็นชั้น แก้วบาง ๆ ที่ผิวผลิตภัณฑ์หรือชิ้นงานจากนั้นจึงลดอุณหภูมิลงอย่างช้า ๆ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์คงรูปไม่ แตกชำรุดเป็นเทคนิคการเผาเครื่องปั้นดินเผาทั่วไปหรือการเผาผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ ในการเผาครั้งที่ สามเป็นการเผาที่หลังจากเขียนสีบนผิวชิ้นงานที่ผ่านการเผาแล้วที่ผิวเคลือบที่เย็นตัวตกแต่ง และ เขียนลวดลายแล้วนำไปเผาในอุณหภูมิของสีตกแต่งละลายติดบนผิวชิ้นงาน มักใช้ในงานประเภท เบญจรงค์ หรืองานสร้างสรรค์ประติมากรรมอื่น ๆ ตามเจตนารมณ์ของศิลปินหรือประติมากร

การเผาไหม้โดยทั่วไปมีสองแบบคือการเผาไหม้แบบสมบูรณ์ และการเผาไหม้แบบไม่ สมบูรณ์ซึ่งการเผาไหม้ทั้งสองชนิดมีปัจจัยในการเผาไหม้โดยใช้เชื้อเพลิงในการเผาปัจจุบันเชื้อเพลิงที่ นำมาเผามีความสมบูรณ์หาง่าย และสะดวกในการควบคุม เช่น เชื้อเพลิงจากก๊าซธรรมชาติ LPG และ พลังงานความร้อนจากพลังงานไฟฟ้าผ่านขดลวดที่ให้ความร้อนในการเผาไหม้ในการเผาผลิตภัณฑ์ เซรามิกส์หรือผลงานประติมากรรมที่ต้องการความมั่นคงในการใช้พลังงาน และความแม่นยำของสีที่ ต้องการเพื่อป้องกันสีที่ตกแต่งบนผิวชิ้นงานที่อาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างเคมีที่ทำให้สี ผิดเพี้ยนไป การเผาอีกรูปแบบคือ การเผาแบบรีดักชั่น (Reduction Firing) หมายถึง การเผาไหม้ไม่ สมบูรณ์ เนื่องจากในเตาเผาที่มีปริมาณออกซิเจนไม่เพียงพอที่จะทำปฏิกิริยากับเชื้อเพลิง ดังนั้นเมื่อเผา ไหม้แล้วจึงมีคาร์บอนมอนอกไซด์เหลืออยู่ในเตา และเมื่อมีออกซิเจนในการเผาน้อย คาร์บอนจาก เชื้อเพลิงจึงต้องดึงออกซิเจนจากโลหะออกไซด์ในเนื้อดิน และน้ำเคลือบ ทำให้สีของชิ้นงานเป็นสีของ ออกไซด์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงแล้ว เช่น เคลือบทองแดงก็จะได้สีแดงของคอปเปอร์ออกไซด์ เป็นต้น

การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์นี้มักใช้กับการเผาไฟอุณหภูมิสูงสำหรับเผาภาชนะสโตนแวร์ และพอร์ซเลน หากใช้การเผาไฟต่ำจะทำให้เกิดผลเสียแก่เคลือบที่มีส่วนผสมของตะกั่ว นอกจากจะ ต้องการสีพิเศษสำหรับเคลือบที่ไม่มีตะกั่ว นอกจากนี้การเผาแบบรีดักชั่นจะมีควันมาก อาจทำให้เกิด ไอพิษ และควันพิษขึ้นได้ เตาเผาจึงควรอยู่ด้านนอกของตัวอาคารไกลจากห้องปั้น และมีการระบาย อากาศที่ดี หลังการเผาควรอุดรูเตาให้หมดเพื่อป้องกันไม่ให้อากาศเย็นเข้าไปในเตา ทั้งนี้ช่วงการเผา แบบรีดักชั่นเป็นการเผาต่อเนื่องจากการเผาแบบออกซิเดชั่นคือ เริ่มทำการปรับบรรยากาศตั้งแต่ อุณหภูมิประมาณ 950 องศาเซลเซียสจนสิ้นสุดการเผา ซึ่งการเผาเตาที่มีการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ ใน เตาเผาที่มีออกซิเจน (Oxygen) ไม่เพียงพอ ซึ่งเมื่อเกิดการเผาไหม้แล้วจะมีคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์การเผาไหม้ในบรรยากาศการเผาแบบไม่สมบูรณ์ (Reduction firing) คือ การเผาแบบลดออกซิเจน ซึ่งตรงกันข้ามกับการเผาไหม้ในบรรยากาศการเผาแบบสมบูรณ์ (Oxidation firing) คือการเผาแบบเติมออกซิเจน การเผาแบบลดออกซิเจนเป็นการเผาที่จัดส่วนของ อากาศให้มากกว่าเชื้อเพลิงโดยปกติ ออกซิเจนในอากาศเป็นตัวช่วยในการเผาไหม้ได้ดี โดยอัตราส่วน ของเชื้อเพลิง และอากาศต้องพอเหมาะกัน ถ้าเชื้อเพลิงมากอากาศน้อยทำให้เกิดคาร์บอนเหลืออาจ เกิดเขม่าควันไฟ ถ้ามากเกินไปคาร์บอนที่เหลือจากการเผาไหม้จะดึงออกซิเจนในน้ำเคลือบออกมาทำ ปฏิกิริยาทำให้การเผาไหม้สมบูรณ์ นี่คือการเผาแบบลดออกซิเจน และมีผลทำให้สีเคลือบ

เปลี่ยนไปจากที่ควรเป็นด้วย ก่อให้เกิดสีที่นุ่มนวล อ่อนโยน มีลักษณะสุขุมลึกซึ้ง เช่น สีเขียวไข่กา แบบเครื่องถ้วยสังคโลกของสุโขทัย สีเขียวที่ว่านี้มาจาก เหล็กออกไซด์ (Iron oxide) ซึ่งปกติถ้าผ่านการเผาแบบเดิมออกซิเจน จะให้สีแดงแต่เหลืองโถกจนถึงน้ำตาลเข้มตามแต่ชนิดของน้ำเคลือบ และปริมาณการผสมของเหล็กออกไซด์ แต่การเปลี่ยนจากสีน้ำตาลเป็นสีเขียวไก่นั้นเนื่องมาจากการเผาแบบลดออกซิเจน ซึ่งในสมัยโบราณใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง แต่ปัจจุบันอาจใช้แก๊สหรือแม้แต่เตาไฟฟ้าก็อาจทำให้บรรยากาศในเตามีสภาพคล้ายการเผาแบบลดออกซิเจนได้ โดยการใส่ลูกเหม็น เศษไม้ (สน) ทางช่องดูไฟ (Peephole) (พิพัฒน์ จิตรอารีรัตน์, 2555)

สรุปได้ว่าการเผาใหม่ในการทำเครื่องปั้นดินเผา มีสองประเภทได้แก่การเผาใหม่สมบูรณ์ และการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ การเผาใหม่แบบสมบูรณ์ คือ มีอากาศร่วมกับการเผาใหม่ทำให้เผาได้สะดวก ส่วนการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ เป็นการเผาที่มีอากาศในการเผาน้อย การเผาทั้งสองแบบการเผาดิบ (Biscuit Firing) และการเผาไฟสูงหรือการเผาเคลือบ (Gaze Firing) เป็นการเผาชิ้นงานในอุณหภูมิสูงจนถึงสุกตัวของเนื้อดิน เพื่อให้เคลือบหลอมเป็นแก้วติดแน่นอยู่บนผิวชิ้นงาน

การเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยการเผาแบบแซกการไฟริง

การเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ คือ การทำผลิตภัณฑ์โดยการจำกัดออกซิเจนในขณะที่ทำการเผาเคลือบผลิตภัณฑ์ เช่นเดียวกันกับการทำผลิตภัณฑ์ มี 3 เทคนิค ได้แก่

1. เทคนิคแรกซึ่งเป็นการเผาในอุณหภูมิร้อนจัดจนสารเคลือบละลาย หลังจากนั้นจึงนำผลิตภัณฑ์ออกจากเตาเผาทำให้เย็นตัวลงอย่างฉับพลัน การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิอย่างรวดเร็วทำให้เกิดผิวที่มีความสวยงามโดยบังเอิญ
2. เทคนิคการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์อีกเทคนิคคือ พิต ไฟริง (pit firing) ที่เป็นการเผาผลิตภัณฑ์รวมกันในหลุมกลางแจ้ง โดยทำให้เกิดความสวยงามแบบบังเอิญบนผิวภายนอก
3. เทคนิคแซกการไฟริง ใช้การห่อหุ้มกระบวนการทำให้เกิดเป็นร่องรอยปรากฏที่ผิวผลิตภัณฑ์โดยบังเอิญ

ลักษณะการเผาใหม่ที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา คือ แซกการไฟริงเป็นวิธีการเผา และใช้เทคนิคจำกัดอากาศภายในภาชนะการเผาแบบแซกการไฟริง สามารถทำจากอะไรก็ได้ขึ้นอยู่กับประเภทของการเผา จากดินเหนียวทนไฟแบบดั้งเดิมไปจนถึงกระดาษหนังสือพิมพ์ เดิมทีมีการใช้แซกการไฟริงเพื่อป้องกันพื้นผิวจากเศษซีเมนต์ที่ปลิววนรอบ ๆ ห้องภายในเตาเผาที่เกิดจากไม้หรือแหล่งเชื้อเพลิงถ่านหิน เมื่อประมาณ 200 ปีก่อน ศิลปินช่างปั้นเปลี่ยนวิธี และใช้เทคนิคการเผาด้วยวิธี แซกการไฟริงเพื่อห่อหุ้มวัสดุชิ้นงานเพื่อเปลี่ยนผิวให้เกิดความสวยงามแบบบังเอิญ (Saggar Firing, 2024)

วิธีการเผาแบบแซกการไฟริง เดิมทีเป็นเทคนิคการเผาแบบใส่ไว้ในหีบทนไฟหรือ จ้อ ในการเผาเครื่องปั้นดินเผาบางเทคนิคที่ต้องใช้เชื้อเพลิงที่เป็นเชื้อเพลิงที่ได้จากฟืน ท่อนไม้ ถ่านหิน หรือวัสดุอื่นที่ใช้ในการให้พลังงานความร้อนมักเกิดเปลวไฟ และเศษซีเมนต์ที่ฟุ้งกระจายในการเผาใหม่เศษฝุ่นไม้หรือถ่านดินดังกล่าวจะเกาะบนผิวชิ้นงานทำให้ชิ้นงานเกิดตำหนิ และเกิดความเสียหายในเรื่องการถูกเปลวไฟทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผิวชิ้นงานที่เกิดจากการเผาใหม่ จึงใช้วิธีการแก้ไขด้วยการบรรจุในหีบทนไฟ หรือจ้อทนไฟเพื่อป้องกันเหตุการณ์ดังกล่าวมา เรียกว่า การใช้แซกการไฟริงหรือ ห่อ ที่ทำจากวัสดุทนไฟ

ในปัจจุบันเทคนิคการเผาแบบแซกการไฟริงกำลังเป็นที่นิยมใช้ในการสร้างสร้งงานดินเผาหรือผลงานประติมากรรมดินเผาที่ประติมากรได้ตั้งใจสร้างสร้งงานประติมากรรมดินเผาและทำการเผาด้วยเทคนิคการเผาแบบแซกการไฟริงในการสร้างสร้งผลงานเพื่อให้เกิดความงามโดยบังเอิญที่เกิดจากการเผาไหม้โดยวัสดุที่หลากหลายในการเผาทั้งนี้วัสดุที่บรรจุเข้าไปในการเผาแบบแซกการไฟริง จะปรากฏร่องรอยบนผิวชิ้นงานอย่างไรไม่อาจเดาได้ว่าจะปรากฏอย่างไรจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

จากการศึกษาเทคนิคการเผาด้วยเทคนิคแซกการไฟริง มีลักษณะมืองค์ประกอบของเนื้อดินที่จะทำผลิตรถยนต์ประเภทนี้จึงมีลักษณะที่แตกต่างไปจากดินปั้นชนิดอื่น ๆ เนื้อดินที่ใช้ได้ผลดี คือ ดินสโตนแวร์ ส่วนผสมของดินเชื้ออย่างน้อยร้อยละ 20 ผลิตรถยนต์ การเผาไหม้แบบแซกการไฟริงเป็นการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์โดยการห่อหุ้มผลิตรถยนต์อีกชั้นหนึ่งเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเคมีของผิว โดยการใช้ “จ้อ” หีบทนไฟปัจจุบันมีการใช้เทคนิค และวัสดุที่หลากหลายแทนแบบเดิมโดยเพื่อให้เกิดผิวที่เกิดบนผิวผลิตรถยนต์ที่สวยงามแบบบังเอิญ

จากการศึกษาสรุปได้ว่าการเผาด้วยเทคนิคแซกการไฟริง เป็นการเผาแบบห่อหุ้มหรือหุ้มด้วยวัสดุทนไฟซึ่งการห่อหุ้มนี้เป็นเทคนิคเพื่อป้องกันการเกิดผิวดำหนึ่ที่ผิวของชิ้นงานที่เกิดจากช่วงการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิขณะทำการเผาแต่ในยุคปัจจุบันศิลปินประติมากรรุ่นใหม่ได้ใช้เทคนิคแบบแซกการไฟริง ในการสร้างสร้งผลงานเพื่อให้เกิดความสวยงามแบบบังเอิญให้ปรากฏที่ผิวของผลงานประติมากรรมนั้นซึ่งการห่อหุ้มนี้สามารถใช้วัสดุได้หลายอย่าง

วัสดุในการเผาไหม้ วัสดุที่ใช้เผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ หมายถึงส่วนประกอบของพืชใบเขียว ใบไม้และเปลือกผลไม้อินทรีย์สารและอนินทรีย์สารที่ ได้จากธรรมชาติที่ใช้ในการเผาไหม้ร่วมกันในเทคนิคแซกการไฟริง เพื่อให้เกิดการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ภายในที่ห่อหุ้มซึ่งใบไม้แต่ละชนิดจะให้ลวดลายที่เกิดจากการเกิดการเผาไหม้ตามทฤษฎีที่ต่างกันตามประเภทของใบไม้

หัวกระชาย

หัวกระชาย เป็นพืชที่มีความสำคัญต่อมนุษย์มากมายนานมาหลายพันปีเป็นทั้งอาหารเป็นยาเพื่อปรับความสมดุลของร่างกาย และเป็นพืชที่ช่วยทำให้เกิดความชุ่มชื้นในดินเป็นพืชเศรษฐกิจสามารถเป็นรายได้ให้กับผู้ประกอบการมากมายมีประโยชน์ทั้งด้านอาหาร การแพทย์เสริมสร้ง สุขภาพของมนุษย์ หัวกระชาย มีบทความเกี่ยวกับหัวกระชายของสำนักงานเกษตร และสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์ได้ให้บทความเกี่ยวกับหัวกระชายไว้ดังนี้ หัวกระชายเป็นพืชสมุนไพรไม้ล้มลุกไม่มีลำต้นบนดิน มีเหง้าใต้ดินซึ่งแตกรากออกไปเป็นกระจุกจำนวนมาก อวบน้ำ ตรงกลางพองกว้างกว่าส่วนหัว และท้าย ใบเดี่ยว เรียงสลับเป็นระนาบเดียวกัน รูปขอบขนานแกมรูปไข่ กว้าง 4.5-10 เซนติเมตร ยาว 13-15 เซนติเมตร ตรงกลางด้านในของก้านใบมีร่องลึก ดอก ช่อ ออกแทรกอยู่ระหว่างกาบใบที่โคนต้น กลีบดอกสีขาวหรือชมพูอ่อน ใบประดับรูปใบดอกสีม่วงแดง ดอกย่อยบานครั้งละ 1 ดอกกระชาย ถือว่าเป็นเครื่องเทศชนิดหนึ่งที่คนไทยคุ้นเคย กันมานานแล้ว จะมีถิ่นกำเนิด ในแถบร้อนอยู่ที่บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะพบขึ้นอยู่บริเวณในป่าดิบร้อนชื้น เป็นไม้ล้มลุกที่มีลำต้นอยู่ใต้ดินซึ่งจะเรียกว่าเหง้า และเหง้าที่อยู่ใต้ดินจะแตกรากออกไปเป็นกระจุกจำนวนมากจะเป็นที่สะสมอาหารอวบน้ำส่วนตรงกลางจะพองกว้างกว่าส่วนหัว และส่วนท้าย ส่วนเนื้อด้านในจะมีสีแตกต่างไปตามชนิดของ

กระชาย และจะมีกลิ่นหอม ส่วนที่อยู่เหนือดินจะประกอบด้วยโคนก้านใบที่เป็นกาบหุ้มซ้อนกัน กาบใบจะมีสีแดงเรื่อ ๆ ตรงแผ่นใบจะเป็นรูปรีส่วนปลายจะแหลม กว้างประมาณ 4.5-10 เซนติเมตร ยาวประมาณ 15-30 เซนติเมตร ส่วนตรงกลางด้านในของก้านใบจะมีช่องลึก ดอกช่อออกแทรกอยู่ระหว่างกาบใบที่โคนต้น กลีบดอกมีสีขาวหรือสีชมพูอ่อน ดอกย่อยบานครั้งละ 1 ดอก ส่วนในเหง้ากระชายนี้จะมีน้ำมันหอมระเหย และมีสารสำคัญหลายชนิดสะสมอยู่ซึ่งจะมีสรรพคุณในการดับกลิ่นคาว และเป็นสารที่มีสรรพคุณทางยาสมุนไพรหลายชนิดสารที่ว่าเป็นนี้คือ สารแคมเฟน (Camphene) ทุจิน (Thujene) และการบูร เมื่อรับประทานเป็นอาหารจะพบได้ในน้ำยาขมจีน และเครื่องผสมในเครื่องแกงต่าง ๆ เนื่องจากว่ากระชายมีสารต่าง ๆ จึงมีสรรพคุณทางที่ช่วยในการแก้โรคต่าง ๆ ดังนี้ การบำรุงกำลัง แก้อาการตาย แก่ปวดข้อ แก้วงเวียน แน่นหน้าอก แก่ท้องเดิน แก่แผลในปาก แก่ฝี แก่กลาก แก่บิด และเป็นยาอายุวัฒนะ กระชายยังมีสารอาหารที่มีประโยชน์แก่ร่างกายซึ่งจะพบตรงเหง้าของกระชาย คือ แคลเซียม ฟอสฟอรัส และวิตามินต่าง ๆ ซึ่งมีประโยชน์แก่ร่างกาย มีลำต้นใต้ดินเรียกว่าเหง้า มีรากติดเป็นกระจุก เป็นที่สะสมอาหาร อวบน้ำรูทรงกระบอกปลายเรียวแหลม ผิวสีน้ำตาลอ่อน เนื้อสีเหลือง มีกลิ่นหอมเฉพาะใบเดี่ยว ออกเรียงสลับ รูปรียาว กว้าง 4.5 – 10 เซนติเมตร ยาว 15 – 30 เซนติเมตร. ปลายใบแหลมโคนใบสอบ ขอบใบเรียบ แผ่นใบเรียบ ก้านใบยาว 7 – 25 เซนติเมตร. กาบใบสีชมพู ดอก ออกเป็นช่อ ออกแทรกระหว่างกาบใบ ช่อดอกยาวประมาณ 5 เซนติเมตร มีใบประดับสีม่วงแดงเรียงทแยงกัน กลีบเลี้ยงเชื่อมติดกันเป็นหลอด ปลายแยกเป็น 3 แฉก กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นหลอด ปลายแยกเป็น 3 แฉก ดอกที่ปลายช่อจะบานสวย กลีบดอกสีขาว หรือขาวอมชมพู ดอกบานที่ละดอก มีลักษณะเป็นถุงแยกเป็น 2 กลีบ เกสรตัวผู้หุ้มด้านข้าง 2 อัน รูปรี สีขาวอมชมพู เกสรเพศผู้หุ้มที่มีลักษณะคล้ายกลีบปากขนาดใหญ่ สีชมพู ผลรูปรี เมื่อแก่แตกออกเป็น 3 ซีก

ประเภทของกระชาย กระชาย มีอยู่ด้วยกัน 3 ชนิด คือ กระชายดำ กระชายแดง และกระชายเหลือง โดยกระชายเป็นพืชสมุนไพรที่คนไทยต่างรู้จักกันเป็นอย่างดี สามารถนำมาปรุงเป็นอาหารได้หลากหลายเมนู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำมาใช้เป็นส่วนผสมสำคัญในแกงป่า หรือผัดต่าง ๆ โดยส่วนที่นิยมนำมาใช้ประกอบอาหารกันมากที่สุดคือ รากสะสมอาหาร หรือที่เรียกว่า "นมกระชาย" ซึ่งรากกระชายนี้จะมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว สามารถใช้เป็นผักจิ้มได้โดยตรง แต่คนส่วนใหญ่มักจะนิยมนำมาใช้เป็นเครื่องแกงซะมากกว่า เพราะมีคุณสมบัติในการช่วยดับกลิ่นคาวของเนื้อสัตว์ เนื้อปลาได้เป็นอย่างดีกระชายที่นิยมใช้กันก็คือกระชายเหลือง และกระชายดำ ซึ่งกระชายดำปัจจุบันกำลังเป็นที่นิยม จนทำให้กระชายเหลืองถูกลดความสำคัญลงไป แต่ว่ากันว่าในด้านสรรพคุณทางยาสมุนไพร กระชายเหลืองนั้นดีกว่ากระชายดำ เพราะบางที่เราก็คิดไปเองว่าสมุนไพรถ้าเป็นสีเข้มกว่าก็น่าจะมีประโยชน์มากกว่า แถมกระชายดำยังได้รับการโปรโมตทางการตลาดอย่างต่อเนื่อง ทำให้คนทั่วไปหลงคิดว่ากระชายดำนั้นดีกว่ากระชายเหลืองนั่นเอง (สำนักงานกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ , 2567)

ภาพที่ 2.45 กระชายดำ, กระชายเหลือง, กระชายแดง
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

คุณสมบัติของหัวกระชาย สมุนไพรกระชาย มีสรรพคุณทางยานานับประการ จนได้ชื่อในวงการแพทย์แผนไทยว่าเป็น "โสมไทย" เนื่องจากกระชายกับโสมมีความคล้ายคลึงกันหลายอย่าง เช่น สรรพคุณในการบำรุงกำลัง และเสริมสมรรถภาพทางเพศ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของสมุนไพรทั้งสองชนิด ทั้งกระชาย และโสมต่างก็เป็นพืชที่มีส่วนสะสมอาหารที่ใช้เป็นยาอายุวัฒนะได้ดินเหมือนกัน แถมยังสามารถเรืองแสงในที่มืดได้เหมือนกันด้วย และในเรื่องของลักษณะที่คล้ายกับรูปร่างมนุษย์เหมือน ๆ กัน ซึ่งบางครั้งเราจะเรียกโสมว่า "โสมคน" และเรียกกระชายว่า "นมกระชาย" (เนื่องจากกระชายมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับนมผู้หญิงนั่นเอง และบางครั้งก็ดูคล้ายเพศชาย จึงเกิดความเชื่อที่ว่ามันน่าจะมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องสรรพคุณทางเพศ)

สรรพคุณของกระชาย กระชายมีสรรพคุณช่วยบำรุงร่างกาย เป็นยาอายุวัฒนะ ช่วยบำรุงธาตุในร่างกาย (ใบ) กระชายเหลืองมีสรรพคุณช่วยแก้ลมวิงเวียน แน่นหน้าอก ช่วยบำรุงกำลัง เสริมสมรรถภาพทางเพศ บำบัดโรคคนเขาไม่ขึ้นหรือโรคอีดี (Erectile Dysfunctional หรือ ED) (เหง้าใต้ดิน) ช่วยบำรุงหัวใจ ด้วยการใช้น้ำ และรากของกระชายนำมาปอกเปลือก ล้างน้ำให้สะอาด นำมาหั่นตากแห้งแล้วบดจนเป็นผง และให้ใช้ผงแห้งที่เตรียมไว้ประมาณ 1 ช้อนชา นำมาชงกับน้ำร้อนครั้งถ้วยชา แล้วรับประทานเพียงครั้งเดียว (เหง้า, ราก) ช่วยบำรุงกระดูก ช่วยทำให้กระดูกไม่เปราะบาง ช่วยปรับสมดุลของฮอร์โมนต่าง ๆ ในร่างกาย ช่วยบำรุงกำหนด แก้อาการกามตายดำน

เหง้ากระชาย ช่วยบำรุงสมอง เพราะช่วยทำให้เลือดไปเลี้ยงสมองส่วนกลางได้ดีมากขึ้น ช่วยปรับสมดุลของความดันโลหิตในร่างกาย ช่วยลดความดันโลหิตเมื่อความดันโลหิตสูง แต่เมื่อความดันโลหิตต่ำก็จะช่วยทำให้ความดันเพิ่มขึ้นจนเป็นปกติ สรรพคุณกระชายช่วยแก้โลหิตเป็นพิษ (ใบ) กระชายมีสรรพคุณทางยาช่วยแก้โรคในปาก และคอ เช่น ปากเปื่อย ปากแห้ง ปากเป็นแผล (ใบ, เหง้า) ช่วยแก้ฝ้าขาวในปาก ด้วยการใช้น้ำกระชายที่ล้างสะอาดนำมาบดแบบไม่ต้องปอกเปลือก แล้วใส่ในโถปั่นพอหยาบ แล้วนำมาใส่ขวดปิดฝาแช่ไว้ในตู้เย็น แล้วนำมากินก่อนอาหารครั้งละ 1 ช้อนชาเล็ก กินวันละ 3 มื้อก่อนอาหารประมาณ 15 นาที ประมาณ 1 อาทิตย์ (ราก) เหง้าใต้ดินมีรสเผ็ดร้อน และขม มีสรรพคุณช่วยแก้อาการปวดท้อง มวนในท้อง อาการท้องอืด ท้องเฟ้อ ด้วยการใช้น้ำ และรากประมาณครึ่งกำมือ ถ้าสดให้ใช้ประมาณ 5-10 กรัม แต่ถ้าเป็นแห้งให้ใช้ประมาณ 3-5 กรัม แล้วนำมาต้มเอาน้ำดื่มแก้อาการ หรือจะนำมาใช้ปรุงเป็นอาหารไว้รับประทานก็ได้เช่นกัน (เหง้าใต้ดิน) ช่วยแก้อาการท้องร่วง ท้องเดิน ด้วยการใช้น้ำสด 1-2 เหว้า ใช้เหง้าที่ปิ้งไฟแล้วนำมาฝนหรือตำผสมกับน้ำ

ปูนใส หรือจะคั้นให้ข้น ๆ แล้วนำมารับประทานครั้งละ 1-2 ช้อนชาก็ได้ (เหง้า, ราก) ช่วยแก้บิด โดยใช้เหง้าสดประมาณ 2 เหง้า นำมาบดจนละเอียดแล้วเติมน้ำปูนใส คั้นเอาแต่น้ำมาดื่ม (เหง้าสด) ช่วยรักษาอาการท้องเดินในเด็ก (เหง้า, ราก)

รากกระชายมีสรรพคุณช่วยแก้โรคระเพาะ (ราก) ช่วยแก้อาการบิดมูกเลือด (เหง้า, ราก) ใช้เป็นยาขับปัสสาวะ แก้อาการปัสสาวะพิการ (เหง้า, ราก) ช่วยบำรุงตับ และไตให้แข็งแรง ช่วยรักษาโรคไต ช่วยทำให้ไตทำงานได้ดียิ่งขึ้น ช่วยป้องกันไทรอยด์เป็นพิษช่วยรักษาอาการกระเพาะปัสสาวะเกร็ง ซึ่งในกรณีนี้อาจจะต้องใช้เม็ดบัวที่ต้มแล้วนำมารับประทานร่วมด้วย ช่วยแก้อาการไส้เลื่อนในเพศชาย ช่วยควบคุมไม่ให้ต่อมลูกหมากโต ช่วยบำรุงมดลูกของสตรี ป้องกันไม่ให้มดลูกโต แก้อาการตกขาว ช่วยขับระดูขาวของสตรี (เหง้า) ช่วยขับน้ำคาวปลาของสตรีหลังคลอดบุตร ใช้เป็นยารักษาริดสีดวงทวาร ด้วยการใช้น้ำเหง้าสดประมาณ 60 กรัม (6-8 เหง้า) นำมาผสมกับเนื้อมะขามเปียกประมาณ 60 กรัม เกลือแกง 3 ช้อนแกง และนำมาตำแล้วต้มกับน้ำ 6 แก้ว แล้วเคี่ยวจนเหลือ 2 แก้ว นำมารับประทานครั้งละครึ่งแก้วก่อนนอน แล้วรับประทานติดต่อกันประมาณ 1 เดือนจนกว่าจะหาย (เหง้าใต้ดิน)

ใบ ช่วยถอนพิษต่าง ๆ (ใบ) ช่วยแก้อาการปวดเมื่อย ด้วยการใช้น้ำหรือรากแก่ ๆ นำมาหั่นเป็นแว่นบาง ๆ แล้วนำไปตากแห้ง และนำมาชงกับน้ำดื่ม (ราก, เหง้า) ช่วยบำรุงเส้นเอ็นให้แข็งแรง เหง้า และรากใช้เป็นยาภายนอก สรรพคุณช่วยรักษาขี้กลาก ขี้เกลื้อน (เหง้า, ราก) ช่วยรักษาโรคน้ำกัดเท้า ด้วยการใช้น้ำรากกระชายทั้งเปลือกมาล้างแล้วผึ่งให้แห้ง ผานเป็นแว่น ๆ และนำไปบดให้เป็นผงหยาบ ๆ และใช้น้ำมันมะกอกหรือน้ำมันมะพร้าวมาอุ่นในหม้อใบเล็ก ๆ เติมน้ำรากกระชาย ใช้น้ำมัน 3 เท่าของปริมาณกระชาย แล้วนำมาหุงด้วยไฟอ่อน ๆ ราว 15-20 นาที แล้วกรองกระชายออก เก็บน้ำมันไว้ในขวดแก้วสีชา นำมาใช้ทาบริเวณที่เป็น

ราก ช่วยแก้การคันหนังศีรษะจากเชื้อรา ด้วยการใช้น้ำมันดังกล่าว (จากสูตรรักษาโรคน้ำกัดเท้า) นำมาเข้าสู่สูตรทำเป็นแชมพูสระผม หรือจะใช้น้ำมันกระชายโกรกผสมแล้วนวดให้เข้าหนังศีรษะก็ได้ แล้วค่อยล้างออก (น้ำมันกระชาย) ช่วยรักษาฝีด้วยการใช้เหง้ากับรากมาตำให้ละเอียดแล้วนำมาทาหัวฝีที่บวม จะทำให้หายเร็วยิ่งขึ้น (เหง้า, ราก) เหง้ามีฤทธิ์ในการช่วยต้านเชื้อราที่เป็นสาเหตุของการเกิดโรคผิวหนัง และโรคในช่องปากดีพอสมควร (เหง้า) กระชายมีสารที่ออกฤทธิ์ช่วยต้านการก่อการกลายพันธุ์ โดยการบริโภคกระชายสามารถช่วยลดความเสี่ยงของการเกิดโรคมะเร็งได้ กระชายมีสารที่ออกฤทธิ์ทำให้อนุมูลอิสระเป็นกลาง จึงมีผลช่วยลดความเสียหายของการเกิดอนุมูลอิสระภายในร่างกายได้ กระชายมีฤทธิ์ช่วยต้านการอักเสบ การบริโภคกระชายเป็นประจำอาจได้ผลคล้ายกับการรับประทานยาแอสไพริน และอาจจะช่วยป้องกันการเกิดโรคที่มีสาเหตุมาจากการอักเสบเรื้อรังภายในร่างกายได้

งานวิจัยจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ศึกษาพบว่าสารสกัดจากกระชายสามารถช่วยต้านการเสื่อมของกระดูกอ่อนในหลอดทดลองได้ และได้ผลเป็นที่น่าพอใจ งานวิจัยในประเทศกานาพบว่าสาร Pinostrobin จากราก และใบมีฤทธิ์ช่วยต้านเชื้อ *Plasmodium falciparum* ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดโรคมาลาเรีย งานวิจัยของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์พบว่า สารสกัดคลอโรฟอร์ม และเมทานอลจากรากของกระชายมีฤทธิ์ในการต้านการเจริญเติบโตของเชื้อ *Giardia intestinalis* ซึ่งเป็นพยาธิเซลล์เดียวในลำไส้ที่ก่อให้เกิดภาวะท้องเสีย ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญ

อย่างมากสำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็งผิวหนัง บกพร่อง งานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่าสาร Pinostrobin, Pinocembrin, Panduratin A และ Alpinetin ของกระชายนั้นมีฤทธิ์ต้านแบคทีเรียได้หลายชนิด

ประโยชน์ของกระชาย สามารถนำมาทำเป็นน้ำกระชายปั่น ดื่มเพื่อเพิ่มความสดชื่น บำรุงร่างกาย ทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่าได้เป็นอย่างดี น้ำกระชายช่วยทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่ายิ่งขึ้น ช่วยทำให้เหนื่อยลง ช่วยทำให้เส้นผมแข็งแรง เปลี่ยนผมขาวให้กลับเป็นดำ ช่วยทำให้ผมบางกลับมาหนาขึ้น และช่วยแก้ปัญหาผมหงอก ผมร่วงได้ รากนำมาใช้เป็นเครื่องแกงในการประกอบอาหาร ช่วยดับกลิ่นคาวของเนื้อ และปลาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลาตุก ปลาไหล ปลาทุลา เป็นต้น และยังทำให้อาหารมีกลิ่น และรสที่หอมแบบเป็นเอกลักษณ์อีกด้วย รากกระชายสามารถช่วยไล่แมลงได้ ด้วยการนำตะไคร้ ข่า หอมแดง ใบสะเดาแก่ นำมาตำผสมกันแล้วใช้ผสมกับน้ำฉีดในบริเวณที่มีแมลงรบกวน

ประวัติความเป็นมาของต้นกระชาย มีถิ่นกำเนิดในเขตร้อนบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยจัดเป็นไม้ล้มลุก มีเหง้าสั้น แตกกิ่งกอได้ มีรากอวบ เป็นรูปทรงกระบอกหรือรูปทรงไข่ค่อนข้างยาว ปลายเรียว มีความยาวประมาณ 4-10 เซนติเมตร และกว้างประมาณ 1-2 เซนติเมตร ออกเป็นกระจุก ผิวมีสีน้ำตาลอ่อน ส่วนเนื้อในมีสีเหลือง และมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว มักพบขึ้นในป่าดิบร้อนชื้น ใบกระชาย คือลักษณะของส่วนที่อยู่เหนือดิน มีประมาณ 2-7 ใบ ลักษณะของใบเป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ ลักษณะเป็นรูปรี ใบยาวประมาณ 12-50 เซนติเมตร และกว้างประมาณ 5-12 เซนติเมตร โคนใบมนหรือแหลม ส่วนปลายใบเรียวแหลม มีขอบเรียบ เส้นกลางใบ ด้านใบ และกาบใบด้านบนจะเป็นร่อง ส่วนด้านล่างจะนูนเป็นสัน ด้านใบเรียบมีความยาวประมาณ 7-25 เซนติเมตร ส่วนกาบใบเป็นสีชมพูยาวประมาณ 7-25 เซนติเมตร ระหว่างก้านใบ และกาบใบจะมีลิ้นใบ ดอกกระชาย ออกดอกเป็นช่อแบบช่อเชิงลด โดยจะออกที่ยอดระหว่างกาบใบคู่ในสุด มีความยาวประมาณ 5 เซนติเมตร แต่ละดอกจะมีใบประดับ 2 ใบ มีสีขาวหรือสีขาวยอมชมพูอ่อน ๆ เป็นรูปใบหอกกว้างประมาณ 8 มิลลิเมตร และยาวประมาณ 3.5-4.5 เซนติเมตร ที่กลีบเลี้ยงมีสีขาวหรือสีขาวยอมชมพูอ่อน โคนติดกันเป็นหลอด ยาวประมาณ 1.7 เซนติเมตร ปลายจะแยกเป็น 3 แฉก ส่วนกลีบดอกมีสีขาวหรือสีขาวยอมชมพูอ่อน โคนติดกันเป็นหลอด ยาวประมาณ 6 เซนติเมตร และปลายแยกเป็น 3 กลีบ เป็นรูปใบหอก มีขนาดไม่เท่ากัน กลีบใหญ่มี 1 กลีบ กว้างประมาณ 7 มิลลิเมตร และยาวประมาณ 1.8 เซนติเมตร ส่วนอีก 2 กลีบจะมีขนาดเท่ากัน กว้างประมาณ 5 มิลลิเมตร และยาวประมาณ 1.5 เซนติเมตร มีเกสรตัวผู้อยู่ 6 อัน แต่มี 5 อันที่เปลี่ยนไปมีลักษณะเหมือนกลีบดอก โดย 2 กลีบบนมีสีชมพู รูปไข่ กลีบขนาดเท่ากัน มีความกว้างประมาณ 1.2 เซนติเมตร และยาวประมาณ 1.7 เซนติเมตร ส่วนอีก 3 กลีบล่างมีสีชมพูติดกันเป็นกระพุ้ง มีความกว้างประมาณ 2 เซนติเมตร ยาวประมาณ 2.7 เซนติเมตร และที่ปลายจะแผ่กว้างประมาณ 2.5 เซนติเมตร มีสีชมพูหรือสีม่วงแดงเป็นเส้นอยู่เกือบทั้งกลีบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตรงกระเปาะ และปลายกลีบ จะมีเกสรตัวผู้ที่สมบูรณ์อยู่ 1 อัน ก้านชูอับเรณูหุ้มก้านเกสรตัวเมีย ผลกระชาย ผลแก่จะแตกเป็น 3 เสี่ยง มีเมล็ดค่อนข้างใหญ่ กระชาย หรือ จิงจิ้น เป็นพืชสมุนไพรที่ปลูกเลี้ยงกันในประเทศจีน และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กระชายมีชื่อสามัญอื่นอีกคือ กะแอน (อีสาน, เหนือ) กะชาย, จิงชาย (อีสาน) จีปู (เงี้ยว แม่ฮ่องสอน) ชีพู (เงี้ยว แม่ฮ่องสอน) เป้าะซอไร้ (กะเหรี่ยง แม่ฮ่องสอน) เป้าะสี (กะเหรี่ยง) แม่ฮ่องสอน ละแอน (เหนือ)

ว่านพระอาทิตย์ (กรุงเทพฯ) ในประเทศไทยมี กระชายมี 3 ชนิด คือ กระชายดำ กระชายแดง กระชายเหลือง (สำนักงานกระทรวงเกษตร และสหกรณ์, 2567)

ลักษณะ รูปทรง หัวกระชาย เป็นไม้ล้มลุกไม่มีลำต้นบนดิน มีเหง้าใต้ดินซึ่งแตกรากออกไปเป็นกระจุกจำนวนมาก อวบน้ำ ตรงกลางพองกว้างกว่าส่วนหัว และท้าย ใบ เดี่ยว เรียงสลับเป็นระนาบเดียวกัน รูปขอบขนานแกมรูปไข่ กว้าง 4.5-10 เซนติเมตร ยาว 13-15 เซนติเมตร ตรงกลางด้านในของก้านใบมีร่องลึกมีรูปทรงที่เรียวงามสวยงามด้วยเส้นโค้งงอผสมกับส่วนที่อวบอ้วนทำให้ดูเหมือนส่วนร่างกายมนุษย์ ดอก ช่อ ออกแทรกอยู่ระหว่างกาบใบที่โคนต้น กลีบดอกสีขาวหรือชมพูอ่อน ใบประดับรูปใบหอกสีม่วงแดง ดอกย่อยบานครั้งละ 1 ดอก กระชาย ถือว่าเป็นเครื่องเทศชนิดหนึ่งที่คนไทยคุ้นเคย กันมานานแล้ว จะมีถิ่นกำเนิด ในแถบร้อนอยู่ที่บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะพบขึ้นอยู่บริเวณในป่าดิบร้อนชื้น เป็นไม้ล้มลุกที่มีลำต้นอยู่ใต้ดินซึ่งจะเรียกว่า เหง้า และเหง้าที่อยู่ใต้ดินจะแตกรากออกไปเป็นกระจุกจำนวนมากจะเป็นที่สะสมอาหารอวบน้ำส่วนตรงกลางจะพองกว้างกว่าส่วนหัว และส่วนท้าย ส่วนเนื้อด้านในจะมีสีแตกต่างกันไปตามชนิดของกระชาย และจะมีกลิ่นหอม ส่วนที่อยู่เหนือดินจะประกอบด้วยโคนก้านใบที่เป็นกาบหุ้มซ้อนกัน กาบใบจะมีสีแดงเรื่อ ๆ ตรงแผ่นใบจะเป็นรูปรีส่วนปลายจะแหลม กว้างประมาณ 4.5-10 เซนติเมตร. ยาวประมาณ 15-30 เซนติเมตร ส่วนตรงกลางด้านในของก้านใบจะมีช่องลึก ดอกช่อออกแทรกอยู่ระหว่างกาบใบที่โคนต้น กลีบดอกมีสีขาวหรือสีชมพูอ่อน ดอกย่อยบานครั้งละ 1 ดอก ส่วนในเหง้ากระชายนี้จะมีน้ำมันหอมระเหย และมีสารสำคัญหลายชนิดสะสมอยู่ซึ่งจะมีสรรพคุณในการดับกลิ่นคาว และเป็นสารที่มีสรรพคุณทางยาสมุนไพรหลายชนิดสารที่พบบ่อย ๆ คือ สารแคมเฟน (Camphene) ทุจินิก (Thujene) และการบูร เมื่อรับประทานเป็นอาหารจะพบได้ในน้ำยาขมิ้นชัน และเครื่องผสมในเครื่องแกงต่าง ๆ เนื่องจากว่ากระชายมีสารต่าง ๆ จึงมีสรรพคุณทางที่ช่วยในการแก้โรคต่าง ๆ ดังนี้ จะมีสรรพคุณในการบำรุงกำลัง สรรพคุณในการแก้กองคชาตตาย, สรรพคุณแก้ปวดข้อ, สรรพคุณแก้วิงเวียน แน่นหน้าอกมสรรพคุณแก้ท้องเดิน, สรรพคุณแก้แผลในปาก, สรรพคุณแก้ฝี, สรรพคุณแก้กลาก, สรรพคุณแก้บิด, สรรพคุณเป็นยาอายุวัฒนะ และในกระชายยังมีสารอาหารที่มีประโยชน์แก่ร่างกายซึ่งจะพบตรงเหง้าของกระชาย คือ แคลเซียม ฟอสฟอรัส และวิตามินต่าง ๆ ซึ่งมีประโยชน์แก่ร่างกาย **ต้น**เป็นพรรณไม้ล้มลุก ลำต้นมีความสูงประมาณ 9 เซนติเมตร. ส่วนกลางของลำต้นเป็นแกนแข็ง มีกาบหรือโคนใบหุ้ม **ใบ** มีกลิ่นหอม ก้านใบแทงขึ้นจากหัวในดิน ออกเป็นรัศมีติดผิว ขนาดใบจะกว้าง 7-9 เซนติเมตร ยาว 30-35 เซนติเมตร. **ดอก** มีสีม่วงดอกออกเป็นช่อ กลีบรองกลีบดอกเชื่อมต่อกัน มีรูปลักษณะเป็นท่อ มีขน โคนเชื่อมติดกันเป็นช่อยาว เกสรตัวผู้จะเหมือนกับกลีบดอก อับเรณูอยู่ใกล้ปลาย ท่อเกสรตัวเมียมีขนาดยาว เล็ก ยอดของมันเป็นรูปปากแตร เกสรตัวผู้ไม่มีขน **ผล** ผลแก่มี 3 พู มีเมล็ดอยู่ด้านในเมื่อผลแก่เต็มที่จะไม่แตกส่วนที่นำมาใช้จะเป็นส่วนของราก และเหง้าที่อยู่ใต้ดิน ซึ่งจะมีรสเผ็ดร้อน และขมเล็กน้อย และในส่วนของลำต้น ใบ จะนำมาทำผักจิ้มได้ [th.wikipedia.org/wiki](https://th.wikipedia.org/wiki/กระชาย), (2567)

ภาพที่ 2.46 ผลกระชายเหลือง, ผลกระชายเหลืองปลายแหลม, ใบและผลกระชายขาว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

จากการศึกษาเรื่องคุณสมบัติทางยา และสรรพคุณของพืชกระชายสรุปได้ว่ากระชายมีสรรพคุณทางยามากมายคุณสมบัติของหัวกระชายพบว่าหัวกระชายเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นทั้งอาหารเป็นยาเพื่อปรับความสมดุลของร่างกาย และเป็นพืชที่ช่วยทำให้เกิดความชุ่มชื้นในดินเป็นพืชเศรษฐกิจสามารถเป็นรายได้ให้กับผู้ประกอบการมากมายมีประโยชน์ทั้งด้านอาหาร การแพทย์ เสริมสร้าง สุขภาพของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมรอบ ในความสวยงามทางทัศนศิลป์เองเมื่อพิจารณาแล้วพบว่าหัวกระชายมีลักษณะงดงามตามธรรมชาติมีรูปทรงที่เพริศงดงามมีลักษณะเส้นรอบนอกที่น่าสนใจมีลักษณะเหมือนรูปร่างมนุษย์ความอวบอ้อมของรูปทรงความเหมือนในรูปลักษณะเพศชายหากนำมาผ่านกระบวนการแปลงรูป และเปลี่ยนแปลงจากรูปทรงเดิมจะมาเป็นผลงานทัศนศิลป์ประเภทงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมผสมผสานแรงผลักดันภายในที่เกิดจากความประทับใจในคุณสมบัติของพืชหัวกระชายแล้วผลงานทัศนศิลป์ที่ผ่านกระบวนการแปลงรูปตามทฤษฎีการแปลงรูปจะได้ในระดับใดออกมาเป็นผลงานอย่างไรจึงเป็นเรื่องที่สนใจทั้งนี้เกิดจากแรงบันดาลใจความประทับใจในรูปทรงของพืชชนิดนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำผลงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทมาบันทึกโดยได้จาก บทความงานวิจัย ของ สุธิดา มาอ่อน และ นิรัช สุตสังข์.(2558) การสร้างสรรค์ งานประติมากรรม “ความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย” นักศึกษาในระดับมหาบัณฑิตนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา ศิลปะ และการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลกได้ สร้างสรรค์ผลงานจากแรงบันดาลใจ และความชื่นชอบในธรรมชาติ และทำวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ งานประติมากรรม “ความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย” Creative Sculpture “The Richness of Thailand” Suthida Ma-on บทความงานวิจัยของ สุธิดา มาอ่อน นิรัช สุตสังข์นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปะ และการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก การสร้างสรรค์งานประติมากรรม “ความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา ค้นคว้า และ รวบรวมบริบทภาพสะท้อนความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย 2) สร้างสรรค์งาน ประติมากรรม “ความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดิน ไทย” และ 3) ประเมินผลการรับรู้ และความพึงพอใจ ของผู้ชมต่อผลงานการสร้างสรรค์ประติมากรรม “ความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย”

ผู้วิจัยต้องการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกในเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของผืนดินไทย ที่แตกต่างไปจากแผ่นดินอื่นที่ เคยได้อยู่อาศัย และรู้สึกถึงความโชคดีที่ได้เกิด และเติบโตอยู่บนผืนแผ่นดินไทย ผ่านผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ให้ผู้ชม ได้รับรู้อย่างตระหนักในคุณค่าความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย ด้วยการใช้รูปทรง “เมล็ดข้าว” ที่ถูกคลี่คลายตัดทอนรูปทรง เป็นสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดแนวความคิดสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อรับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะที่เป็น ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ จำนวน 5 ท่าน และการประเมินผลการรับรู้ และความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างผู้ชมจำนวน 100 คน ที่มีความแตกต่างด้านเพศ อายุ และการศึกษา เพื่อทำการวิเคราะห์สรุปผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ และการ รับรู้ความพึงพอใจของผู้ชม จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้รู้บริบทภาพสะท้อนความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย ซึ่งปรากฏในวิถี ชีวิตของเกษตรกรไทยในรูปผลผลิตทางเกษตรกรรม และเชื่อมโยงไปสู่ผลผลิตทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นตามมา คือ ประเพณีสิบสอง เดือนอันมีจุดมุ่งหมายเพื่อการอยู่ดีมีสุขของสมาชิกในสังคม อันนำไปสู่ส่วนเนื้อหาของผลงาน “Rice Rich and Ritual 2 3 4 และ 5” ที่สื่อความหมายถึงความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทยด้วยการสร้างรูปทรง และการจัดวางตามองค์ประกอบพื้นฐานทาง ทัศนศิลป์การประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะบ่งชี้ว่าแนวคิด และเนื้อหาในการสร้างสรรค์มีความชัดเจนดีมาก ใช้องค์ประกอบทางทัศนธาตุในการสร้างรูปทรงที่มีพัฒนาการอย่างเป็นขั้นตอนมีทักษะในการสร้างผลงานในเกณฑ์ที่ดีที่ส่งผลต่อ สุนทรียภาพของผลงาน ควรพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานต่อไป จากการประเมินผลการรับรู้ และความพึงพอใจของผู้ชมกลุ่มตัวอย่าง พบว่าผลงานสามารถสื่อความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ของผู้สร้างสรรค์ไปสู่ผู้ชมได้ในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งในด้านการรับรู้ เรื่องแนวคิดในการสร้างสรรค์เนื้อหา และรูปทรง ความพึงพอใจในทักษะฝีมือ การใช้องค์ประกอบพื้นฐานทางทัศนศิลป์ในการ สร้างสรรค์ผลงาน สุนทรียภาพ และการนำเสนอ ทั้งนี้การรับรู้ และความพึงพอใจต่อผลงานของผู้ชมต่างเพศ ต่างอายุ และต่าง การศึกษาในภาพรวมไม่ต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การรับรู้ของกลุ่มผู้ชมที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป แตกต่างจากกลุ่มผู้ชม อายุต่ำกว่า 56 ปีในด้านการรับรู้เรื่องแนวคิดในการสร้างรูปทรง และความพึงพอใจด้านสุนทรียภาพเรื่องความลงตัวขององค์ประกอบทางทัศนศิลป์ และคุณภาพที่สอดคล้องกับแนวคิด และเนื้อหาของผลงาน โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ชมสามารถเข้าใจถึง เนื้อหา และแนวคิดที่ผู้วิจัยต้องการแสดงออก ทำให้เกิดการรับรู้อย่างตระหนักในคุณค่าความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย จากการวิจัยดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้รู้ถึงบริบทภาพสะท้อนความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย ได้ผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ “ความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย” จำนวน 4 ผลงาน ที่ปรากฏผลการประเมินของผู้ชมต่อผลงานว่า ความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ และการศึกษา ไม่ทำให้ผลการรับรู้ และความพึงพอใจแตกต่างกัน

เมื่อศึกษางานวิจัย สรุปได้ว่างานวิจัยของธิดา มาอ่อน และนิรัช สุดสังข์ เรื่องความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทยแผ่นดินไทยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากความอุดมสมบูรณ์ของพืชพันธุ์ ความหลากหลายในวัฒนธรรมอาหารบนผืนแผ่นดินไทย มาสร้างสรรค์เป็นงานประติมากรรมไทยรูปแบบกึ่งนามธรรมโดยได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติพบว่าได้นำ หลักการแปลงรูปทรง หลักการตัดทอน โดยอาศัยต้นแบบจากธรรมชาติเพื่อสร้างผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยมีการใช้ทัศนธาตุในการจัดองค์ประกอบเพื่อให้ได้ผลงานประติมากรรมที่เป็นที่พึงพอใจของผู้ชม ต่างเพศ

ต่างวัย ผ่านการตรวจผลงานจากผู้เชี่ยวชาญงานทัศนศิลป์จนได้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติที่ตนเองประทับใจ

ผลงานวิจัยของ สุรศักดิ์ สุขวิเศษ (2562) “การสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติสอดคล้องกับงานวิจัย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อศึกษาแนวทางของการสร้างสรรค์ประติมากรรม เครื่องปั้นดินเผา เรื่อง ร่องรอยของความงามในธรรมชาติ

2) เพื่อสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา เรื่อง ร่องรอยของความงามในธรรมชาติ

ขอบเขตการศึกษาข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดอารมณ์ และความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่ยังคงอยู่ภายในความทรงผลงานจากอดีตที่เชื่อมโยงกับภาพของธรรมชาติในปัจจุบัน โดยการนำเอารูปทรงในธรรมชาติต่าง ๆ มาประกอบเข้ากันเพื่อสร้างให้เป็นรูปทรงสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงไปถึงแนวความคิด ความรู้สึก และจินตนาการส่วนตัว โดยการศึกษารูปทรงต่าง ๆ ในธรรมชาติ การนำเอา รูปทรงต่าง ๆ เช่น พื้นที่มีสัตว์ต่าง ๆ และพืชพรรณต่าง ๆ มาศึกษาให้เกิดความเข้าใจ แล้วจึงนำมาตัดทอน ต่อเติม และผสมผสานสร้างสรรค์ให้ออกมาเป็นผลงานประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา โดยเริ่มต้นจากการเก็บข้อมูลจากธรรมชาติข้อมูลจากภาพถ่าย เอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล การสร้างแบบ ร่างเพื่อหาความเป็นไปได้ของการสร้างสรรค์ การจัดองค์ประกอบศิลป์ และปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาจนเสร็จสมบูรณ์

ซึ่งจากผลของการวิจัยนั้นได้พบว่าการสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา เรื่อง ร่องรอยของความงามในธรรมชาติต้องมีการวางแผนขั้นตอนการวิจัยอย่างเป็นระบบ จึงจะสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้ตามวัตถุประสงค์ จึงต้องมีแนวทางในการปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1) กำหนดแนวความคิด หรือการค้นหาลำดับแรงบันดาลใจ หรือการตั้งเป้าหมายของเนื้อหาในผลงาน

2) รวบรวมข้อมูลต่างๆ ข้อมูลจากการศึกษาจากธรรมชาติโดยตรง ภาพถ่าย เอกสารที่เกี่ยวข้อง

3) วิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อความเข้าใจ แยกเป็นหมวดหมู่

4) สังเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลทั้งหมดมาศึกษาเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ โดยการสร้างเป็นแบบร่างในเบื้องต้น

5) การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา เริ่มจากการเตรียมอุปกรณ์การเตรียมดิน การขึ้นรูปด้วยวิธีการต่าง ๆ การเก็บรายละเอียดในขั้นตอนสุดท้าย จนสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ทั้งหมด 8 ชิ้น

การสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา เรื่อง ร่องรอยของความงามในธรรมชาติ ผู้วิจัยต้องการแสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง แนวความคิดที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติ และสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมโดยใช้เทคนิคเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งเป็นแนวทางที่จะมีประโยชน์ต่อการศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะนี้ และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในโอกาสต่อไป

เมื่อศึกษางานวิจัย สรุปได้ว่างานวิจัยของสุรศักดิ์ สุขวิเศษ การสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาเรื่องร่องรอยของความงามในธรรมชาติ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากความอุดมสมบูรณ์ของพืชพันธุ์ความหลากหลายจากธรรมชาติ

ผลของการวิจัยนั้นได้พบว่า การสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาเรื่องร่องรอยของความงามในธรรมชาติต้องมีการวางแผนขั้นตอนการวิจัยอย่างเป็นระบบจึงจะสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้ตามวัตถุประสงค์ มาสร้างสรรค์เป็นงานประติมากรรมไทยรูปแบบกึ่งนามธรรมโดยได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติได้นำหลักการแปลงรูปทรง หลักการตัดทอนโดยอาศัยต้นแบบจากธรรมชาติเพื่อสร้างผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยมีการใช้ทัศนธาตุในการจัดวางรูปทรง และองค์ประกอบเพื่อให้ได้ผลงานประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา ผ่านกระบวนการวางแผน และการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์ผลงาน และนำผลงานมาให้ผู้เชี่ยวชาญงานทัศนศิลป์ตรวจสอบ และได้ผลงานประติมากรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติที่ตนเองประทับใจ

ผลงานวิจัยของพิพัฒน์ จิตรอารีรักษ์. (2560) พัฒนาการศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยในประเทศไทยรูปแบบ การสร้างสรรค์ สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ปร.ด. ทัศนศิลป์และการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (THE DEVELOPMENT OF CONTEMPORARY CERAMIC ARTS IN THAILAND: THE CREATIVITY) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการงานศิลปะเครื่องปั้น ดินเผาร่วมสมัยในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2486 ถึง พ.ศ. 2555 โดยศึกษาและวิเคราะห์ใน 4 มาตรฐาน คือ เนื้อหาแรงบันดาลใจ กระบวนการสร้างสรรค์ ทัศนธาตุ และเทคนิคเฉพาะทาง เครื่องปั้นดินเผา รวบรวมข้อมูลจากศิลปินจำนวน 15 คน และผลงานศิลปะเครื่องปั้นดินเผาจำนวน 101 ชิ้น

ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการศิลปะเครื่องปั้นดินเผา เริ่มจากงานหัตถกรรมที่มีประโยชน์ ใช้สอย พัฒนาคู่กับศิลปะสมัยใหม่ในปี พ.ศ. 2486 จากสถาบันการศึกษาทางศิลปะ ผลงานส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความงาม ความประทับใจ แสดงออกทางรูปทรง เนื้อดิน น้ำเคลือบ และการ ตกแต่ง ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์มาเป็นแนวคิดแบ่งกระบวนการงานศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วม สมัยเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกกระบวนการประโยชน์ใช้สอย มีรูปทรงมาจากภาชนะ แสดงลักษณะ พิเศษของเนื้อดิน น้ำเคลือบ และเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติสภาพแวดล้อม กลุ่มที่สองกระบวนการ จินตนาการ มีทั้งรูปทรงจินตนาการ เหนือจริง และอุดมคติ การขึ้นรูปหลากหลาย และเนื้อหาเกี่ยว กับวิถีชีวิตของคนในสังคม และกลุ่มที่สามกระบวนการสัญลักษณ์ มีรูปทรงเรขาคณิต เชิงสัญลักษณ์ และนามธรรม เนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อส่วนตัวที่ศิลปินสนใจเป็นพิเศษ นำแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์ผลงานที่ผ่านมาของผู้วิจัย และพัฒนาเป็นผลงาน ใหม่จำนวน 3 ชุด คือ

ชุดแรกความประทับใจความงามรูปทรงเมล็ดข้าวมาลดทอนรายละเอียดให้สอดคล้องกับรูปทรงภาชนะ

ชุดที่สองความประทับใจในธรรมชาติที่สัมพันธ์กับเครื่องมือพื้นบ้านมาผสมผสานระหว่างรูปทรงธรรมชาติและเรขาคณิต ชุดที่สามความประทับใจกลไกการเคลื่อนไหวของเครื่องมือพื้นบ้าน เป็นการจัดวางงานร่วมกับวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความรู้สึกการเคลื่อนไหว ผลงานทั้งหมดขึ้นรูปด้วยเนื้อ

ดินชนิดเอร์ทเทนแวร์ สร้างพื้นผิวธรรมชาติ ตกแต่งด้วยการทา ออกไซด์ และเผาที่อุณหภูมิ 1,060 องศาเซลเซียส แบบลดออกซิเจน

งานวิจัยของพิพัฒน์ จิตรอารีรักษ์ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง พัฒนาการศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยในประเทศไทย: รูปแบบ การสร้างสรรค์ (THE DEVELOPMENT OF CONTEMPORARY CERAMIC ARTS IN THAILAND: THE CREATIVITY)

ผลวิจัยพบว่าการสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาเรื่องพัฒนาการศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยในประเทศไทยแสดงลักษณะพิเศษของเนื้อดิน น้ำเคลือบ และเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติสภาพแวดล้อม กลุ่มที่สองกระบวนการแบบจินตนาการ มีทั้งรูปทรงจินตนาการ เนื้อจริง และอุดมคติ การขึ้นรูปหลากหลาย และเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในสังคม และกลุ่มที่สามกระบวนการแบบสัญลักษณ์ มีรูปทรงเรขาคณิต เชิงสัญลักษณ์ และนามธรรม เนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ ส่วนตัวที่ศิลปินสนใจเป็นพิเศษ การใช้ทัศนธาตุในหลักการออกแบบการจัดวางรูปทรง และองค์ประกอบทางศิลปะเพื่อให้ได้ผลงานประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา ผ่านกระบวนการวางแผน และการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์ผลงาน และนำผลงานยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญงานทัศนศิลป์จนได้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากวิวัฒนาการความเปลี่ยนแปลงของเวลานำมาสู่การสร้างสรรคงานศิลปะเครื่องปั้นดินเผาซึ่งเป็นแนวทางในการศึกษา ลักษณะรูปทรงที่เป็นแบบกึ่งนามธรรมตามทฤษฎีตั้งใจศึกษาเพื่อนำไปสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรม

ผลงานวิจัยของพีรพงษ์ พันธะศรี (2561) เรื่อง เครื่องปั้นดินเผาสร้างสรรค์ : กรณีศึกษาเครื่องปั้นดินเผาประกอบไม้ยางพารา และเถาวัลย์ในจังหวัด (Creative Pottery: Case Study of Pottery with Havena Wood and Liana Plant in Songkhla Province) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

- 1) ศึกษารูปแบบเครื่องปั้นดินเผาในอดีตถึงปัจจุบัน และกระบวนการผลิตของชาวสตึงหม้อ
- 2) ศึกษาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม
- 3) พัฒนาดินและศึกษารูปแบบ แนวคิด เทคนิค วิธีการ การทำ เครื่องปั้นดินเผาประกอบไม้ยางพาราและเถาวัลย์โดยต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบเจาะจง คือ ผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาบ้านสตึงหม้อ จำนวน 1 คน กลุ่มผู้ประกอบการที่ขายสินค้าเครื่องปั้นดินเผาในอำเภอเมืองสงขลา 5 ร้านค้าและกลุ่มนักศึกษาศิลปะทัศนศิลป์ ชั้นปี 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาออกแบบเครื่องปั้นดินเผา รายวิชาวัสดุและกรรมวิธี และรายวิชาออกแบบของที่ระลึก 24 คน

การวิจัยพบว่า เครื่องปั้นดินเผาของชาวสตึงหม้อยังมีรูปแบบและกระบวนการผลิตแบบดั้งเดิมมีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อยตามยุคสมัยซึ่งผู้วิจัย ได้พัฒนาต่อยอดจากกระบวนการผลิตของชาวบ้าน และได้ศึกษาแนวทางในการสร้างสรรค์งานประติมากรรม โดยพัฒนา วัสดุและกรรมวิธีการผลิตจากช่างชาวสตึงหม้อเพื่อให้ผลงานที่มีคุณค่า สามารถนำไปต่อยอดเพื่อการผลิตและจำหน่ายได้จริง โดยกำหนดเกณฑ์ในการพัฒนา คือ วัสดุมีความคงทนแข็งแรงเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย มี

รูปแบบผลิตภัณฑ์สะท้อนให้เห็น ความเป็นธรรมชาติและท้องถิ่นจังหวัดสงขลา และประเภทของผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบสอดคล้องกับความต้องการของตลาดในการทำเครื่องปั้นดินเผาประกอบไม้ ไม้ยางพาราผู้วิจัยเลือกใช้ไม้ยางพาราที่ผ่านการใช้งานแล้ว เพราะมีราคาถูกและหาได้ง่าย แรงบันดาลใจ ในการออกแบบผู้วิจัยได้มาจากธรรมชาติ และรูปทรงผลิตภัณฑ์แบบดั้งเดิมของชาวสตงหม้อมา ประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาประกอบไม้ยางพาราและเถาว์วัลย์

ผลสรุปจากการพัฒนาดินให้สอดคล้องกับเทคนิคการเผาของผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ดินที่ ผสมตามสัดส่วน ดินพื้นบ้าน : ดินเชื้อ ในอัตราส่วน 70 : 30 สามารถคงรูปได้เมื่อนำไปเผาแล้วทน ความร้อน ไม่แตกหัก สามารถขึ้นรูปด้วยรูปทรงที่ซับซ้อนได้ และใช้งานได้จริง กรรมวิธีการผลิต สามารถผลิตได้โดยช่างพื้นบ้านนำไปต่อยอดเพื่อการผลิตและจำหน่ายได้

เมื่อศึกษาผลงานวิจัยเรื่องเครื่องปั้นดินเผาสร้างสรรค์ : กรณีศึกษาเครื่องปั้นดินเผาประกอบ ไม้ยางพารา และเถาว์วัลย์ในจังหวัดสงขลาของ ไพรพงษ์ พันธะศรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลา พบว่าแนวทางในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมได้ใช้แรงบันดาลใจจากธรรมชาติและ รูปทรงผลิตภัณฑ์แบบดั้งเดิมของชาวสตงหม้อมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ เครื่องปั้นดินเผาประกอบไม้ยางพาราและเถาว์วัลย์ซึ่งเป็นลักษณะการใช้ลักษณะจากธรรมชาติมาเป็น ต้นแบบในการสร้างสรรค์ประติมากรรมผสมผสานแรงบันดาลใจในผลงานประติมากรรมเช่นกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงสร้างสรรค์ (Creative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาถึงนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผลงานภาพประติมากรรมแบบถึงนามธรรม โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จากผลงานของประติมากรไทย และต่างชาติ 5 คน โดยรวบรวมผลงานจากสื่อ เอกสาร หนังสือ และสื่ออินเทอร์เน็ต จำนวนทั้งสิ้น 50 ภาพผลงาน โดยมีลักษณะรูปทรงรายละเอียดดังนี้

1. รูปทรงถึงนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ
2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ
3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ

ผลงานประติมากรรมของ นนทิวรรณ จันทนะผะลิน 10 ภาพผลงาน

1. ปราสาทนา, (2537), ทองเหลืองชุบโครเมียม, ขนาด สูง 115 ซม.
2. ปริมาตร รูปทรง, (2522), ปูนปลาสเตอร์, ขนาด สูง 145 ซม.
3. พ่อพระของลูก (2542), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 200 ซม.
4. สมาธิ (2543), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 85 ซม.
5. Lover in Love (2543), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 122 x 60 X 60 ซม.
6. อัปนาสมาธิ (2546), สแตนเลส ขนาด 39 x 22 X 30 ซม.
7. ปราสาทนา หมายเลข 6 (2537), บรอนซ์ ชุบโครเมียม ขนาด 25 X 10 X 33 ซม.
8. สามเกลอ three Friends (2546), บรอนซ์ ขนาด 30 X 23 ซม.
9. สังคมแห่งความงอกงามของคุณธรรม (2549), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 30 X 30 X 30 ซม.
10. คนคู่ (2535), หล่อสแตนเลส ขนาด 59 X 36 x 30 ซม.

ผลงานประติมากรรมของ นายชำเรือง วิเชียรเขตต์ 10 ภาพผลงาน

1. Sorrow (1956), บรอนซ์ ขนาด 59 X 62 x 53 ซม.
2. Mass (2510), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 127 ซม.
3. ครอบครัว (2514), หล่อสำริด ขนาด สูง 55 ซม.
4. Life melody No.1 (1976), บรอนซ์ ขนาด สูง 50 ซม.
5. นกเหิน Flying Bird (1998), บรอนซ์ ขนาด 38 x 20 ซม.

6. กลุ่ม (2508), บรอนซ์ ขนาด 147 x 33 ซม.
7. เจริญงอกงาม (2524), สำริด ขนาด 63.8 x 75 x 19 ซม.
8. NUDE (2516), สำริด ไม่ระบุขนาด
9. โชนิมิตร (2528), สำริด ขนาด 12 x 30 x 19 ซม.
10. Development (2507), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 226 x 63 ซม.

ผลงานประติมากรรมของ เขียน ยิ้มศิริ 10 ภาพผลงาน

1. เสียงขลุ่ยทิพย์ (2492), บรอนซ์ ขนาด 55 x 38 x 38 ซม.
2. ไก่ชน (2506), สำริด ขนาด 65x48 ซม. ขนาด 65x 48 ซม.
3. Land of Smile (1948) บรอนซ์ ขนาด 43 x 66 ซม.
4. แม่กับลูก (2527), สำริด ขนาด สูง 85 ซม.
5. งอกงาม (2508), บรอนซ์ ขนาด 43 x 55 ซม.
6. เริงระบำ (2596), บรอนซ์ ขนาด 135 x 65 ซม.
7. ดินแดนแห่งความยิ้มแย้ม (2508), ขนาด 43 x 66 ซม.
8. บัลเล่ (2508), บรอนซ์ ขนาด 34 x 130 ซม.
9. ร้าว (2499), บรอนซ์ ขนาด 100 x 55 ซม.
10. ตีตพิณ (2512), บรอนซ์ ขนาด 35 x 40 ซม.

ผลงานประติมากรรมของ เข็มรัตน์ กองสุข 10 ภาพผลงาน

1. “ชีวิต และศรัทธา” (2518), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 80 x 50 x 200 ซม.
2. “มนุษย์กับความปรารถนา” (2530), ปูนปลาสเตอร์ระบายสี ขนาด 178 x 80 ซม.
3. “การฉีกแห่งรูปทรง” (2518), หินทราย ขนาด 36 x 46 ซม.
4. “แม่ลูก” (2526), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 112 ซม.
5. “เมล็ดพันธุ์แห่งจินตนาการ” (2528), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 80 x 140 ซม.
6. “เกลือกกลิ้ง” (2531), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 75 x 46 x 110 ซม.
7. “การฉีกกันของรูป 8” (2518), สำริด ขนาดสูง 35 ซม.
8. “เมล็ดพันธุ์แห่งจินตนาการ 2” (2532), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 130 x 90 x 70 ซม.
9. “อนุสาวรีย์แห่งความทรงจำ” (2538), ไฟเบอร์กลาส ขนาด 260 x 120 x 120 ซม.
10. “สัญลักษณ์แห่งอิสรภาพ” (ไม่ระบุปี พ.ศ.), ปูนปลาสเตอร์ ขนาดสูง 183 ซม.

ผลงานของประติมากรชาวอิตาลีเลียน อันเดรีย บุคชี 10 ภาพผลงาน

1. Tongue (2022), Clay on Ceramic, 25 W x 58 H x 20 D cm.
2. Bagneuse (2022), Ceramic on Ceramic, 6 W x 22 H x 6 D cm.
3. The river of life White (2022), clay, 22 W x 71 H X 23 D cm.
4. Time (2022), Ceramic on Ceramic, 35 W x 45 H x 20 D cm.
5. Snail (2022), Ceramic on Ceramic, 34 W x 55 H x 12 D cm.
6. Hermaphrodite (2022), Ceramic on Ceramic, 34 W x 55 H x 12 D cm.
7. Love me (2022), Ceramic on Ceramic, 18 W x 72 H x 16 D cm.
8. Storm 3 (2022), Ceramic on Ceramic, 42 W x 43 H x 18 D cm.

9. A simple curl (2022), Ceramic on Ceramic, 12 W x 34 H x 15 D cm.
10. Mother earth (2022), Ceramic on Ceramic, 26 W x 61 H x 31 D cm.

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ภาพผลงานประติมากรรม จำนวน 12 ภาพ เลือกโดยสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling Random) ดังขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกภาพผลงานประติมากรรมจาก 50 ภาพผลงานของจำนวนประชากรทั้งหมด ได้โดยสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงจากประชากรจำนวน 12 ผลงานโดยภาพผลงานประติมากรรมที่ผ่านตามเกณฑ์นั้นที่วรรณ จันทนะพะลิน จำนวน 4 ชิ้น ข้าเรือ่ง วิเชียรเขตต์ จำนวน 2 ชิ้น เขียน ยัมศิริ จำนวน 1 ชิ้น เข็มรัตน์ กองสุข จำนวน 2 ชิ้น อันเดรีย บุคซี จำนวน 3 ชิ้น เกณฑ์ดังนี้

1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ
2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ
3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ
4. รูปเป็นทรงแนวตั้ง

มีผลงานประติมากรรมดังนี้

1. อับปนาสมาธิ (2546), สแตนเลส ขนาด 39 x 22 X 30 ซม.
2. คนคู่ (2535), หล่อสแตนเลส ขนาด 59 X 36 x 30 ซม.
3. ประารธนา (2537), ทองเหลืองชุบโครเมียม. ขนาด สูง 115 ซม.
4. ปริมาตร รูปทรง (2522), สูง 145 ซม. ปูนปลาสเตอร์
5. นกเหิน (1998), เทคนิค Bronze ขนาด 38 x 23 ซม.
6. Land of Smile (1948) เทคนิค Bronze.
7. เจริญออกงาม (2524) เทคนิคสำริด.
8. เกลือกกลิ้ง (2531), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด 75 x 46 x 110 ซม.
9. แม่ลูก (2526), ปูนปลาสเตอร์ ขนาด สูง 112 ซม.
10. Hermaphrodite (2022), Ceramic on Ceramic, 34 W x 55 H x 12 D cm.
11. Tongue (2022), Clay on Ceramic, 25 W x 58 H x 20 D cm.
12. Mother earth (2022), Ceramic on Ceramic, 26 W x 61 H x 31 D cm.

ขั้นตอนที่ 2 คัดเลือกผลงานจากขั้นตอนที่ 1 จำนวน 12 ภาพผลงาน เลือกเฉพาะภาพผลงานที่มีเกณฑ์รายละเอียดดังนี้

1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ
2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ
3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ
4. รูปเป็นทรงแนวตั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ และวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ตามลำดับดังรายละเอียดต่อไปนี้

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมี

โครงสร้าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ รูปทรงให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวอย่างอิสระ รูปทรงผิวภายนอกเรียบ รูปทรงเป็นแนวตั้ง

2. ใช้สำหรับวิเคราะห์ผลงานกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ภาพผลงาน และกำหนดประเด็นที่ศึกษา ลักษณะละ 4 ประเด็น และ แบ่งเป็นมาตรวัด 5 ระดับ และนำไปอภิปรายผล นำข้อมูลที่ได้ดำเนินการตามข้อที่ 1 สร้างเป็นตาราง แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการรวมคะแนนจากระดับความถี่เพื่อหา ร้อยละ และอภิปรายผล

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง และความสอดคล้องกับเนื้อหาของเครื่องมือ โดยการหาค่า IOC จากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 3 คน ดังมีรายชื่อดังนี้

3.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล

3.1.2 อาจารย์จรัญ หนองบัว

3.1.3 รองศาสตราจารย์ สราวุธ วงษ์เนตร

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

รูปภาพผลงานประติมากรรม

ชื่อผลงาน : ประติมากร :

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับคุณภาพ					รวม
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
		5	4	3	2	1	
1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ							
น้อย	- ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม						
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ							
น้อย	- ทึบตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายใน รู้สึกเคลื่อนไหวมาก						
3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ							
น้อย	- เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน						
มาก	- เรียบหยาบ						
4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง							
น้อย	- ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว						

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือขั้นที่ 2 แบบบันทึกผลการสังเคราะห์ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ รูปทรงให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวอย่างอิสระ รูปทรงผิวภายนอกเรียบ รูปทรงเป็นแนวตั้ง

2. ใช้สำหรับสังเคราะห์ผลการสังเกตภาพผลงานทั้ง 12 ภาพที่ได้จากเครื่องมือขั้นที่ 1 ผลงาน แบบบันทึกผลการสังเคราะห์จัดลำดับคะแนนตามลำดับของแต่ละประเด็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลหลักในการสร้างสรรค์ต้นแบบประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรม และคะแนนที่น้อยรองมาเป็นอันดับ เพื่อนำไปหาคะแนนร้อยละ และอภิปรายผล การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการรวมคะแนนจากระดับความถี่ เพื่อหาค่าร้อยละ และอภิปรายผล

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง และความสอดคล้องกับเนื้อหาของเครื่องมือ โดยการหาค่า IOC จากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 3 คน ดังมีรายชื่อดังนี้

3.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล

3.1.2 อาจารย์จรัญ หนองบัว

3.1.3 รองศาสตราจารย์ สราวุธ วิงษ์เนตร

เครื่องมือขั้นที่ 2 แบบบันทึกผลการสังเคราะห์ ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรม
แบบมีโครงสร้าง

ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรม												
ผลงาน กลุ่ม ตัวอย่าง	รูปทรงกึ่งนามธรรม ตัดทอนจาก ธรรมชาติ			รูปทรงให้ความ เคลื่อนไหวอิสระ			รูปทรง ผิวภายนอกเรียบ			รูปทรงเป็นแนวตั้ง		
	ระดับการตัดทอน			ระดับความทึบตัน			ระดับความเรียบ			ระดับแนวตั้งตรง		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
รวม												

อภิปรายผล

.....

.....

....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือขั้นที่ 3 แบบสังเกตและบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค
แซกการไฟริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ใน
ประเด็นวัฏธรรมาชาติที่ใช้เผา อุณหภูมิการเผา ลวดลาย และสีที่เกิด วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม เวลาใน
การเผาไหม้

2. ใช้สำหรับการสังเกต และวิเคราะห์ข้อมูล กระบวนการเผา ผลงานประติมากรรมกึ่ง
นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์จากผลงานกลุ่มตัวอย่างผลงานทั้ง 5 ชิ้นโดยกำหนด
ประเด็นที่ศึกษาลักษณะใน 5 ประเด็น ประกอบด้วยประเด็นที่ศึกษา และบันทึกลงเป็นข้อมูลเพื่อใช้
เป็นหลักฐานข้อมูลการเผาผลงานแต่ละชิ้นรวม 5 ชิ้น สามารถใช้เป็นข้อมูลในการทดลองเผาผลงาน
แต่ละชิ้นอย่างมีมาตรฐาน และอภิปรายผล

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง และความสอดคล้องกับเนื้อหาของเครื่องมือ โดย
การหาค่า IOC จากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 3 คน ดังมีรายชื่อดังนี้

3.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล

3.1.2 อาจารย์จริญ หนองบัว

3.1.3 รองศาสตราจารย์ สราวุธ วงษ์เนตร

เครื่องมือขั้นที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์
ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

ภาพผลงานประติมากรรม
ดินเผาปั้นนามธรรมด้วย
เทคนิคแซกการไฟริง
ขั้นที่.....

ประเด็นที่ศึกษา	บันทึกข้อมูล
1. พิษใบเขียวที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	
2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 องศา เซลเซียส)	
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม	
4. เวลาในการเผา	
5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ	

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. สร้างเพื่อใช้สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิสังเกต และวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่1 ประเด็นคุณภาพผลงานกระบวนการเผา ตามเครื่องมือขั้นที่ 3 ผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์จากผลงานกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 ชิ้น และกำหนดระดับคะแนน 5 ระดับ จากนั้นนำผลงานให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คนตรวจสอบ และประเมินค่าเป็นระดับคะแนน และลงบันทึกลงในแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์เพื่อนำไปหาคะแนนร้อยละ และจัดลำดับคุณภาพเพื่อคัดเลือกต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 3 ชิ้น และอภิปรายผล

2. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการรวมคะแนนผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ คะแนนจากระดับความถี่ เพื่อหาร้อยละ และอภิปรายผล ประกอบการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการรวมคะแนนผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ใช้วิธีการรวมคะแนนจากระดับความถี่ เพื่อหาร้อยละ และอภิปรายผล

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง และความสอดคล้องกับเนื้อหาของเครื่องมือ โดยการหาค่า IOC จากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 3 คน ดังมีรายชื่อดังนี้

3.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล

3.1.2 อาจารย์จรัญ หนองบัว

3.1.3 รองศาสตราจารย์ สราวุธ วงษ์เนตร

เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ครั้งที่ 1

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่..... ชื่อ.....นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

มากที่สุด	เท่ากับ 5	ระดับคะแนน 4.21 - 5.00
มาก	เท่ากับ 4	ระดับคะแนน 3.41 - 4.2
ปานกลาง	เท่ากับ 3	ระดับคะแนน 2.61 - 3.40
น้อย	เท่ากับ 2	ระดับคะแนน 1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	เท่ากับ 1	ระดับคะแนน 1.00 - 1.80

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิค การเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	ระดับ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 1						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 2						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 3						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 4						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 5						
รวม						

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ทรงคุณวุฒิ)
(.....)
...../...../.....

เครื่องมือขั้นที่ 5 แบบบันทึกการสังเคราะห์ระดับความเหมาะสม การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกิจกรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 จำนวน 5 ชิ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อใช้เป็นต้นแบบสำหรับสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. สร้างเพื่อใช้สำหรับการสังเคราะห์ระดับความเหมาะสมสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกิจกรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 ตามเครื่องมือขั้นที่ 4 ผลงานประติมากรรมกิจกรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์จากผลงานกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 ชิ้น และกำหนดระดับคะแนน 5 ระดับ จากนั้นนำผลงานให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามคนตรวจสอบ และประเมินค่าเป็นระดับคะแนน และลงบันทึกลงในแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกิจกรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์เพื่อนำมาหาคะแนนร้อยละ และจัดลำดับคุณภาพเพื่อคัดเลือกต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 3 ชิ้น และอภิปรายผล

2. การวิเคราะห์ระดับความเหมาะสม โดยใช้วิธีการรวมคะแนน และหาระดับความถี่จากค่าเฉลี่ยร้อยละ และอภิปรายผล

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง และความสอดคล้องกับเนื้อหาของเครื่องมือ โดยการหาค่า IOC จากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 3 คน ดังมีรายชื่อดังนี้

3.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล

3.1.2 อาจารย์จริญ หนองบัว

3.1.3 รองศาสตราจารย์ สราวุธ วงษ์เนตร

เครื่องมือที่ 5 แบบบันทึกผลการสังเคราะห์ระดับความเหมาะสมของผลงานสร้างสรรค์
 ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 จำนวน 5
 ชิ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อใช้เป็นต้นแบบสำหรับสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 แบบมาตรฐาน
 ค่า (Rating Scales)

ระดับความเหมาะสม

มากที่สุด	เท่ากับ 5	ระดับคะแนน 4.21 - 5.00
มาก	เท่ากับ 4	ระดับคะแนน 3.41 - 4.2
ปานกลาง	เท่ากับ 3	ระดับคะแนน 2.61 - 3.40
น้อย	เท่ากับ 2	ระดับคะแนน 1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	เท่ากับ 1	ระดับคะแนน 1.00 - 1.80

อันดับ	ผลงาน ความหวัง	ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	รวม	ค่า ร้อยละ	ระดับความ เหมาะสม	หมายเหตุ
		คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้				
1	หมายเลข 1							
2	หมายเลข 2							
3	หมายเลข 3							
4	หมายเลข 4							
5	หมายเลข 5							

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือขั้นที่ 6 แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. สร้างเพื่อใช้สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิสังเกต และวิเคราะห์ข้อมูลผลงานประติมากรรม และกระบวนการเผา ผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์จากผลงานสร้างสรรค์จำนวนทั้ง 3 ชิ้น และกำหนดระดับคะแนน 5 ระดับ จากนั้นนำผลงานให้ผู้เชี่ยวชาญสามคนตรวจสอบ และประเมินค่าเป็นระดับคะแนน และลงบันทึกลงในแบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์เพื่อนำไปหาคะแนนร้อยละเพื่อจัดลำดับ และอภิปรายผล

2. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการรวมคะแนนผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรม ดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์แนจกระดับความถี่ เพื่อหาร้อยละ และอภิปรายผลประกอบ การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการรวมผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์คะแนนจากรดับความถี่ เพื่อหาร้อยละ และอภิปรายผลประกอบ

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง และความสอดคล้องกับเนื้อหาของเครื่องมือ โดยการหาค่า IOC จากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 3 คน ดังมีรายชื่อดังนี้

3.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล

3.1.2 อาจารย์จรัญ หนองบัว

3.1.3 รองศาสตราจารย์ สราวุธ วงษ์เนตร

เครื่องมือขั้นที่ 6 แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบปั้นนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2 โดยใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scales)

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่..... ชื่อ.....นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

มากที่สุด	เท่ากับ 5	ระดับคะแนน 4.21 - 5.00
มาก	เท่ากับ 4	ระดับคะแนน 3.41 - 4.2
ปานกลาง	เท่ากับ 3	ระดับคะแนน 2.61 - 3.40
น้อย	เท่ากับ 2	ระดับคะแนน 1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	เท่ากับ 1	ระดับคะแนน 1.00 - 1.80

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ มีรูปทรงกึ่งนามธรรม ตัดทอนจากธรรมชาติ มีคุณภาพในระดับใด					
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ มีคุณภาพในระดับใด					
3. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ มีลักษณะ ผิวภายนอกเรียบ มีคุณภาพในระดับใด					
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ มีรูปทรงแนวตั้ง มีคุณภาพในระดับใด					
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง มีคุณภาพในระดับใด					
รวม					

อภิปรายผล

.....

.....

.....

....

ลงชื่อ.....(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(.....)

...../...../.....

เครื่องมือขั้นที่ 7 แบบบันทึกผลการสังเคราะห์แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 2 แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. สร้างเพื่อใช้สังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 2 จากผู้ทรงคุณวุฒิสังเกต และวิเคราะห์ข้อมูลผลงานประติมากรรม และกระบวนการเผา ผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์จากผลงานสร้างสรรค์จำนวนทั้ง 3 ชิ้น และกำหนดระดับคะแนน 5 ระดับ จากนั้นนำผลงานให้ผู้เชี่ยวชาญสามคนตรวจสอบ และประเมินค่าเป็นระดับคะแนน และลงบันทึกลงในแบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ เพื่อนำไปหาคะแนนร้อยละเพื่อจัดลำดับ และอภิปรายผล

2. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการรวมคะแนนผลงานสร้างสรรค์ ประติมากรรม ดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์แนจกระดับความถี่ เพื่อหาร้อยละ และอภิปรายผลประกอบ

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง และความสอดคล้องกับเนื้อหาของเครื่องมือ โดยการหาค่า IOC จากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ จำนวน 3 คน ดังมีรายชื่อดังนี้

3.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล

3.1.2 อาจารย์จริญ หนองบัว

3.1.3 รองศาสตราจารย์ สราวุธ วงษ์เนตร

เครื่องมือขั้นที่ 7 แบบบันทึกผลการสังเคราะห์แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์
ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม 12 - 15 เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม 9 - 11 เหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม 6 - 8 เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนรวม 3 - 5 เหมาะสมน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม 0 - 2 เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลงาน	ป ร ะ เ ตี น คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ระดับความเหมาะสม					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	0-2	3-5	6-8	9-11	12-15	
ขั้นที่ 1	ข้อที่ 1									
	ข้อที่ 2									
	ข้อที่ 3									
	ข้อที่ 4									
	ข้อที่ 5									
ขั้นที่ 2	ข้อที่ 1									
	ข้อที่ 2									
	ข้อที่ 3									
	ข้อที่ 4									
	ข้อที่ 5									
ขั้นที่ 3	ข้อที่ 1									
	ข้อที่ 2									
	ข้อที่ 3									
	ข้อที่ 4									
	ข้อที่ 5									

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

.....

...

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสังเกต และแบบบันทึกเก็บเป็นข้อมูลโดยใช้การสังเกต และทดลอง และบันทึกผลลงตารางที่ออกแบบไว้ในแต่ละประเด็นที่ผู้วิจัยศึกษาพร้อมอภิปรายผลในแต่ละประเด็นตามผลสถิติที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง

ระยะก่อนการทดลองผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่ศึกษาจากสื่อออนไลน์ และหอสมุดแห่งชาติโดยศึกษา ตามประเด็นที่ศึกษา และรวบรวมภาพผลงานประติมากรรมที่เป็นผลงานของประติมากรที่ต้องการศึกษา และสร้างแบบสังเกตเพื่อเก็บสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล รวบรวมภาพที่ต้องการเป็นผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมของประติมากรที่ต้องการศึกษาจำนวน 50 ผลงาน เพื่อนำภาพที่ได้มาแยกเป็นประเด็นที่ศึกษาโดยมีประเด็น รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ รูปทรงผิวภายนอกเรียบ รูปทรงเป็นแนวตั้ง แยกประเด็นที่ศึกษาจากภาพผลงานโดยที่ปรึกษาจากประเด็นที่ศึกษานำมาบันทึกข้อมูลอภิปรายผล

2. ระยะทดลอง

ระยะทดลอง เมื่อผู้วิจัยเรียนรู้ประเด็นที่ศึกษาจากผลงานของประติมากรที่ศึกษานำมาบันทึกเป็นข้อมูล และวิเคราะห์ผลงานแต่ละชิ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ดำเนินการทดลองด้วยการสร้างต้นแบบเพื่อขยายจริงจำนวน 5 ผลงาน และเผาครั้งแรกด้วยวิธีการเผาดิบ นำผลงานต้นแบบแต่ละผลงานเผาตามประเด็นที่จะศึกษาตามกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง และบันทึกผลลงในแบบสังเกตแบบสังเกตกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

3. ระยะหลังทดลอง

ระยะหลังการทดลองเป็นระยะที่สร้างสรรค์ต้นแบบ และเผาไหม้ตามลักษณะที่ศึกษา และบันทึกผลวิเคราะห์ และอภิปรายผล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1 นำผลงานที่ได้จำนวน 5 ผลงานให้ผู้ทรงวุฒิทั้ง 3 คน เลือกโดยใช้แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ด้วยมาตราประมาณค่า (Rating Scales)

3.2 สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ เลือกจำนวน 3 ชิ้น เพื่อขยายเป็นผลงานจริง จำนวน 3 ผลงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ มีดังนี้

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิเคราะห์ แบบสังเกตลักษณะรูปทรงของประติมากรรม และตารางวิเคราะห์รูปทรงผลงานประติมากรรม โดยวิเคราะห์เป็นประเด็นที่พบมาก และรองลงมาเป็นลำดับโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

ร้อยละ 90-100	มากที่สุด
ร้อยละ 70-89	มาก
ร้อยละ 50-59	ปานกลาง
ร้อยละ 30-49	น้อย
ร้อยละ 0-29	น้อยที่สุด

อนึ่งการใช้สถิติดังกล่าวเพื่อช่วยให้ผู้วิจัยเลือกประเด็นที่วิเคราะห์ และสังเกตจากการใช้เครื่องมือทั้ง 2 อย่างได้อย่างถูกต้อง สามารถแปลความหมายของเนื้อหาที่สังเกต และใช้ตารางวิเคราะห์ได้ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ผลงานประติมากรรมนั้นมีเกณฑ์หรือประเด็นที่กำหนดใช้มากที่สุด
มาก	หมายถึง	ผลงานประติมากรรมนั้นมีเกณฑ์หรือประเด็นที่กำหนดใช้มาก
ปานกลาง	หมายถึง	ผลงานประติมากรรมนั้นมีเกณฑ์หรือประเด็นที่กำหนดใช้ปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ผลงานประติมากรรมนั้นมีเกณฑ์หรือประเด็นที่กำหนดใช้น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ผลงานประติมากรรมนั้นมีเกณฑ์หรือประเด็นที่กำหนดใช้น้อยที่สุด

2. มาตรฐานค่า (Rating Scales) คือ มาตรวัดสำหรับแสดงค่าความคิดเห็น มีระดับคุณภาพ 5 ระดับ ใช้ประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาทั้งนามธรรมเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิสภาทัศนศิลป์ ด้านงานประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาทั้ง 3 คน วิเคราะห์ผลงานต้นแบบ เป็นจำนวน 5 ชิ้น และคะแนนประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัย เป็นจำนวน 3 ชิ้น โดยการกำหนดเกณฑ์ให้ในแต่ละระดับคุณภาพมีช่วงคะแนนดังนี้

ระดับความเหมาะสม

มากที่สุด	เท่ากับ 5	ระดับคะแนน 4.21 - 5.00
มาก	เท่ากับ 4	ระดับคะแนน 3.41 - 4.2
ปานกลาง	เท่ากับ 3	ระดับคะแนน 2.61 - 3.40
น้อย	เท่ากับ 2	ระดับคะแนน 1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	เท่ากับ 1	ระดับคะแนน 1.00 - 1.80

ระดับคะแนนที่ผ่านต้องมีค่าตั้งแต่ 2.61 ขึ้นไป

การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ และคุณภาพผลงานประติมากรรมดินเผาinggนามธรรมเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์นักวิชาการสาขาทัศนศิลป์ และทรงคุณวุฒิสาขาทัศนศิลป์ด้านงานประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาทั้ง 3 คน เป็นผลงานจากต้นแบบจำนวน 5 ชิ้น และคะแนนประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัย เป็นจำนวน 3 ชิ้น เพื่อจะทราบได้ว่าผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาinggนามธรรมเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ มีระดับคุณภาพอยู่ในช่วงใด ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า Likert Scale ของ เรนซิส ลิเคิร์ต (Rensis Likert) การหาค่าเฉลี่ยคะแนนต้องทำคู่กับการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) สำหรับข้อมูลด้วย โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{สูตรการหาค่าเฉลี่ย } \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยแต่ละข้อคำถาม / ผลรวมค่าเฉลี่ย

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนจากนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด / ภาพทั้งหมด

N คือ จำนวนนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญ / จำนวนข้อคำถาม

$$\text{สูตรการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน } S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N}}$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X คือ ผลคะแนน

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ย

N คือ จำนวนข้อมูล

คุณภาพผลงานสร้างสรรค์ต้องมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.51 ($\bar{x} \geq 3.41$)

3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ IOC (Index of Item Objective Congruence) เป็นค่าสถิติที่นำไปใช้สำหรับตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และตรวจสอบผลจากเครื่องมือขึ้นที่ 6 และเครื่องมือ 7 ดังนี้

3.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนตรวจสอบพิจารณาถึงความสอดคล้องในแต่ละข้อคำถาม

3.2 การตรวจสอบผลจากเครื่องมือขึ้นที่ 7 การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาinggนามธรรมเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ มีประเด็นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ครบถ้วนเพียงใด โดยให้นักวิชาการสาขาทัศนศิลป์ และผู้เชี่ยวชาญสาขาทัศนศิลป์ ทั้ง 3 คน ตรวจสอบพิจารณาถึงความเหมาะสมแต่ละข้อคำถาม

3.3 การตรวจสอบผลจากเครื่องมือขึ้นที่ 7 การเลือกใช้เครื่องมือ ได้แก่ การใช้เครื่องมือสังเกตรูปทรงประติมากรรม 3 คน ตรวจสอบพิจารณาถึงความเหมาะสมแต่ละข้อคำถาม

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- ค่า +1 ถ้าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- ค่า 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่
- ค่า -1 ถ้าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำผลที่คำนวณได้แล้วมาเทียบช่วงเกณฑ์ระดับคะแนนดังนี้

- ข้อคำถามใดที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้
- ข้อคำถามใดที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 มีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ไม่ได้ต้องปรับปรุงต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปทรงกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ในประเด็นต่อไปนี้

1.1 ลักษณะผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรม ตัดทอนจากธรรมชาติของประติมากร 5 คน ได้แก่ นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, ชำเรือง วิเชียรเขตต์, เขียน ยิ้มศิริ, เข็มรัตน์ กองสุข และ อันเดรีย บุคซี

1.2 เทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ วิธีการเผาแบบแซกการไฟริง

2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย

ผลการเก็บข้อมูลได้แก่ ผลสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง จากผลคุณภาพของเครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ผลการสังเคราะห์ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง จากผลคุณภาพของเครื่องมือชิ้นที่ 2 แบบการสังเคราะห์ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ผลสังเกตและบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง จากผลคุณภาพของเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสังเกตและบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

ผลสังเกต ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 จากผลคุณภาพของเครื่องมือชิ้นที่ 4 แบบบันทึกผลสังเกต ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

ผลประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 2 จากผลคุณภาพของเครื่องมือชิ้นที่ 5 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 2

ผลสังเคราะห์ระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2 จากผลคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 7 แบบสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินคุณภาพ ผลงานสร้างสรรค์ และคุณภาพผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์ข้อมูล

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาลักษณะผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรม ตัดทอนจากธรรมชาติจากกลุ่มตัวอย่างของประติมากร 5 คน จำนวน 12 ภาพผลงาน

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาลักษณะผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรม ตัดทอนจากธรรมชาติของประติมากร 5 คน จากการศึกษาภาพผลงานจากกลุ่มประชากรภาพผลงานประติมากรรมทั้ง 12 ภาพผลงาน จากคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 1

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปร่างผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : อับปนาสมาธิ ประติมากร : นนทิวรรณ จันทนะผะลิน

ระดับ	ลักษณะรูปร่าง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปร่างกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม	✓					
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปร่างให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทิບตัน รู้สึกนิ่ง	✓					
ปานกลาง	- ทิບตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึก - เคลื่อนไหวมาก						
น้อย	3. รูปร่างผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน	✓					
ปานกลาง	- เรียบด้าน						
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปร่างเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย					✓	
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว						

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 1

1. ประเด็นรูปร่างกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุดรูปร่างของพระพุทธรูปที่เป็นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปร่างให้การเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับทึบตัน ให้ความรู้สึกนิ่งมากที่สุด
3. ประเด็นรูปร่างผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบมากที่สุด เนื่องจากเป็นผิวโลหะขัดมันมากที่สุด
4. ประเด็นรูปร่างเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอนน้อยมากที่สุด

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : คนคู่ ประติมากร : นนทิวรรณ จันทนะพะลิน

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก	✓					
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม						
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทิບตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทิບตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก	✓					
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน	✓					
ปานกลาง	- เรียบด้าน						
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว	✓					

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 2

1. ประเด็น รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติเป็นระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก รูปทรงของคนที่เป็นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้การเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับมีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบมัน เป็นระดับผิวเรียบมากที่สุด เนื่องจากเป็นผิวโลหะขัดมันมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยวมากที่สุด

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : ประารณา, 2537 ประติมากร : นนทิวรรณ จันทะพะลิน

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก	✓					
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม						
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทิ่บตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทิ่บตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทิ่บตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก	✓					
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว	✓					

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 3

1. ประเด็น รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติเป็นระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก รูปทรงของคนที่เป้นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้การเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับมีความทิ่บตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึก เคลื่อนไหวมาก
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด เนื่องจากเป็นผิวโลหะที่ไม่ขัดมันมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยวมากที่สุด

เครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : มวลปริมาตร ประติมากร : ชำเรือง วิเชียรเขตต์

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม						
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม	✓					
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทึบตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก	✓					
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว	✓					

อภิปรายผล ผลงานชิ้นที่ 4

1. ประเด็น รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้การเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับมีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด เนื่องจากเป็นผิวโลหะที่ไม่ขัดมันมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยวมากที่สุด

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : นกเหิน ประติมากร : ข้าเรือ่ง วิเชียรขตต์

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม	✓					
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทิບตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทิບตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก	✓					
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว	✓					

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 5

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมรูปทรงของนกที่เป็นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับมีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับระดับผิวด้านมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยวมากที่สุด

เครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : เจริญงอกงาม ประติมากร : ชำเรือง วิเชียรชัตต์

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม	✓					
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทึบตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง	✓					
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก						
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย	✓					
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว						

อภิปรายผล ผลงานชิ้นที่ 6

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุดยังรูปทรงของคนที่เป็นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับทึบตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอนน้อยมากที่สุด

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : Land of Smile ประติมากร : เชียน ยัมศิริ

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม	✓					
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทิບตัน รู้สึกนั่ง						
ปานกลาง	- ทิບตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทิบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก	✓					
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย	✓					
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว						

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 7

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุดยังรูปทรงของคนที่เป็นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับมีความทิบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก มากที่สุด
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอนน้อยมากที่สุด

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : เกลือกกลิ้ง ประติมากร : เข้มรัตน์ กองสุข

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม						
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม	✓					
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทึบตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก	✓					
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย	✓					
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว						

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 8

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุด

2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับมีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก มากที่สุด

3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด

4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอนน้อยมากที่สุด

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : แม่ลูก ประติมากร : เข็มรัตน์ กองสุข

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม	✓					
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทึบตัน รู้สึกรឹង						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้ารู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง	✓					
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก						
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย	✓					
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว						

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 9

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุดยังรูปทรงของเมล็ดพันธ์ที่เป็นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับทึบตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลางมากที่สุด
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอนน้อยมากที่สุด

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : Hermaphrodite ประติมากร : อันเดรีย บุคซี

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม	✓					
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทึบตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้ารู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก	✓					
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว	✓					

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 10

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุดยังรูปทรงของหอยที่เป็นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยวมากที่สุด

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : Tongue ประติมากร : อันเดรีย บุคซี

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม	✓					
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทึบตัน รู้สึกรឹង						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้ารู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก	✓					
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน	✓					
มาก	- เรียบหยาบ						
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว	✓					

อภิปรายผล ผลงานขั้นที่ 11

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุดยังรูปทรงของลึนัววที่เป็นต้นแบบยังแสดงเค้าโครงเดิมให้เห็นมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับมีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึก เคลื่อนไหวมาก
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอนและคดเคี้ยวมากที่สุด

เครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ชื่อผลงาน : Mother earth ประติมากร : อันเดรีย บุคซี

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
		5	4	3	2	1	
น้อย	1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ - ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม						
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม	✓					
น้อย	2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ - ทึบตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้ารู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง	✓					
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก						
น้อย	3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ - เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน						
มาก	- เรียบหยาบ	✓					
น้อย	4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง - ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว	✓					

อภิปรายผล ผลงานชิ้นที่ 12

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เป็นระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิมมากที่สุด
2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ เป็นระดับมีทึบตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง
3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ เป็นระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด
4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง เป็นระดับตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยวมากที่สุด

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้างเพื่อแยกลักษณะรูปทรงและประเด็นศึกษาสามารถแยกประเภทของรูปทรงและประเด็นที่ศึกษาได้ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาลักษณะผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติของประติมากร 5 คน จากการศึกษาภาพผลงานจากกลุ่มประชากรภาพผลงานประติมากรรมทั้ง 12 ภาพผลงานจากคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2

ผลการสังเคราะห์ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรม												
ผลงาน	รูปทรงกึ่งนามธรรม ตัดทอนจากธรรมชาติ			รูปทรงให้ความ เคลื่อนไหวอิสระ			รูปทรงผิวภายนอก เรียบ			รูปทรงเป็นแนวตั้ง		
	ระดับการตัดทอน			ระดับความทึบตัน			ระดับความเรียบ			ระดับแนวตั้งตรง		
	น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย	ปาน กลาง	มาก
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1		5			5		5			1		
2		5				5	5					5
3	5					5		5				5
4			5			5		5				5
5		5			5			5				5
6			5		5			5		5		
7	5					5		5		5		
8			5			5	5			5		
9		5			5			5		5		
10			5			5		5				5
11		5				5		5				5
12			5		5				5			5
รวม	10	25	25		25	35	15	40	5	21		35
ร้อยละ	16	41.6	41.6		41.6	58.3	25	66.6	8.3	35		58.3
อันดับ	2	1	1		2	1	2	1	3	2		1

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการสังเคราะห์ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง ในประเด็นที่ศึกษามีผลการศึกษาดังนี้

1. ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ พบว่าประติมากรนิยมใช้ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมและการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม (ร้อยละ 41.6) อันดับที่ 2 คือระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก (ร้อยละ 16)

2. ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ พบว่าประติมากรนิยมใช้ระดับความทึบตันและเว้นมีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมากที่สุด (ร้อยละ 58.3) อันดับที่ 2 คือระดับ ทึบตันและรู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง (ร้อยละ 41.6)

3. ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ พบว่าประติมากรนิยมใช้ระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด (ร้อยละ 66.6) อันดับที่ 2 คือระดับผิวเรียบมัน (ร้อยละ 15) อันดับที่ 3 คือระดับผิวเรียบหยาบ (ร้อยละ 8.3)

4. ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง พบว่าประติมากรนิยมใช้ระดับตั้งตรง ปลายยอดเอนและคดเคี้ยวมากที่สุด (ร้อยละ 58.3) อันดับที่ 2 คือ รูปทรงตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย (ร้อยละ 35)

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือขั้นที่ 2 ผลการสังเคราะห์ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้างเพื่อแยกลักษณะรูปทรงและประเด็นศึกษาสามารถแยกประเภทของรูปทรงและประเด็นที่ศึกษาได้ สามารถรวบรวมผลแต่ละประเด็นหาค่าร้อยละเพื่อได้ลักษณะรูปทรงและประเด็นเพื่อใช้สำหรับการออกแบบต้นแบบประติมากรรมดินเผาโดยใช้หัวกระชายเป็นต้นแบบ โดยเลือกลักษณะที่ประติมากรนิยมใช้มากที่สุดในแต่ละประเด็นที่ศึกษาเป็นแนวทางและเป็นหลักในการออกแบบดังต่อไปนี้

สรุปผลจากการศึกษาข้อมูลลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้ง 4 ประเด็นจากการศึกษาเพื่อใช้สำหรับการออกแบบต้นแบบประติมากรรมดินเผาโดยใช้หัวกระชายเป็นต้นแบบ โดยเลือกลักษณะที่ประติมากรนิยมใช้มากที่สุดในแต่ละประเด็นที่ศึกษาเป็นแนวทางและเป็นหลักในการออกแบบดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ เลือกใช้ ใช้ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม

ประเด็นที่ 2 รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ เลือกใช้ ใช้ระดับความทึบตันและเว้ามีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมาก

ประเด็นที่ 3 รูปทรงผิวภายนอกเรียบ เลือกใช้ ระดับผิวเรียบด้าน

ประเด็นที่ 4 รูปทรงเป็นแนวตั้ง เลือกใช้ระดับตั้งตรง ปลายยอดเอนและคดเคี้ยว

ตอนที่ 2 กระบวนการออกแบบต้นแบบผลงานประติมากรรมดินเผาเครื่องลายคราม

การนำผลจากตอนที่ 1 มาสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาใช้ในการออกแบบต้นแบบผลงานประติมากรรมดินเผาเครื่องลายคราม รวม 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ นำผลข้อมูลที่ได้ศึกษามาใช้สำหรับการออกแบบต้นแบบผลงานประติมากรรมรูปแบบเครื่องลายครามตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 กระดาษที่นำมาใช้เป็นต้นแบบเป็นกระดาษเหลืองการเลือกหัวกระชายเลือกจากลักษณะของหัวกระชายที่มีลักษณะที่มีรูปทรงของหัวกระชายที่มีความเรียวยาวมีความอวบอ้อมและมีรูปร่างรูปทรงที่เกิดจากรูปทรงทางธรรมชาติเช่นมีปลายแหลมและโค้งงอมีลักษณะเป็นหัวเดียวและลักษณะที่ติดกันเป็นข้อ 2 หัวและรวมกันเป็นกลุ่มก้อนแต่ไม่เกิน 3 หัวเพื่อเลือกเป็นต้นแบบซึ่งแต่ละแบบเลือกจากปลายแหลมอ้วนและกลมโดยรวมแล้วหัวกระชายมีลักษณะทรงกระบอกมีปลายแหลม ผู้วิจัยเลือกจากลักษณะเฉพาะที่เกิดขึ้น หัวที่กำลังงอกส่วนที่เป็นปลายแหลม หัวกระชายที่กำลังแยกหน่อออกสองหัว และหัวกระชายที่กำลังงอกสามหัวเพราะมีลักษณะทางองค์ประกอบศิลป์ในเรื่องจังหวะที่มีการลดหลั่น รูปทรงที่มีเส้นตรง รูปทรงที่มีส่วนเว้าส่วนโค้งลีลาของรูปทรงที่งดงามตามธรรมชาติ เป็นต้นแบบผู้วิจัยได้เลือกไว้ 3 ลักษณะ

รูปทรงหัวกระชายหัวเดียวที่มีลักษณะปลายยอดแหลม

รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นข้อ 2 หัว

รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นข้อ 3 หัว

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ถ่ายภาพหัวกระชายหัวกระชายทั้ง 3 ลักษณะแทนของจริงมาดำเนินการออกแบบเป็นภาพวาดเส้นดังต่อไปนี้

2.1 รูปทรงหัวกระชายหัวเดียวที่มีลักษณะปลายยอดแหลมจำนวน 12 แบบ

ภาพที่ 4.1 ภาพต้นแบบและภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายหัวเดียว

ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

2.2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นข้อ 2 หัวจำนวน 10 แบบ

ภาพที่ 4.2 ภาพต้นแบบและภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายมีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

2.3 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะหลายเป็นข้อ 3 หัว จำนวน 10 แบบ

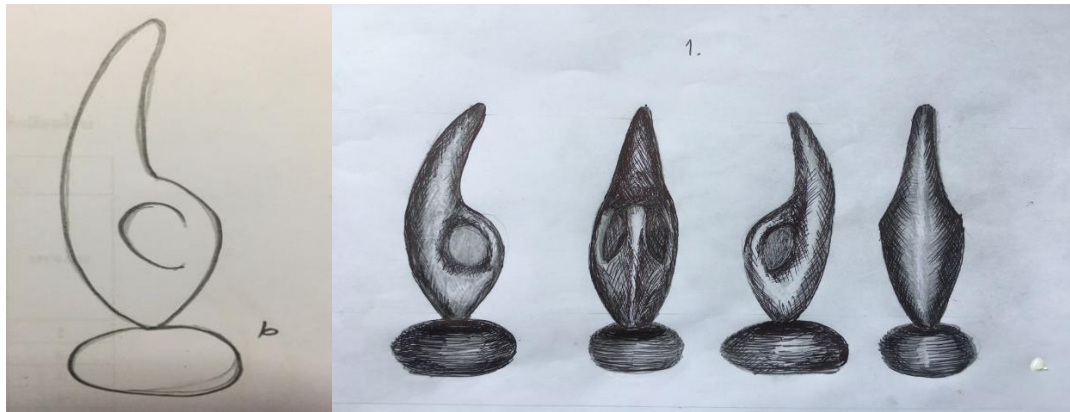

ภาพที่ 4.3 ภาพต้นแบบและรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะหลายเป็นข้อ 3 หัว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ขั้นตอนที่ 3 เลือกภาพวาดเส้นจากขั้นตอนที่ 2 ลักษณะละ 2 แบบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา
พิจารณาอนุมัตินำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ แสดงน้ำหนักอ่อนแก่จำนวนลักษณะ 2 แบบ

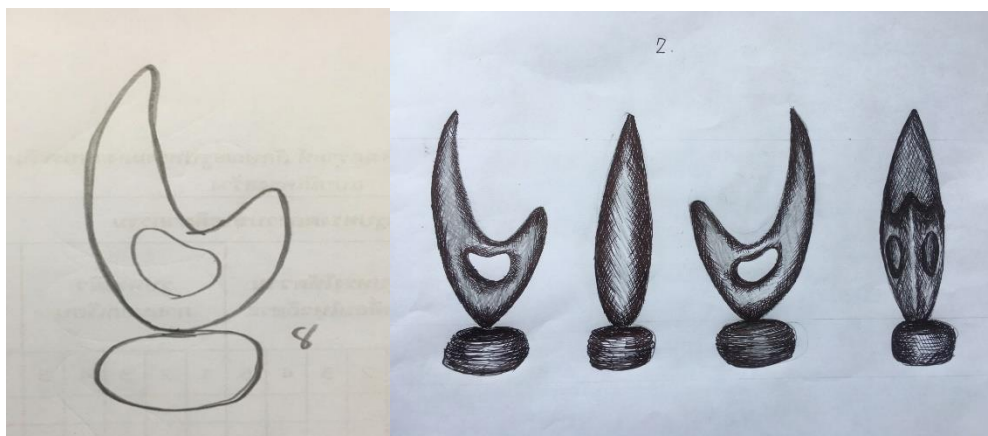
3.1 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม

3.1.1 แบบที่ 1 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 6

ภาพที่ 4.4 แบบที่ 1 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลมแบบที่ 6
นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

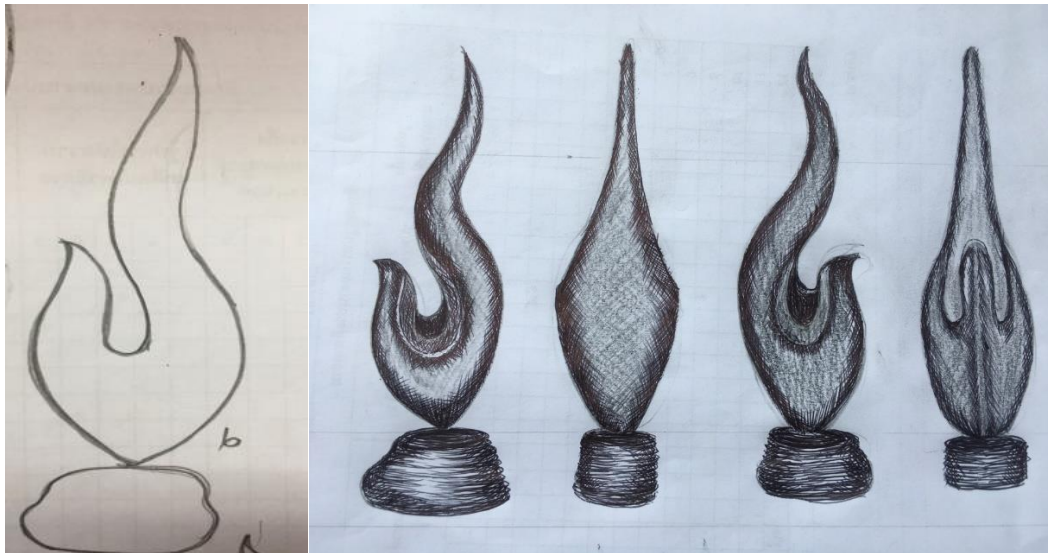
3.1.2 แบบที่ 2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 8

ภาพที่ 4.5 แบบที่ 2 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 8
นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

3.2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ 2 หัวเป็นข้อ 2 หัวติดกัน

3.2.1 แบบที่ 1 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ 2 หัว เป็นข้อ 2 หัวติดกัน แบบที่ 6

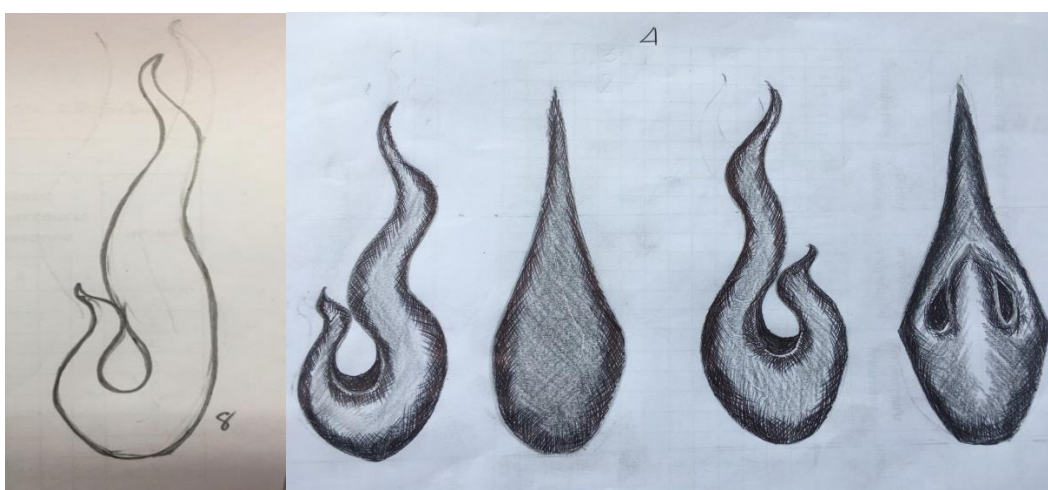

ภาพที่ 4.6 แบบที่ 1 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ 2 หัว เป็นข้อ 2 หัวติดกัน แบบที่ 6

นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ

ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

3.2.2 แบบที่ 2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ 2 หัวเป็นข้อ 2 หัวติดกัน แบบที่ 8

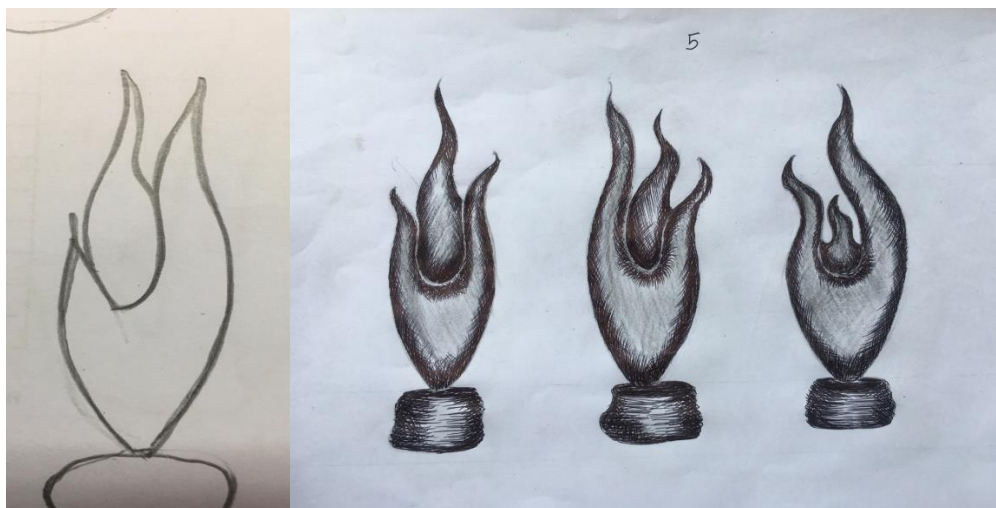
ภาพที่ 4.7 แบบที่ 2 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ 2 หัว เป็นข้อ 2 หัวติดกัน

แบบที่ 8 นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ

ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

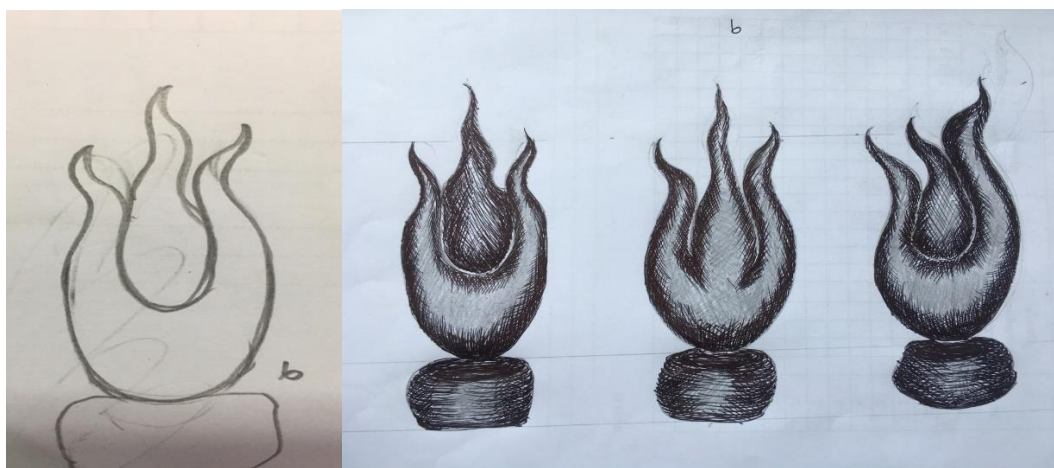
3.3 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นช่อ 3 หัว

3.3.1 แบบที่ 1 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นช่อ 3 หัว แบบที่ 10

ภาพที่ 4.8 แบบที่ 1 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นช่อ 3 หัว แบบที่ 10
นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

3.3.2 แบบที่ 2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นช่อ 3 หัว แบบที่ 6

ภาพที่ 4.9 แบบที่ 2 ภาพวาดเส้นรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นช่อ 3 หัวแบบที่ 6
นำมาออกแบบเป็นภาพวาดเส้น 3 มิติ
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ขั้นตอนที่ 4 เลือกภาพวาดเส้นเป็นภาพ 3 มิติจากขั้นตอนที่ 3 แสดงน้ำหนักอ่อนแก่ ลักษณะละ 2 แบบจากขั้นตอนที่ 3 โดยได้รับการพิจารณาอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเป็นต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว ความสูงประมาณ 25 ซม. เป็นขั้นตอนต่อไป (รูปภาพผลงานปั้น)

4.1 รูปทรงหัวกระชายหัวเดียวที่มีลักษณะปลายยอดแหลม

4.1.1 แบบที่ 1 ภาพ 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 6

ภาพที่ 4.10 แบบที่ 1 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 6
นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

4.1.2 แบบที่ 2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 8

ภาพที่ 4.11 แบบที่ 2 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะปลายยอดแหลม แบบที่ 8
นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

4.2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นช่อ 2 หัว

4.2.1 แบบที่ 1 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นช่อ 2 หัว แบบที่ 6

ภาพที่ 4.12 แบบที่ 1 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นช่อ 2 หัว แบบที่ 6
นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

4.2.2 แบบที่ 2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นช่อ 2 หัว แบบที่ 8

ภาพที่ 4.13 แบบที่ 2 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นช่อ 2 หัว แบบที่ 8
นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

4.3 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นช่อ 3 หัว

4.3.1 แบบที่ 1 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นช่อ 3 หัว แบบที่ 6

ภาพที่ 4.14 แบบที่ 1 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นช่อ 2 หัว แบบที่ 6
นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

4.3.2 แบบที่ 2 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะ เป็นช่อ 3 หัว แบบที่ 10

ภาพที่ 4.15 แบบที่ 2 ภาพวาดเส้น 3 มิติ รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นช่อ 2 หัว แบบที่ 10
นำมาทำต้นแบบจำลองงานปั้นด้วยดินเหนียว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ขั้นตอนที่ 5 เลือกผลงานจากขั้นตอนที่ 4 โดยได้รับการพิจารณาอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา ให้เหลือจำนวน 1 ชิ้น เพื่อใช้เป็นต้นแบบขยายสำหรับปั้นประติมากรรมดินเผาทั้งนามธรรมจำนวน 5 ชิ้น จากที่เลือกคือภาพจากแบบหมายเลข 6 จากต้นแบบรูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว

ภาพที่ 4.16 ประติมากรรมดินเผาต้นแบบ หมายเลข 6 รูปทรงหัวกระชายที่มีลักษณะเป็นข้อ 2 หัว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ขั้นตอนที่ 6 เลือกผลงานจากขั้นตอนที่ 5 โดยได้รับการพิจารณาอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผลงานประติมากรรมดินเผาทั้งนามธรรมจำนวน 5 ชิ้น โดยได้รับการปรับปรุงแก้ไขแบบเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องตรงตามประเด็นที่ศึกษาในขั้นตอนที่ 1

ตอนที่ 3 การขยายแบบประติมากรรมดินเผาปั้นนามธรรม

ขั้นตอนการขยายแบบประติมากรรมดินเผาปั้นนามธรรมจากตอนที่ 2 ขั้นตอนที่ 6 ด้วยเทคนิคการปั้นขึ้นรูปแบบขดขนาดความสูง 25 เซนติเมตร จำนวน 5 ชิ้น

3.1 ขั้นตอนการเตรียมดิน ดินเหนียวประเภทเทอรากอตต้ากรองละเอียดและนำมาวางบนแผ่นปูนพลาสติกเพื่อให้ปูนพลาสติกดูดน้ำออกจากเนื้อดิน

ภาพที่ 4.17 ขั้นตอนการเตรียมดิน

ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

3.2 การนวดดิน นำดินจากขั้นตอนการเตรียมดินมานวดเพื่อให้ได้ดินเหนียวมาใช้ในการขึ้นรูปชิ้นงานมาปั้นขยายแบบประติมากรรมรูปแบบปั้นนามธรรมตาม ตอนที่ 2 ในขั้นตอนที่ 6 ด้วยเทคนิคการปั้นขึ้นรูปแบบขดขนาดความสูง ความสูง 25 เซนติเมตรจำนวน 5 ชิ้น

ภาพที่ 4.18 การนวดดิน

ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

3.3 การขึ้นรูปชิ้นงาน นำดินจากขั้นตอนการนวดดินมาปั้นขึ้นรูปชิ้นงานและขยายแบบ
ประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมตาม ตอนที่ 2 ในขั้นตอนที่ 6 ด้วยเทคนิคการปั้นขึ้นรูปแบบขด
ขนาดความสูง 25 จำนวน 5 ชิ้น

ภาพที่ 4.19 การปั้นและขึ้นรูปและปรับปรุงแบบต้นแบบด้วยการขึ้นรูปแบบขด
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ตอนที่ 4 การเผาแบบไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการ ไฟริง

ขั้นตอนการเผาแบบไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการ ไฟริง โดยนำผลงานจากตอนที่ 2 ในขั้นตอนที่ 5 โดยได้รับการพิจารณาอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 5 ชิ้น และอภิปรายผล

ประติมากรรมชิ้นที่ 1 นำใบตะไคร้สดคัตจากกอไม่มีโคนจำนวน 50 ใบ วางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ที่ใช้ในการห่อหุ้มแผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางใบตะไคร้สดเรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบตะไคร้ที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ แล้วนำเข้าเตาเผาและเริ่มการเผาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงอุณหภูมิที่ 850 องศาเซลเซียส ใช้เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.20 ขั้นตอนการเผาแบบไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการ ไฟริง ชิ้นที่ 1
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูล
กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

ภาพที่ 4.21 ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชิ้นที่ 1
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ประเด็นที่ศึกษา	บันทึกข้อมูล
1. ใบไม้สดที่ใช้ในกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	ใบตะไคร้สดคัดจากกอไม่มีโคนจำนวน 50 ใบ วางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ที่ใช้ในการห่อหุ้ม
2. อุณหภูมิในการเผาตามมาตรฐาน (850 องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียส
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม	แผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางใบตะไคร้สดเรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบตะไคร้ที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ
4. เวลาในการเผา	ใช้เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง
5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ	เส้น สีแดงปรากฏบางแห่งบนพื้นผิวทั้งสีน้ำตาลและขาว ไม่เกิน 3 นิ้ว 1 ใน 5 ของพื้นที่ สี เป็นสีเขียวอมเทาน้ำหนักแก่และอ่อน

อภิปรายผล

1. ใบไม้สดที่ใช้ในกระบวนการการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ คือ ใบตะไคร้สด คัดจากกอไม่มีโคน ส่งผลทำให้เกิดคราบสีเขียวอมเทาบางส่วนที่ใบสัมผัสกับผิวของชิ้นงาน

2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียสตามที่กำหนดเป็นอุณหภูมิที่หลังจากจัดเรียงเข้าเตาเผาและห่อหุ้มชิ้นงานด้วยแผ่นฟอยล์จำนวน 5 ชิ้นงาน ในเตาเผาที่มีฉนวนทนความร้อนชนิดเซรามิกส์ไฟเบอร์ ขนาดกว้าง 30 ซม. สูง 50 ซม. และวัดอุณหภูมิด้วยเทอร์โมคัปเปิลที่มีหลักการทำงานแบบเปลี่ยนจากพลังงานความเป็นตัวเลขโดยแสดงที่หน้าจอ

3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม แผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางใบตะไคร้สดเรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบตะไคร้ที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ แล้วห่อหุ้มด้วยฟอยล์ ห่อหุ้มผลงานทั้งชิ้นเพียงชุดเดียว ทำให้ลวดลายและสีเกิดเฉพาะในส่วนที่แนบกับชิ้นงานเท่านั้น

4. เวลาในการเผา เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมงโดยนับเวลาตั้งแต่เริ่มต้นอุณหภูมิการเผารวมกับอุณหภูมิเย็นตัวรวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง จากนั้นนำผลงานแต่ละชิ้นมาแกะวัสดุห่อหุ้มออก แล้วอภิปรายผล

5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ เส้น สีแดงปรากฏบางแห่งบนพื้นผิวทั้งชิ้นและยาวไม่เกิน 3 นิ้ว 1 ใน 5 ของพื้นที่ สีเป็นสีเขียวอมเทา มีน้ำหนักแก่และอ่อน

ประติมากรรมขั้นที่ 2 นำใบบอน/ใบมะม่วง/ใบทองอุไร ใบสดเด็ดจากต้น วางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ที่ใช้ในการห่อหุ้มแผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางนำใบบอน /ใบมะม่วง/ใบทองอุไร เรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบนำใบบอน /ใบมะม่วง/ใบทองอุไร ที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ แล้วนำเข้าเตาเผาและเริ่มการเผา ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงอุณหภูมิที่ 850 องศาเซลเซียส ใช้เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.22 ขั้นตอนการเผาแบบไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟริง ขั้นที่ 2
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูล
กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

ภาพที่ 4.23 ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชิ้นที่ 2
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ประเด็นที่ศึกษา	บันทึกข้อมูล
1. พืชใบเขียวที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	ใบบอน/ใบมะม่วง/ใบทองอุไร ใบสดเด็ดจากต้น
2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียส
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม	แผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรก ใช้สำหรับเป็นพื้นวางใบบอน/ใบมะม่วง/ใบทองอุไร ใบสดเด็ดจากต้นเรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สอง วางทับต้นแบบงานประติมากรรมที่เรียงใบบอน/ใบมะม่วง/ใบทองอุไร ไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ
4. เวลาในการเผา	เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง
5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ	เส้น มีเส้นสีขาวเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบประติมากรรมสัมผัสกับใบไม้ สี มีสีแดง สีนํ้าตาลอมเทา และสีดำเกิดขึ้นบริเวณด้านที่วางทับใบไม้ทั้งสามชนิดรวมกัน

อภิปรายผล

1. ไบโม่สต์ที่ใช้ในกระบวนการการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ไบโอบอน /ไบมะม่วง/ไบทองอุไร ไบสดี้ดจากต้นส่งผลทำให้เกิดเส้น มีเส้นสีขาวเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบประติมากรรมสัมผัสกับไบโม่ สี่ มีสีแดง สีน้ำตาลอมเทา และสีดำเกิดขึ้นบริเวณด้านที่วางทับไบโม่ทั้งสามชนิดรวมกัน

2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียสตามที่กำหนดเป็น อุณหภูมิที่หลังจากจัดเรียงเข้าเตาเผาและห่อหุ้มชิ้นงานด้วยแผ่นฟอยล์จำนวน 5 ชิ้นงานในเตาเผาที่มี อนุญาตความร้อนชนิดเซรามิกส์ไฟเบอร์ขนาด กว้าง 30 ซม. สูง 50 ซม. และวัดอุณหภูมิด้วย Thermocouple เทอร์โมคัปเปิลที่มีหลักการทำงานแบบเปลี่ยนจากพลังงานความเป็นตัวเลขโดย แสดงผลที่หน้าจอ

3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม แผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางไบโอบอน /ไบมะม่วง/ไบทองอุไร ไบสดี้ดจากต้นเรียงวางแผ่นบนแผ่น ฟอยล์ ชุดที่สองวางทับไบโอบอน/ไบมะม่วง/ไบทองอุไร ไบสดี้ดจากต้นที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับ ต้นแบบแล้วห่อหุ้มด้วยฟอยล์ ห่อหุ้มผลงานทั้งชิ้นเพียงชุดเดียว ทำให้ลวดลายและสีเกิดเฉพาะในส่วน ที่แนบกับชิ้นงานเท่านั้น

4. เวลาในการเผา เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง โดยนับเวลาตั้งแต่เริ่มต้นอุณหภูมิการเผา รวมกับอุณหภูมิที่เย็นตัวรวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง จากนั้นนำผลงานแต่ละชิ้นมาแกะวัสดุห่อหุ้มออก แล้ว อภิปรายผล

5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ เส้น มีเส้นสีขาวเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบประติมากรรมสัมผัส กับไบโม่ สี่ มีสีแดง สีน้ำตาลอมเทา และสีดำเกิดขึ้นบริเวณด้านที่วางทับไบโม่ทั้งสามชนิดรวมกัน

ประติมากรรมชิ้นที่ 3 ใบต้นเศรษฐี ห้าแฉกใบสดเด็ดจากต้น วางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ที่ใช้ในการห่อหุ้มแผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม.วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางนำใบต้นเศรษฐี ห้าแฉก เรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบต้นเศรษฐี ห้าแฉกที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ แล้วนำเข้าเตาเผาและเริ่มการเผาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงอุณหภูมิที่ 850 องศาเซลเซียส ใช้เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.24 ขั้นตอนการเผาแบบไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟร์ง ชิ้นที่ 3
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูล
กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

ภาพที่ 4.25 ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชิ้นที่ 3
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ประเด็นที่ศึกษา	บันทึกข้อมูล
1. พืชใบเขียวที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	ใบต้นเศรษฐี ห้าแฉก
2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 องศา เซลเซียส)	อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียส
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม	แผ่นฟอยล์ขนาด 40x40วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางใบต้นเศรษฐี ห้าแฉกสดเรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบใบต้นเศรษฐี ห้าแฉกที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ
4. เวลาในการเผา	เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง
5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ	เส้น มีเส้นสีดำเกิดขึ้นบางส่วนในบริเวณที่สัมผัสกับใบไม้ 1 ใน 10 ส่วนของผลงาน สี มีสีเขียวอมเทาและสีขาวในบริเวณที่ผลงานต้นแบบติดกับใบไม้ใบต้นเศรษฐี ห้าแฉก

อภิปรายผล

1. ไบโม่สัดที่ใช้ในกระบวนการการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ไบตันเศรษฐกิจ ห้าแฉก ไบสัดเด็ดจากต้นส่งผลทำให้เกิดเส้น มีเส้นสีดำเกิดขึ้นบางส่วนในบริเวณที่สัมผัสกับไบโม่ 1 ใน 10 ส่วนของผลงาน สี มีสีเขียวอมเทาและสีขาวในบริเวณที่ผลงานต้นแบบติดกับไบโม่ไบตันเศรษฐกิจ ห้าแฉก

2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียสตามที่กำหนดเป็นอุณหภูมิที่หลังจากจัดเรียงเข้าเตาเผาและห่อหุ้มชิ้นงานด้วยแผ่นฟอยล์จำนวน 5 ชิ้นงาน ในเตาเผาที่มีฉนวนทนความร้อนชนิดเซรามิกส์ไฟเบอร์ขนาดกว้าง 30 ซม. สูง 50 ซม. และวัดอุณหภูมิด้วย Thermocouple เทอร์โมคัปเปิลที่มีหลักการทำงานแบบเปลี่ยนจากพลังงานความเป็นตัวเลขโดยแสดงผลที่หน้าจอ ไม่มีการแตกร้าว

3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม แผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางไบตันเศรษฐกิจ ห้าแฉก ไบสัดเด็ดจากต้นเรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับไบตันเศรษฐกิจ ห้าแฉก ไบสัดเด็ดจากต้นที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบแล้วห่อหุ้มด้วยฟอยล์ห่อหุ้มผลงานทั้งชิ้นเพียงชุดเดียว ทำให้ลวดลายและสีเกิดเฉพาะในส่วนที่แนบกับชิ้นงานเท่านั้น

4. เวลาในการเผา เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง โดยนับเวลาตั้งแต่เริ่มต้นอุณหภูมิการเผารวมกับอุณหภูมิที่เย็นตัวรวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมงจากนั้นนำผลงานแต่ละชิ้นมาแกะออก แล้วอภิปรายผล

5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ เส้น มีเส้นสีดำเกิดขึ้นบางส่วนในบริเวณที่สัมผัสกับไบโม่ 1 ใน 10 ส่วนของผลงาน สี มีสีเขียวอมเทาและสีขาวในบริเวณที่ผลงานต้นแบบติดกับไบโม่ไบตันเศรษฐกิจ ห้าแฉก

ประติมากรรมขั้นที่ 4 ใบมะม่วง/ใบทองอุไรสดใบสดเด็ดจากต้น วางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ที่ใช้ในการห่อหุ้มแผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางนำใบใบมะม่วง/ใบทองอุไรสดเรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบมะม่วง/ใบทองอุไรสดที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ แล้วนำเข้าเตาเผาและเริ่มการเผาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงอุณหภูมิที่ 850 องศาเซลเซียส ใช้เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.26 ขั้นตอนการเผาแบบไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟร์ง ขั้นที่ 4
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูล
กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

ภาพที่ 4.27 ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชิ้นที่ 4
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ประเด็นที่ศึกษา	บันทึกข้อมูล
1. พืชใบเขียวที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ใบมะม่วง/ใบทองอุไรสด	ใบมะม่วง/ใบทองอุไรสด
2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 องศา เซลเซียส)	ใช้อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียส
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม	แผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางใบมะม่วง/ใบทองอุไรสด เรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบมะม่วง/ใบทองอุไรสดที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ
4. เวลาในการเผา	ใช้เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง
5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ	เส้น มีเส้นสีดำเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบสัมผัสใบไม้ที่ใช้ สี มีสีดำเป็นบางแห่งกระจายตั้งแต่วางถึงปลายมีน้ำหนกอ่อนและแก่ มีสีเขียวอมเทาเกิดขึ้นบางแห่งเล็กน้อย 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่

อภิปรายผล

1. ใบไม้สดที่ใช้ในกระบวนการการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ใบมะม่วง/ใบทองอุไร ใบสดเด็ดจากต้นส่งผลทำให้เส้น มีเส้นสีดำเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบสัมผัสใบไม้ที่ใช้ สี มีสีดำเป็นบางแห่งกระจายตั้งแต่ฐานถึงปลายมีน้ำหนักอ่อนและแก่ มีสีเขียวอมเทาเกิดขึ้นบางแห่งเล็กน้อย 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่
2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียสตามที่กำหนดเป็นอุณหภูมิที่หลังจากจัดเรียงเข้าเตาเผาและห่อหุ้มชิ้นงานด้วยแผ่นฟอยล์จำนวน 5 ชิ้นงานในเตาเผาที่มีฉนวนทนความร้อนชนิดเซรามิกส์ไฟเบอร์ขนาด กว้าง 30 ซม. สูง 50 ซม. และวัดอุณหภูมิด้วย เทอร์โมคัปเปิลที่มีหลักการทำงานแบบเปลี่ยนจากพลังงานความเป็นตัวเลขโดยแสดงผลที่หน้าจอ
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม แผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางใบมะม่วง/ใบทองอุไรสด ใบสดเด็ดจากต้นเรียงวางแผ่นแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบมะม่วง/ใบทองอุไรสด ใบสดเด็ดจากต้นที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบแล้วห่อหุ้มด้วยฟอยล์ห่อหุ้มผลงานทั้งชิ้นเพียงชุดเดียว ทำให้ลวดลายและสีเกิดเฉพาะในส่วนที่แนบกับชิ้นงานเท่านั้น
4. เวลาในการเผา เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมงโดยนับเวลาตั้งแต่เริ่มต้นอุณหภูมิการเผารวมกับอุณหภูมิที่เย็นตัวรวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมงจากนั้นนำผลงานแต่ละชิ้นมาแกะแล้วอภิปรายผล
5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ เส้น มีเส้นสีดำเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบสัมผัสใบไม้ที่ใช้ สีมีสีดำเป็นบางแห่งกระจายตั้งแต่ฐานถึงปลายมีน้ำหนักอ่อนและแก่ มีสีเขียวอมเทาเกิดขึ้นบางแห่งเล็กน้อย 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่

ประติมากรรมชิ้นที่ 5 ใบมะม่วง/ใบขนุน/ใบทองอุไรสดใบสดเด็ดจากต้น วางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ที่ใช้ในการห่อหุ้มแผ่นฟอยล์ขนาด 40 x 40 ซม.วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางนำใบใบมะม่วง/ใบขนุน/ใบทองอุไร สดเรียงวางแผ่นบนแผ่นฟอยล์ ชุดที่สองวางทับใบมะม่วง/ใบขนุน/ใบทองอุไรสดที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบ แล้วนำเข้าเตาเผาและเริ่มการเผาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงอุณหภูมิที่ 850 องศาเซลเซียส ใช้เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.28 ขั้นตอนการเผาแบบไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคเทคนิคแซกการไฟริง ชิ้นที่ 4
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูล
กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

ภาพที่ 4.29 ต้นแบบประติมากรรมดินเผาชิ้นที่ 5
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ประเด็นที่ศึกษา	บันทึกข้อมูล
1. พืชใบเขียวที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ใบมะม่วง/ใบขนุน/ใบทองอุไรสด	ใบมะม่วง/ใบขนุน/ใบทองอุไรสด
2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 องศา เซลเซียส)	ใช้อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียส
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม	แผ่นฟอยล์ห่อหุ้มผลงานทั้งชิ้นเพียงชุดเดียว ทำให้ลวดลายและสีเกิดเฉพาะในส่วนที่แนบกับชิ้นงานเท่านั้น
4. เวลาในการเผา	ใช้เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมงเมื่อดินสุกตัว
5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ	สี มีสีน้ำตาลดำเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบสัมผัสใบไม้มีน้ำหนักร้อนและแก่ จุด มีสีดำเป็นบางแห่งกระจายตั้งแต่ฐานถึงปลายมีน้ำหนักร้อนและแก่ มีเกิดขึ้นบางแห่งเล็กน้อย 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่

อภิปรายผล

1. ใบไม้สดที่ใช้ในกระบวนการการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ใบมะม่วง/ใบขนุน/ใบทองอุไรใบสดเด็ดจากต้นส่งผลทำให้เกิดสี มีสีน้ำตาลดำเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบสัมผัสใบไม้มีน้ำหนักร้อนและแก่จุดมีสีดำเป็นบางแห่งกระจายตั้งแต่ฐานถึงปลายมีน้ำหนักร้อนและแก่ มีเกิดขึ้นบางแห่งเล็กน้อย 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่

2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน อุณหภูมิในการเผา 850 เซลเซียสตามที่กำหนดเป็นอุณหภูมิที่หลังจากจัดเรียงเข้าเตาเผาและห่อหุ้มชิ้นงานด้วยแผ่นพอยล์จำนวน 5 ชิ้นงาน ในเตาเผาที่มีฉนวนทนความร้อนชนิดเซรามิกส์ไฟเบอร์ขนาด กว้าง 30 ซม. สูง 50 ซม. และวัดอุณหภูมิด้วยเทอร์โมคัปเปิล ที่มีหลักการทำงานแบบเปลี่ยนจากพลังงานความเป็นตัวเลขโดยแสดงผลที่หน้าจอ

3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม แผ่นพอยล์ขนาด 40 x 40 ซม. วางซ้อนกันสองแผ่นจำนวน 2 ชุด ชุดแรกใช้สำหรับเป็นพื้นวางใบมะม่วง/ใบขนุน/ใบทองอุไรสดใบสดเด็ดจากต้นเรียงวางแผ่นแผ่นพอยล์ ชุดที่สองวางใบมะม่วง/ใบขนุน/ใบทองอุไร ใบสดเด็ดจากต้นที่เรียงไว้พร้อมห่อหุ้มกับต้นแบบแล้วห่อหุ้มด้วยพอยล์ห่อหุ้มผลงานทั้งชิ้นเพียงชุดเดียว ทำให้ลวดลายและสีเกิดเฉพาะในส่วนที่แนบกับชิ้นงานเท่านั้น

4. เวลาในการเผา เวลาในการเผาไหม้ 8 ชั่วโมง โดยนับเวลาตั้งแต่เริ่มต้นอุณหภูมิการเผารวมกับอุณหภูมิที่เย็นตัวรวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง จากนั้นนำผลงานแต่ละชิ้นมาแกะวัสดุห่อหุ้มออก แล้วอภิปรายผล

5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ สี มีสีน้ำตาลดำเกิดขึ้นบริเวณที่ต้นแบบสัมผัสใบไม้มีน้ำหนักร้อนและแก่จุด มีสีดำเป็นบางแห่งกระจายตั้งแต่ฐานถึงปลายมีน้ำหนักร้อนและแก่ มีเกิดขึ้นบางแห่งเล็กน้อย 1 ใน 10 ส่วนของพื้นที่

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคחקการไฟริง สามารถสังเกตประเด็นที่ศึกษาและบันทึกข้อมูลประเด็นที่เกิดหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคחקการไฟริงได้

ตอนที่5 การประเมินค่าเหมาะสมเพื่อใช้เป็นต้นแบบ

สังเกตผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังมีขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิสังเกตและวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 1 ประเด็นคุณภาพผลงานกระบวนการเผา ตามเครื่องมือขั้นที่ 3 ผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์จากผลงานกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 ชิ้น และกำหนดระดับคะแนน 5 ระดับ จากนั้นนำผลงานให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง สามคนตรวจสอบและประเมินค่าเป็นระดับคะแนนและลงบันทึกลงในแบบมาตรฐานค่า ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์เพื่อนำไปหาคะแนนร้อยละและจัดลำดับคุณภาพเพื่อคัดเลือกต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 3 ชิ้น และอภิปรายผลประกอบ

เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1
แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 อาจารย์จรัญ นามสกุล หนองบัว

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้ แบบไม่สมบูรณ์	ระดับ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 1		✓				
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 2		✓				
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 3		✓				
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 4	✓					
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 5		✓				

อภิปรายผล

ผลคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิลงในแบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 ให้ค่าระดับคะแนนไว้ดังนี้ ผลงานความหวังหมายเลข 4 ให้ค่าระดับคะแนนไว้ที่ระดับ 5 ดีมากที่สุด ผลงานความหวัง หมายเลข 1 ผลงานความหวังหมายเลข 2 ผลงานความหวังหมายเลข 3 และผลงานความหวังหมายเลข 5 ให้ที่ระดับ 4 มาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในประเด็นคุณภาพผลงานที่ศึกษาไว้ครั้งนี้ประเด็นไปไม้สัดที่ใช้ในกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ควรใช้ใบของพืชที่เป็นใบอ่อนเพิ่มเติมเพาะใบอ่อนมีสารบางชนิดที่ช่วยให้เกิดลวดลายสวยงาม

ภาพที่ 4.30 ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 อาจารย์จรรย์ นามสกุล หนองบัว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา
รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 รองศาสตราจารย์. สราวุธ นามสกุล วงษ์เนตร

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้ แบบไม่สมบูรณ์	ระดับ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 1						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 2						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 3			✓			
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 4			✓			
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 5			✓			

อภิปรายผล

ผลลงคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิลงในแบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 ให้ค่าระดับคะแนนไว้ดังนี้ ผลงานความหวังหมายเลข 4 ให้ค่าระดับคะแนนไว้ที่ระดับ 3 ปานกลาง รองลงผลงานความหวังหมายเลข 3 และ ผลงานความหวังหมายเลข 5 ผลงานความหวัง ให้ที่ระดับ 3 ปานกลางและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในประเด็นคุณภาพผลงานที่ศึกษาไว้ดังนี้ประเด็นลวดลายและสีที่ปรากฏไว้ดังนี้ การทดลองพัฒนาเทคนิคยังสามารถนำอินทรีย์วัตถุหรือออกไซด์ต่างๆสิ่งต่างๆมาเผาไหม้ร่วมกันได้อีกมากมายเพื่อให้เกิดความงามได้หลากหลายมากขึ้น

ภาพที่ 4.31 ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 รองศาสตราจารย์. สราวุธ วงษ์เนตร
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

เครื่องมือชิ้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา
รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1
แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 ชื่อ รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ นามสกุล หรดาล

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้ แบบไม่สมบูรณ์	ระดับ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 1	✓					
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 2		✓				
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 3				✓		
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 4					✓	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 5				✓		

อภิปรายผล

ผลลงคะแนนจากทรงคุณวุฒิลงในแบบสังเกตมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 ให้ค่าระดับคะแนนไว้ดังนี้ ผลงานความหวังหมายเลข 1 ให้ค่าระดับคะแนนไว้ที่ระดับ 5 ดีมากที่สุด รองลงมาเป็นผลงานความหวัง หมายเลข 2 ให้ค่าระดับผลคะแนนที่ 4 ดี ผลงานความหวังหมายเลข 3 และผลงานความหวังหมายเลขที่ 5 ให้ค่าระดับผลคะแนนที่ 2 น้อย ผลงานอันดับสุดท้ายผลงานความหวังหมายเลข 4 ให้ที่ระดับ 1 น้อยที่สุดและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในประเด็นคุณภาพผลงานที่ศึกษาไว้ดังนี้ประเด็นอุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 องศาเซลเซียส) ให้คงอุณหภูมิไว้เหมือนเดิม

ภาพที่ 4.32 ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ นามสกุล หรดาล
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ขั้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1

การใช้เครื่องมือสามารถประเมินค่าและแบ่งระดับเป็นผลคะแนนเพื่อใช้ในการหาร้อยละในการหาระดับที่มีคุณภาพผลงานเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในขั้นต่อไปได้

ผลการประเมินค่าความเหมาะสมเพื่อใช้เป็นต้นแบบ

นำผลงานประติมากรรมดินเผาต้นแบบที่เผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกก้าจำนวน 5 ชิ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คนพิจารณาประเมินค่าความเหมาะสมเพื่อใช้เป็นต้นแบบ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิสังเกตและวิเคราะห์ ได้ผลการดำเนินการดังต่อไปนี้

ประเด็นการศึกษาข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกก้าไฟร้งพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิอภิปรายผลให้ความเห็นจำนวน 3 ประเด็นจาก 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 พืชใบเขียวที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ควรใช้ใบของพืชที่เป็นใบอ่อน

ประเด็นที่ 2 อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 เซลเซียส) คงเดิมที่ 850 เซลเซียส

ประเด็นที่ 3 วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม ไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูล อภิปรายผล

ประเด็นที่ 4 เวลาในการเผา ไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูล อภิปรายผล

ประเด็นที่ 5 ประเด็นลวดลายและสีที่ปรากฏ เพื่อให้เกิดความงามได้หลากหลายมากยิ่งขึ้นสามารถนำอินทรีย์วัตถุต่างๆ มาเผาไหม้ร่วมกับผลงาน

ขั้นตอนที่ 2. การประเมินค่าระดับความเหมาะสมของผลงานจากเครื่องมือขั้นที่ 5 ได้ผลดังนี้

เครื่องมือที่ 5 ตารางสังเคราะห์ระดับความเหมาะสมสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบปั้นนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 จำนวน 5 ชิ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อใช้เป็นต้นแบบสำหรับสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12-15	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9-11	เหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6-8	เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3-5	เหมาะสมน้อย
ระดับคะแนนรวม	0-2	เหมาะสมน้อยมาก

อันดับ	ผลงาน	ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	รวม	ค่า ร้อยละ	ระดับ ความ เหมาะสม	หมายเหตุ
		คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้				
1	ความหวัง หมายเลข1	4	-	5	9	60	เหมาะสมมาก	-
2	ความหวัง หมายเลข2	4	-	4	8	53.33	เหมาะสมปาน กลาง	-
3	ความหวัง หมายเลข3	4	3	2	9	60	เหมาะสมมาก	-
4	ความหวัง หมายเลข 4	5	3	1	9	60	เหมาะสมมาก	เลือกเป็น ผลงานต้นแบบ
5	ความหวัง หมายเลข 5	4	3	2	9	60	เหมาะสมมาก	-

อภิปรายผล

ผลงานจำนวน 4 ชิ้นประเมินค่าได้คะแนนร้อยละ 60 เท่ากัน เมื่อพิจารณากับอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าผลงานที่เหมาะสมใช้เป็นต้นแบบสำหรับสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 คือผลงาน ลำดับที่ 4 ชื่อผลงานความหวัง หมายเลข 4 ด้วยเหตุผลคือมี ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนครบทั้ง 3 คนและมีหนึ่งคนให้คะแนนระดับมากที่สุด ซึ่งผลงานชิ้น อื่นๆไม่มีคุณสมบัติ

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 5 ตารางสังเคราะห์ระดับความเหมาะสมสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบปั้นนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 จำนวน 5 ชิ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน สามารถสังเคราะห์ผลคะแนนเพื่อหาค่าร้อยละเพื่อให้ได้ระดับความเหมาะสมนำไปสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบปั้นนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ได้ผลคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาค่าร้อยละได้ กรณีมีผลคะแนนรวมเท่ากันใช้จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิให้ระดับคะแนน

ตอนที่ 6 สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาเกี่ยวกับนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ จำนวน 3 ชิ้น

ขั้นตอนที่ 1 สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ตามตอนที่ 3 ด้วยเทคนิคการปั้นขึ้นรูปแบบขดขนาดความสูง 50 จำนวน 3 ชิ้น

ภาพที่ 4.33 การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ขั้นตอนที่ 2 การผึ่งแห้งผลงานประติมากรรมในที่ร่ม

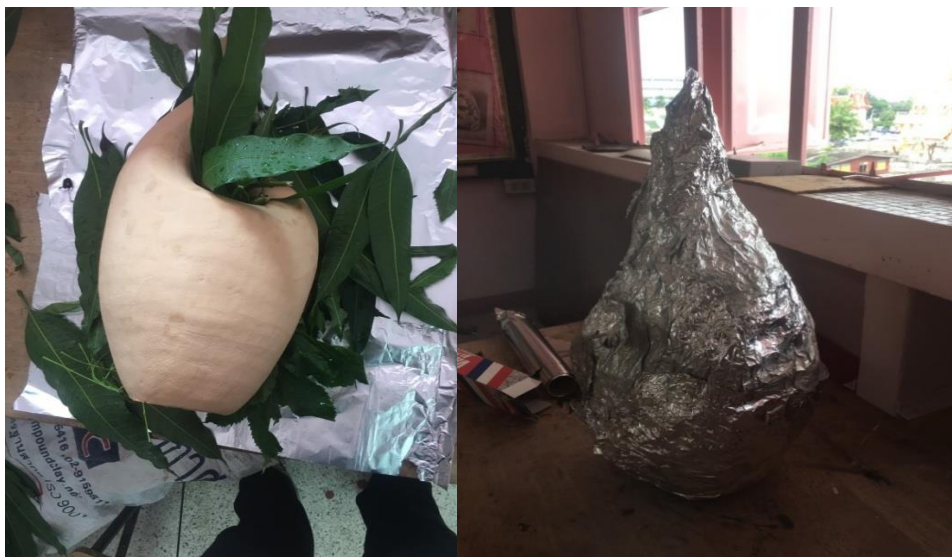
ภาพที่ 4.34 การผึ่งแห้งผลงานประติมากรรมในที่ร่ม
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ขั้นตอนที่ 3 เผาดิบเพื่อให้เกิดความความทรงตัวเผาดิบ (Biscuit Firing)

ภาพที่ 4.35 การเผาดิบผลงานประติมากรรม
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ขั้นตอนที่ 4 ห่อหุ้มด้วยพีชใบเขียวตามตอนที่ 4 โดยได้รับผลคะแนนจากตอนที่ 5 จากขั้นตอนที่ 2 โดยได้รับผลคะแนนจากผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน

ภาพที่ 4.36 การห่อหุ้มผลงานประติมากรรมด้วยพีชใบเขียว
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ขั้นตอนที่ 5 เผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามตอนที่ 4 เพื่อได้ผลงานประติมากรรมดินเผา
กึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ จำนวน 3 ชิ้น

ภาพที่ 4.37 กระบวนการเผาแบบไม่สมบูรณ์
ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ตอนที่ 6 ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาถึงนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ จำนวน 3 ชิ้น

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.38 ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาถึงนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ จำนวน 3 ชิ้น

ที่มา : กริช อนุกุล (2567)

ตอนที่ 7 ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

นำผลงานประติมากรรมดินเผาที่เผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแชก้าจำนวน 3 ชิ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน พิจารณาประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2 โดยใช้เครื่องมือขึ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

เครื่องมือขึ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 อาจารย์จรัญ หนองบัว ขึ้นที่ 1

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกการ์ไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 1 ตามประเด็นคำถามดังนี้ ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพ

มากที่สุดประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผานี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถนำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

เครื่องมือขั้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 อาจารย์จรูญ หนองบัว ขั้นที่ 2
ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผานี้ มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผานี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผานี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 2 ตามประเด็นคำถามดังนี้ ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผานี้ มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดิน

แผ่นี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ คุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับ ความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุดประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาใช้กระบวนการ เผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด ระดับความ เหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถ นำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

เครื่องมือขั้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 อาจารย์จรัญ หนองบัว ชั้นที่ 3
ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนน ผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจาก ธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาแสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพ ระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วย เทคนิค แซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด		✓			
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 3 ตามประเด็นคำถามนี้ ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุดประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถนำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 รองศาสตราจารย์.สราวุฒิ วงษ์เนตร ชั้นที่ 1
ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด		✓			
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใดระดับใด		✓			
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด		✓			
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด		✓			
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด		✓			
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 1 ตามประเด็น ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถนำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 รองศาสตราจารย์.สราวุฒิ วงษ์เนตร ชั้นที่ 2
ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด		✓			
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใดระดับใด		✓			
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด		✓			
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด		✓			
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด		✓			
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 2 ตามประเด็น ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับใด ความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถนำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 รองศาสตราจารย์.สราวุธ นามสกุล วงษ์เนตร ชั้นที่ 3 ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด		✓			
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใดระดับใด		✓			
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด		✓			
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด		✓			
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด			✓		
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 3 ตามประเด็น ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับใด ความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพปานกลางผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถนำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล ชิ้นที่ 1

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 1 ตามประเด็น ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับใด ความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับใด ความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถนำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ นามสกุล หรดาล ชั้นที่ 2

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 2 ตามประเด็น ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับใด ความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุดผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถนำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ นามสกุล หรดาล ชิ้นที่ 3

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 ให้คะแนนระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ผลงานชิ้นที่ 3 ตามประเด็น ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ใน ระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใดระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ประเด็นท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมาก ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้ทรงคุณวุฒิสามารถนำไปใช้วัดระดับคุณภาพได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2 สามารถประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2 เป็นระดับผลคะแนนเพื่อหาระดับความเหมาะสมตามประเด็นที่ศึกษาเป็นระดับคะแนนได้

**ตอนที่ 8 การสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม
ดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น**

นำผลระดับคุณภาพการสร้างสรรค์งานประติมากรรมดินเผาที่เผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วย
เทคนิคการเผาไหม้แบบแซกก้าจำนวน 3 ชั้น จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คนที่ให้คะแนนระดับ
คุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนที่ 1 ใช้เครื่องมือขั้นที่ 7 แบบสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการ
สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3
ชั้น ครั้งที่ 2

เครื่องมือขั้นที่ 7 แบบสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงาน
ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม 12 - 15 คุณภาพมากที่สุด

ระดับคะแนนรวม 9 - 11 คุณภาพเหมาะสมมาก

ระดับคะแนนรวม 6 - 8 คุณภาพปานกลาง

ระดับคะแนนรวม 3 - 5 คุณภาพน้อยมาก

ระดับคะแนนรวม 0 - 2 คุณภาพน้อยที่สุด

ผลงาน	ประเด็น คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ระดับความเหมาะสม					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	0-2	3-5	6-8	9-11	12-15	
ชั้นที่1	ข้อที่1	5	4	5					✓	14
	ข้อที่2	5	4	5					✓	14
	ข้อที่3	5	4	5					✓	14
	ข้อที่4	5	4	5					✓	14
	ข้อที่ 5	5	4	4					✓	13
ชั้นที่2	ข้อที่1	5	4	5					✓	14
	ข้อที่2	5	4	5					✓	14
	ข้อที่3	5	4	5					✓	14
	ข้อที่4	5	4	5					✓	14
	ข้อที่5	5	4	5					✓	14
ชั้นที่3	ข้อที่1	5	4	5					✓	14
	ข้อที่2	5	4	5					✓	14
	ข้อที่3	5	4	5					✓	14
	ข้อที่4	5	4	5					✓	14
	ข้อที่5	4	3	5					✓	12

อภิปรายผล

ผลสังเคราะห์จากเครื่องมือที่ 7 แบบสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2 เลือกให้คะแนนผลงานประติมากรรมดินเผาที่มีประเด็นคำถามจากผลงานทั้ง 5 ประเด็น ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนให้ระดับความพึงพอใจในผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมเผาด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกกา (Saggar) ผลงาน ชั้นที่ 2 เป็นอันดับที่ 1 เป็นคะแนนระดับความพึงพอใจมากที่สุดที่ ระดับ 14 ทั้ง 5 ประเด็นคำถาม อันดับรองลงมาเป็นผลงาน ชั้นที่ 1 จากผลคะแนนระดับความพึงพอใจมีประเด็นคำถามที่ 5 มีระดับคะแนน 13 คะแนน ผลงาน ชั้นสุดท้ายเป็นผลงานชั้นที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญทั้งสามคนให้เป็นอันดับสุดท้าย อันเนื่องมาจากประเด็นคำถามข้อที่ 5 ได้คะแนนรวมระดับความพอใจในระดับคะแนน ที่ 12 คะแนน เมื่อรวมระดับคะแนนความพึงพอใจของผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ อยู่ในระดับ 12-15 คะแนนผลงานประติมากรรมทั้ง 3 ชิ้นอยู่ในระดับ มีคุณภาพมากที่สุดทั้งสามชิ้น

การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ผลงานชั้นที่ 2

หาสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์และคุณภาพผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ มาตราประมาณค่า (Rating Scales) แสดงค่าความคิดเห็น มีระดับคุณภาพ 5 ระดับ ใช้ประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์จากผลประเมินคุณภาพของ ผู้ทรงคุณวุฒิสภาทัศนศิลป์ ด้านงานประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาทั้ง 3 คน วิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 โดยการกำหนดเกณฑ์ให้ในแต่ละระดับคุณภาพมีช่วงคะแนนดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ 5	ระดับคะแนน 4.21 - 5.00
มาก	เท่ากับ 4	ระดับคะแนน 3.41 - 4.2
ปานกลาง	เท่ากับ 3	ระดับคะแนน 2.61 - 3.40
น้อย	เท่ากับ 2	ระดับคะแนน 1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	เท่ากับ 1	ระดับคะแนน 1.00 - 1.80

ระดับคะแนนที่ผ่านต้องมีค่าตั้งแต่ 2.61 ขึ้นไป

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์							
ข้อ	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ผลพิจารณา
		1	2	3			
1	ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	5	4	5	14	4.66	นำไปใช้ได้
2	ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา นี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพระดับใด	5	4	5	14	4.66	นำไปใช้ได้
3	ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใด	5	4	5	14	4.66	นำไปใช้ได้
4	ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด	5	4	5	14	4.66	นำไปใช้ได้
5	ท่านเห็นว่าคุณภาพการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	5	4	5	14	4.66	นำไปใช้ได้
รวม							

$$\text{สูตรการหาค่าเฉลี่ย } \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยแต่ละข้อคำถาม / ผลรวมค่าเฉลี่ย

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนจากนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด / ภาพทั้งหมด

N คือ จำนวนนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญ / จำนวนข้อคำถาม

สูตรการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลระดับคุณภาพการสร้างสรรค์งานประติมากรรมดินเผาด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

ผลสังเคราะห์จากเครื่องมือที่ 7 แบบสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2 เลือกให้คะแนนผลงานประติมากรรมดินเผาที่มีประเด็นคำถามจากผลงานทั้ง 5 ประเด็น ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนให้ระดับความพึงพอใจในผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรมเผาด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการ์ (Saggar) ผลงาน ชั้นที่ 2 เป็นอันดับที่ 1 เป็นคะแนนระดับความพึงพอใจมากที่สุดที่ ระดับ 14 ทั้ง 5 ประเด็นคำถาม อันดับรองลงมาเป็นผลงาน ชั้นที่ 1 จากผลคะแนนระดับความพึงพอใจมีประเด็นคำถามที่ 5 มีระดับคะแนน 13 คะแนน ผลงาน ชั้นสุดท้ายเป็นผลงานชั้นที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญทั้งสามคนให้เป็นอันดับสุดท้าย อันเนื่องมาจากประเด็นคำถามข้อที่ 5 ได้คะแนนรวมระดับความพึงพอใจในระดับคะแนนที่ 12 คะแนน เมื่อรวมระดับคะแนนความพึงพอใจของผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ อยู่ในระดับ 12-15 คะแนน ผลงานประติมากรรมทั้ง 3 ชิ้นอยู่ในระดับ มีคุณภาพมากที่สุด

ผลการศึกษาเกี่ยวกับประติมากรรมดินเผาโดยใช้หัวกระชายเป็นต้นแบบโดยเลือกลักษณะที่ประติมากรนิยมใช้มากที่สุดในแต่ละประเด็นเป็นหลักในการออกแบบและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินคุณภาพผลงาน พบว่า 1) ผลงานประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพ ค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้ 2) ผลงานประติมากรรมดินเผาที่แสดงความเคลื่อนไหวอิสระระดับคุณภาพ ค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้ 3) ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพระดับใดมีคุณภาพมีค่าเฉลี่ย = 4.66 สอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้ 4) ประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้ 5) ประติมากรรมดินเผาที่ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการ์ไฟริงของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพ ค่าเฉลี่ย = 4.66 มีค่า มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้

ผลการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คน ประเมินค่าแบบ (Rating Scales) มีผลระดับคะแนนความพึงพอใจของผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์อยู่ในระดับ 12-15 เมื่อแปรผลเพื่อหาค่าการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์และคุณภาพผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า Likert Scale ของ เรนซิส ลิเคิร์ต (Rensis Likert) การหาค่าเฉลี่ย 1) ผลงานประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพ ค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้ 2) ผลงานประติมากรรมดินเผาแสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพมีค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้ 3) ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมีคุณภาพมีค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้ 4) ผลงานประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด มีค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้อง

กันสูง สามารถนำไปใช้ 5) ประติมากรรมดินเผาที่ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริงของผลงาน มีคุณภาพ ค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงาน ประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้างเพื่อแยกลักษณะรูปทรงและประเด็นศึกษา พบว่าเครื่องมือสามารถแยกประเภทของรูปทรงและประเด็นที่ศึกษาได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือขั้นที่ 2 ผลการสังเคราะห์ลักษณะรูปทรงผลงาน ประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้างเพื่อแยกลักษณะรูปทรงและประเด็นศึกษา พบว่าเครื่องมือสามารถแยกประเภทของรูปทรงและประเด็นที่ศึกษาได้ และสามารถรวบรวมผลแต่ละประเด็นหาค่าร้อยละเพื่อได้ลักษณะรูปทรงและประเด็นเพื่อใช้สำหรับการออกแบบต้นแบบประติมากรรมดินเผา โดยใช้หัวกระชายเป็นต้นแบบ โดยเลือกลักษณะที่ประติมากรนิยมใช้มากที่สุดในแต่ละประเด็นที่ศึกษาเป็นแนวทางและเป็นหลักในการออกแบบได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริง พบว่าเครื่องมือสามารถสังเกตประเด็นที่ศึกษาและบันทึกข้อมูลประเด็นที่เกิดหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟริงได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ขั้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรประมาณค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 พบว่าเครื่องมือสามารถประเมินค่าและแบ่งระดับเป็นผลคะแนนเพื่อใช้ในการหาค่าร้อยละในการหาระดับที่มีคุณภาพผลงานที่ศึกษาได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 5 ตารางสังเคราะห์ระดับความเหมาะสม ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 จำนวน 5 ชิ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน พบว่าเครื่องมือสามารถสังเคราะห์ผลคะแนนเพื่อหาค่าร้อยละเพื่อให้ได้ระดับความเหมาะสมนำไปสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ได้ผลคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาค่าร้อยละได้ มีผลคะแนนรวมเท่ากัน ใช้จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิให้ระดับคะแนน

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ขั้น ครั้งที่ 2 พบว่าเครื่องมือสามารถประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2 เป็นระดับผลคะแนนเพื่อหาระดับความเหมาะสมตามประเด็นที่ศึกษาเป็นระดับคะแนนได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 7 แบบสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2 พบว่าเครื่องมือสามารถแยกระดับความเหมาะสมตามประเด็นที่ศึกษาคุณภาพที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานรวบรวมผลคะแนนเพื่อหาระดับความเหมาะสมได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ (Research & Creative) โดยเริ่มจากการศึกษาภาคเอกสารจากผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติของประติมากร 5 คน และ ศึกษาเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยวิธีการเผาด้วยเทคนิคแซกการไฟร์ การได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานมาจากพืชประเภทหัวกระชาย จากนั้นนำผลการศึกษามาออกแบบ และสร้างต้นแบบ และนำสรุปผลการศึกษามาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย และได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาทัศนศิลป์ และเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเพื่อการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ โดยศึกษาจากผลงานประติมากรรมของไทยและชาวต่างชาติในประเด็นลักษณะผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรม ตัดทอนจากธรรมชาติของประติมากร 5 คน ได้แก่ นนทิวรรณ จันทนะผะลิน, ชำเรือง วิเชียรเขตต์, เขียน ยัมศิริ, เข็มรัตน์ กองสุข และอันเดรีย บุคซี นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ เก็บข้อมูลการวิจัยโดยใช้วิธีสังเกต ทดลอง แล้วบันทึกผลลงในแบบบันทึกพร้อมกับอภิปรายผล สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ การหาค่าความเที่ยงตรง มาตรวัดลิเคิร์ท การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยออกตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมจากประติมากรทั้ง 5 คน สร้างสรรค์ประติมากรรมจากความชื่นชอบในธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน

1.1 ประเด็นรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ พบว่าประติมากรนิยมใช้ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิมและการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม ประเด็นรูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ พบว่าประติมากรนิยมใช้ระดับความทึบตันและเว้ามีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหวมากที่สุด ประเด็นรูปทรงผิวภายนอกเรียบ พบว่าประติมากรนิยมใช้ระดับผิวเรียบด้านมากที่สุด ประเด็นรูปทรงเป็นแนวตั้ง พบว่าประติมากรนิยมใช้ระดับตั้งตรง ปลายยอดเอนและคดเคี้ยวมากที่สุด

1.2 เทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์วิธีการเผาแบบแซกการไฟร์ พบว่า พืชใบเขียวที่ใช้ให้เป็นใบอ่อน มาตรฐานอุณหภูมิการเผา 850 องศาเซลเซียส วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม คือ แผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ (Aluminum foil) ลวดลายและสีที่ปรากฏพบว่า ลวดลายมีลักษณะอิสระ สีจากพืชให้สีดำ สีเขียว สีเทา สีจากเกลือให้สีเหลือง สีส้ม สีน้ำตาล และสีขาว

2. ผลการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ตามบริบทของผู้วิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คน ประเมินค่าแบบ (Rating Scales) มีผลระดับคะแนนความพึงใจของผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผา

ใหม่แบบไม่สมบูรณ์อยู่ในระดับ 12-15 เมื่อแปรผลเพื่อหาค่าการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์และคุณภาพผลงานประติมากรรมดินเผาทั้งนามธรรมเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ตามแบบมาตรฐานค่า ดังนี้

2.1 ผลงานประติมากรรมดินเผาใหม่ มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพ ค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้

2.2 ผลงานประติมากรรมดินเผาแสดงความเคลื่อนไหวอิสระมีคุณภาพมีค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้

2.3 ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบมี คุณภาพมีค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้

2.4 ผลงานประติมากรรมดินเผาใหม่รูปทรงแนวตั้งมีคุณภาพระดับใด มีค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้

2.5 ประติมากรรมดินเผาใหม่ใช้กระบวนการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟร์ของผลงาน มีคุณภาพ ค่าเฉลี่ย = 4.66 มีความสอดคล้องกันสูง สามารถนำไปใช้ได้

อภิปรายผล

การวิจัยการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ในครั้งนี้ ได้คำตอบเกี่ยวกับกระบวนการสร้างงานประติมากรรมของประติมากรทั้ง 5 คน และการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟร์สร้างสรรค์ประติมากรรมเกิดจากความชื่นชอบในธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน ใช้รูปแบบการตัดทอนระดับยังเหลือเค้าโครงเดิมและการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม ใช้การสร้างสรรค์รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ มีความทึบตันและเว้นมีช่องว่างภายในรู้สึกเคลื่อนไหว รูปทรงผิวภายนอกเรียบด้านและรูปทรงเป็นแนวตั้งตรง ปลายยอดเอนและคดเคี้ยว

เทคนิคการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์วิธีการเผาแบบแซกการไฟร์ พืชใบเขียวที่ใช้ให้เป็นใบอ่อน อุณหภูมิการเผาไม่เกิน 850 องศาเซลเซียส วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้มใช้แผ่นอลูมิเนียมฟอยด์ เพื่อห่อหุ้มทำให้ ลวดลายและสีที่ปรากฏพบว่า ลวดลายมีลักษณะอิสระ สีจากพืชให้สีดำ สีเขียว สีเทา สีจากเกลือให้สีเหลือง สีส้ม สีน้ำตาล และสีขาว

ผลการสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์ โดยใช้หัวกระชายเป็นต้นแบบและใช้ผลการวิเคราะห์ประเด็นที่ศึกษาจากผลงานของประติมากร 5 คน พบว่ารูปทรงของผลงานเกิดจากการตัดทอน โดยใช้เส้นโค้งและเส้นหยักทั้งภายนอกและภายในรูปทรง เพื่อออกแบบให้มีความรู้สึกการเคลื่อนไหวอิสระที่ปลายยอด ผนวกกับรูปทรงที่อวบอ้อมจากลักษณะของหัวกระชาย พื้นผิวให้ความรู้สึกถึงลักษณะของพืชที่งอกงามอยู่เหนือพื้นดินอย่างกลมกลืนกัน สีที่ได้จากการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์เป็นสีที่เกิดจากการใช้พืชใบอ่อนและเกลือ ซึ่งเป็นอนินทรีย์สาร ก่อให้เกิดจังหวะของลวดลายและสีที่แสดงคุณค่าทางสุนทรียภาพบนพื้นผิวของผลงานดินเผา และมีความสอดคล้องกับทฤษฎีปฏิบัตินิยมของจอห์น ดิวอี้ ที่กล่าวว่า ศิลปะเกิดจากประสบการณ์และสัมพันธ์กับชีวิตจริง และดำเนินไปอย่างต่อเนื่องกัน มีความเกี่ยวข้องหรือปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้ชีวิตมีความหมายมากขึ้น และดีขึ้น ตรงเป้าหมายของศิลปะที่ต้องการ

ตอบสนองความพึงพอใจ พิสูจน์ให้เห็นว่าประสบการณ์การรับรู้ทางประสาทสัมผัส อารมณ์ และสติปัญญา เป็นองค์ประกอบสำคัญของศิลปะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธิดา มาอ่อน และ นิรัช สุดสังข์ (2558) เรื่อง การสร้างสรรค์งานประติมากรรม “ความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย” และงานวิจัยของ สุรศักดิ์ สุขวิเศษ (2562) เรื่อง ร่องรอยของความงามในธรรมชาติ ซึ่งเกี่ยวกับการประเมินการทดลองวัสดุทางศิลปะ รูปแบบการวิจัย ขอบเขตการวิจัย กรอบการวิจัย เครื่องมือในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ของข้อมูลด้วยการใช้สถิติในการวิจัย ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาใช้กับการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้รวบรวม และแยกประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1.1 ประเด็นการศึกษาค้นคว้าของศิลปิน

1.1.1 ควรศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลของศิลปินเช่น หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร

1.2 ประเด็นเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา

1.2.1 การใช้ดินพื้นบ้านหรือดินเทอรากอต้าควนเป็นดินเหนียวที่มีความละเอียด

1.2.2 การปล่อยให้ชิ้นงานแห้งช้าๆทำให้ชิ้นงานลดการแตกตัวได้ช้ากว่า

1.2.3 การแก้ปัญหาดินที่เกิดการแตกร้าวระหว่างการปล่อยให้แห้งควรผสมทรายละเอียดเพื่อลดการแตกร้าวได้ที่เกิดจากการหดตัวของเนื้อดิน

1.2.4 การนวดดินหากมีวัสดุอื่นแปลกปลอมผสมในเนื้อดินมีผลให้ชิ้นงานแตกร้าวได้

1.2.5 การเผาครั้งแรกหรือการเผาดิบ (Biscuit Firing) ชิ้นงานต้องแห้งสนิท

1.2.6 การเผาดิบควรใช้จากอุณหภูมิ 24-230 องศาเซลเซียส เพิ่มอุณหภูมิแบบช้าๆเพื่อให้ชิ้นงานไม่แตกร้าวระหว่างกระบวนการเผา

1.2.7 การเผาด้วยเทคนิคแซกการไฟริงควรใช้ฟืนที่เป็นฟืนที่สามารถรับประทุกันได้จะทำให้เกิดผลได้ชัดเจน

1.2.8 การใช้อินทรีย์สารหรืออนินทรีย์สารอื่นร่วมในการเผาแบบแซกการไฟริงสามารถทำให้เกิดสีที่แตกต่างได้

1.2.9 การเคลือบผิวด้วยแว็กหรือแลคเกอร์ทำให้สีปรากฏได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.3 ประเด็นคุณภาพผลงานสร้างสรรค์

1.3.1 เทคนิคการขึ้นรูปชิ้นงานประติมากรรมที่สำคัญต้องประเมินในทุกขั้นตอน

1.3.2 เทคนิคการปล่อยให้แห้งอย่างช้าๆทำให้ชิ้นงานไม่แตกได้

1.3.3 เทคนิคการการเผาแบบช้าๆในการเผาครั้งแรกหรือเผาดิบช่วยลดการแตกร้าว

1.3.4 การแก้ปัญหาชิ้นงานเกิดการแตกร้าควรผสมทรายเพื่อลดการแตกร้าหรือผสม Grog เพื่อลดการหดตัว

2. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยการสร้างผลงานที่สร้างสรรค์ด้วยเนื้อดินที่หลากหลาย

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ควรเป็นการเผาไหม้แบบใช้วัสดุหลากหลายเข้าร่วม

2.3 การใช้วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้มในการทำเทคนิคแซกการควรใช้วัสดุอื่นที่มีลักษณะหลักการเหมือนกันได้

2.4 ควรวิจัยและพัฒนาเครื่องมือที่ช่วยในการเผาแบบง่าย ๆ เพื่อสะดวกในการใช้งานและง่ายสำหรับผู้ต้องการศึกษาและเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ประเภทผลงานประติมากรรมดินเผา

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2567). **เข็มรัตน์ กองสุข**. ได้จาก : <http://art.culture.go.th/art01.php?nid=250> สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2567
- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2567). **นนทิวรรณ จันทนะผะลิน**. ได้จาก : <http://art.culture.go.th/art01.php?nid=250> สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2567
- กระทรวงสาธารณสุข. (2567). **โควิด 19**. ได้จาก <https://covid19.moph.go.th/> สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2567
- คนธารณ์ เมียร์แมน. (2552). **เครื่องปั้นดินเผาจาก RAKU**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- คลังสะสมศิลปากร. (2567). **วิโชค มุกตมณี, สัญลักษณ์ใหม่จากสิ่งแวดล้อม หมายเลข 2**. ได้จาก : http://www.resource.lib.su.ac.th/awardsu/web/artdetail.php?item_id=741 สืบค้นเมื่อ มกราคม 15, 2567
- ชาญชัย จันทศรี. (2557). **ประติมากรรมลักษณะเฉพาะตัว**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: เจ ประจักษ์.
- นนทิวรรณ จันทนะผะลิน (2560). **ศาสตร์เมธีนนทิวรรณ จันทนะผะลิน ศิลปินแห่งชาติ นิตราต นุสรณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- ปรีดา พิมพ์ขาวขำ. (2539). **เชรามิกส์. พิมพ์ครั้งที่ 4**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิพัฒน์ จิตรอารีรักษ์. (2555). **ประวัติศาสตร์เชรามิกส์**. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตตำราเรียนมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พิพัฒน์ จิตรอารีรักษ์ .(2560). **พัฒนาการศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยในประเทศไทย : รูปแบบการสร้างสรรค์** ปร.ด. ทักษะศิลป์และการออกแบบ. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- พิรพงษ์ พันธะศรี. (2561). **เครื่องปั้นดินเผาสร้างสรรค์ กรณีศึกษาเครื่องปั้นดินเผาประกอบไม้** ยางพารา และเถาวัลย์ในจังหวัดสงขลา.
- พิสนุ พองศรี. (2552). **การสร้างและพัฒนาเครื่องมืองานวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุขภาพการพิมพ์
- พิรพงษ์ กุลพิศาล. (2546). **มโนภาพและการรับรู้ทางศิลปะและศิลปศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- _____. (2564). **หลักการแปลงรูปในงานทัศนศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 4.0
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2543). **ศิลป์ทรรศน์**. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: องค์การคำครุสภา แสงศิลป์การพิมพ์.
- ศิลป์ พิระศรี. (2512). **ประวัติศาสตร์ศิลปะและแบบอย่างศิลปะโดยสังเขป**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ศรินทร์ ตันติเวทยานนท์. (2544). **การทำเชรามิกส์อย่างง่าย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

- สุขุมล เล็กสวัสดิ์. (2561). **เซรามิกส์สร้างสรรค์แนวคิดและวิธีการทำงาน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : 50 press Printing
- สุขุมล สารเกษตริน. (2564). **เครื่องปั้นดินเผาการออกแบบปฏิบัติงาน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : 50 press Printing.
- สมบัติ จำปาเงิน. (2553). **ศิลปินแห่งชาติ พ.ศ. 2549-2551**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สรวุฒิ วงษ์เนตร. (2561). **เทคนิคการสร้างสรรค์ศิลปะเครื่องปั้นดินเผา**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ฟิลสไต์
- สุธิดา มาอ่อน และ นิรัช สุดสังข์. (2558). **การสร้างสรรค์ งานประติมากรรม “ความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนดินไทย**. มหาวิทยาลัยทักษิณศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาศิลปะ และการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สุรศักดิ์ สุขวิเศษ.(2562). **การสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา เรื่อง ร่องรอยของความงามในธรรมชาติ**. สาขาวิชาจิตรศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อารี สุทธิพันธุ์. (2543). **มนุษย์กับจินตนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ : องค์การคำครุสภา. แสงศิลป์การพิมพ์.
- . (2543). **ประสบการณ์สุนทรีย์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: องค์การคำครุสภา. แสงศิลป์การพิมพ์.
- อำนาจ เย็นสบาย. (2543). **สีสันและความงาม**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: องค์การคำครุสภา. แสงศิลป์การพิมพ์.
- Bagneuse**. Retrieved from <https://www.saatchiart.com>. [22 March 2024].
- dilucaceramics (2024). **saggar firing**. [Online]. Available from: <https://www.dilucaceramics.com/blogs/techniques/saggar-firing>. [22 March 2024].
- Female Figure**. (2024). Retrieved from https://commons.wikimedia.org/wiki/Female_Figure.jpg
- Le Nouveau-ne** (2024). Retrieved from <https://www.artbasel.com/catalog/artwork/51307/Constantin-Brancusi-Le-Nouveau-N%C3%A9>. [22 March 2024].
- Recumbent Figure**. (2024). Retrieved from http://en.wikipedia.org/wiki/Recumbent_Figure_1938 [22 March 2024].
- Ramkhamhaeng University: Ramkhamhaeng <http://old-book.ru.ac.th> [20 March 2024]
- Shawn McNiff, (2000). **Art-Based Research**. London: Jessica Kinsley Publish.
- Torso of a Young Man**. (2024). Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Torso_of_a_Young_Man. [22 March 2024].
- Venus of Willendorf**. (2024). Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Venus_of_Willendorf .jpg. [22 March 2024].

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ หรดาล

ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์ ดร.

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

2. อาจารย์จรัสญ์ หนองบัว

ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้อำนวยการสถานศึกษา

อาชีพ ข้าราชการ วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

3.รองศาสตราจารย์ สรวุฒิ วงษ์เนตร

ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์

อาชีพ ข้าราชการวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๑๑๑๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทึรญูรจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ ทรดาล

เนื่องด้วย นายกริช อนุกุล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการสร้างสรรค์ประติมากรรมดิน
เผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์
ได้แก่ ๑. รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล ประธานที่ปรึกษาหลัก ๒.รองศาสตราจารย์สมชาย
พรหมสุวรรณ ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ
เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านวิทยาการคำนวณการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ
ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครนันท์ อัครวิชิตโกสิน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๑๑๑๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์จรัญ นหนองบัว

เนื่องด้วย นายกริช อนุกุล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการสร้างสรรค์ประติมากรรมดิน
เผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์
ได้แก่ ๑. รองศาสตราจารย์พิระพงษ์ กุลพิศาล ประธานที่ปรึกษาหลัก ๒. รองศาสตราจารย์สมชาย
พรหมสุวรรณ ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ
เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านวิทยาการคำนวณการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ
ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครนันท์ อัครวิชต์โกสิน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/ ๑๑๑๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์สุภาวดี วงษ์เนตร

เนื่องด้วย นายกริช อนุกุล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการสร้างสรรค์ประติมากรรมดิน
เผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาใหม่แบบไม่สมบูรณ์” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์
ได้แก่ ๑. รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล ประธานที่ปรึกษาหลัก ๒.รองศาสตราจารย์สมชาย
พรหมสุวรรณ ที่ปรึกษาร่วม

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ
เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านวิทยาการคำนวณการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ
ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครนันท์ อัสวาทิโกศล)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ๑๘๑๔

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

เครื่องมือขั้นที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

เครื่องมือขั้นที่ 2 แบบบันทึกผลการสังเคราะห์ ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้างด้วยเทคนิคแซกการไฟริง

เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์แบบมาตรฐานค่า (Rating Scales)

เครื่องมือที่ 5 ตารางสังเคราะห์ระดับความเหมาะสมสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1 จำนวน 5 ชิ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อใช้เป็นต้นแบบสำหรับสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 แบบมาตรฐานค่า (Rating Scales)

เครื่องมือขั้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2 แบบมาตรฐานค่า (Rating Scales)

เครื่องมือขั้นที่ 7 แบบสังเคราะห์แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชิ้น ครั้งที่ 2

เครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง

รูปภาพผลงานประติมากรรม

ชื่อผลงาน : ประติมากร :

ระดับ	ลักษณะรูปทรง และประเด็นศึกษา	ระดับพฤติกรรม					รวม
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
		5	4	3	2	1	
1. รูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติ							
น้อย	- ระดับการตัดทอนน้อยเหลือเค้าโครงเดิมมาก						
ปานกลาง	- ระดับการตัดทอนยังเหลือเค้าโครงเดิม						
มาก	- ระดับการตัดทอนไม่เหลือเค้าโครงเดิม						
2. รูปทรงให้ความเคลื่อนไหวอิสระ							
น้อย	- ทึบตัน รู้สึกนิ่ง						
ปานกลาง	- ทึบตัน และเว้า รู้สึกเคลื่อนไหวปานกลาง						
มาก	- มีความทึบตัน และเว้า มีช่องว่างภายใน รู้สึกเคลื่อนไหวมาก						
3. รูปทรงผิวภายนอกเรียบ							
น้อย	- เรียบมัน						
ปานกลาง	- เรียบด้าน						
มาก	- เรียบหยาบ						
4. รูปทรงเป็นแนวตั้ง							
น้อย	- ตั้งตรงปลายยอดเอนน้อย						
ปานกลาง	- ตั้งตรงปลายยอดเอนมาก						
มาก	- ตั้งตรงปลายยอดเอน และคดเคี้ยว						

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือขั้นที่ 2 แบบบันทึกผลการสังเคราะห์ ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรม
แบบมีโครงสร้าง

[illegible]

อภิปรายผล

[illegible]

เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ครั้งที่ 1

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่..... ชื่อ.....นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม 12 - 15 เหมาะสมมากที่สุด
 ระดับคะแนนรวม 9 - 11 เหมาะสมมาก
 ระดับคะแนนรวม 6 - 8 เหมาะสมปานกลาง
 ระดับคะแนนรวม 3 - 5 เหมาะสมน้อยมาก
 ระดับคะแนนรวม 0 - 2 เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผา ไหม้แบบไม่สมบูรณ์	ระดับ					รวม
	ม าก ที่สุด	มาก	ป าน กลาง	น้อย	น ้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 1						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 2						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 3						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 4						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 5						
รวม						

อภิปรายผล

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

เครื่องมือขั้นที่ 5 แบบบันทึกการสังเคราะห์ระดับความเหมาะสม การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา
รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่..... ชื่อ.....นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม 12 - 15 เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม 9 - 11 เหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม 6 - 8 เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนรวม 3 - 5 เหมาะสมน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม 0 - 2 เหมาะสมน้อยที่สุด

อันดับ	ผลงาน	ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ 3	รวม	ค่า ร้อยละ	ระดับความ เหมาะสม	หมายเหตุ
		คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้				
1	ความหวัง หมายเลข 1							
2	ความหวัง หมายเลข 2							
3	ความหวัง หมายเลข 3							
4	ความหวัง หมายเลข 4							
5	ความหวัง หมายเลข 5							

อภิปรายผล

.....
.....
.....
.....

เครื่องมือขั้นที่ 6 แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่..... ชื่อ.....นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	เหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	เหมาะสมน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	เหมาะสมน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ขั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด					
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาแสดงความเคลื่อนไหวอิสระคุณภาพระดับใดระดับใด					
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบคุณภาพระดับใด					
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด					
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคแซกการไฟร์ริง ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด					
รวม					

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

เครื่องมือขั้นที่ 7 แบบบันทึกผลการสังเคราะห์แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์
ประติมากรรมดินเผารูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 2 แบบมาตรา
ประมาณค่า (Rating Scales)

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่..... ชื่อ.....นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม 12 - 15 เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม 9 - 11 เหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม 6 - 8 เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนรวม 3 - 5 เหมาะสมน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม 0 - 2 เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลงาน	ประเด็น คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ระดับความเหมาะสม					รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	0-2	3-5	6-8	9-11	12-15	
ขั้นที่1	ข้อที่1									
	ข้อที่2									
	ข้อที่3									
	ข้อที่4									
	ข้อที่ 5									
ขั้นที่2	ข้อที่1									
	ข้อที่2									
	ข้อที่3									
	ข้อที่4									
	ข้อที่5									
ขั้นที่3	ข้อที่1									
	ข้อที่2									
	ข้อที่3									
	ข้อที่4									
	ข้อที่5									

อภิปรายผล

.....
.....
.....
.....

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สำหรับ สร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ด้วยค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ IOC (Index of Item Objective Congruence) เป็นค่าสถิติที่นำไปใช้สำหรับตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ							
ข้อ	เครื่องมือ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	ผลพิจารณา
		1	2	3			
1	แบบสังเกตลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
2	แบบบันทึกผลการสังเคราะห์ ลักษณะรูปทรงผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรมแบบมีโครงสร้าง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
3	เครื่องมือขึ้นที่ 3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิคחקการไฟริง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
4	แบบสังเกตผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ครั้งที่ 1	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
5	แบบบันทึกผลการสังเคราะห์ระดับความเหมาะสมของผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
6	แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ขึ้น ครั้งที่ 2 โดยใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scales)	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
7	แบบบันทึกผลการสังเคราะห์แบบประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ขึ้น ครั้งที่ 2	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
รวม							

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือชุดที่3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์
ด้วยเทคนิคแซกก้าร์ ไฟริง (saggar firing)

ภาพผลงานประติมากรรม
ดินเผาถึงนามธรรมด้วย
เทคนิคแซกก้าร์
ชิ้นที่.....

ประเด็นที่ศึกษา	บันทึกข้อมูล
1. พืชใบเขียวที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	
2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 องศา เซลเซียส)	
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม	
4. เวลาในการเผา	
5. สดุดลาย และสีที่ปรากฏ	

อภิปรายผล

06 พ.พ.ชา.ม.ก. หอศิลป์

14/10/20

เครื่องมือชุดที่3 แบบสังเกต และบันทึกข้อมูลกระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์
ด้วยเทคนิคแซกก้าร์ ไฟริง (saggar firing)

ภาพผลงานประติมากรรม
ดินเผาทั้งนามธรรมด้วย
เทคนิคแซกการ์
ชั้นที่.....

ประเด็นที่ศึกษา	บันทึกข้อมูล
1. พิธีใบเขียวที่ใช้ในการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	
2. อุณหภูมิการเผาตามมาตรฐาน (850 องศา เซลเซียส)	
3. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้ม	
4. เวลาในการเผา	
5. ลวดลาย และสีที่ปรากฏ	

อภิปรายผล

สามารถทำได้

metody nauki

เครื่องมือขั้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา
รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1
แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ ไพรัช.....นามสกุล เกษม.....

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	ระดับ					รวม
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 1		✓				
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 2		✓				
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 3		✓				
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 4	✓					
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 5		✓				

อภิปราย

มีทั้งที่เห็นดี มีทั้งที่เห็นไม่ดี กับ รูปทรง และ เนื้อของไม้เผา
ที่เผือกๆ ความคงทนของสีที่เห็นเป็น 9500 น. เป็นเวลา

ลงชื่อ Dan (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
(.....)
...../...../.....

เครื่องมือชิ้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา
รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1
แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ วราภรณ์ พงษ์.....นามสกุล นาคาส.....

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา รูปแบบกึ่ง นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	ระดับ					รวม
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 1	✓					
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 2		✓				
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 3				✓	✓	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 4					✓	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 5				✓		

อภิปราย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(วราภรณ์ พงษ์)

...../...../.....

เครื่องมือชิ้นที่ 4 แบบสังเกตมาตรฐานค่า (Rating Scales) ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผา
รูปแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ครั้งที่ 1

แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ รศ. วิภาดา.....นามสกุล วนจันทร์

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์	ระดับ					รวม
	ม าก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 1						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 2						
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 3 ③			✓			
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 4 ①			✓			
ผลงาน ความหวัง หมายเลข 5 ②			✓			

อภิปราย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ รศ. วิภาดา วนจันทร์ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
๕ / ๑๒ / ๒๕๖๗

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ..... นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

เวลา ๑ ชั่วโมง

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แสกกิ้งไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

.....

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(.....)

16 / พย / 2564

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ..... นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ผลงาน 8

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาแสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผามีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกก๊าซ ไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(.....)

16 พย. 2567

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ วิไล.....นามสกุล นพวงป๋อ.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ผลรวม 3

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาที่ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกกัการ์ ไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด		✓			
รวม					

อภิปรายผล

การนำเสนอ : รอไฟฟ้ที่จริงมาไฟเผาไฟให้พอ
 ไฟอ่อนเกินไป กับ ไฟจลอดไฟไหม้ รอ ผลจน

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(.....)

16 / เม.ย. 56

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ.....นามสกุล.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผานี้ มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด		/			
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผานี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด		/			
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด		/			
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด		/			
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกเกอร์ ไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด		/			
รวม					

อภิปรายผล

.....

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(รศ. นริศพร วัฒนศิริ)

27 / พย. / 67

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ รศ. นิราศ นามสกุล วงษ์โอบ

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด		/			
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาแสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด		/			
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด		/			
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด		/			
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกก๊าซ ไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด		/			
รวม					

อภิปรายผล

ผลงานของนิราศ วงษ์โอบ

ลงชื่อ รศ. นิราศ วงษ์โอบ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
27 / พย. 67

เครื่องมือขั้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ ส.ล.ร.ร.ร. นามสกุล วชิระนต วัฒน 3

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผานี้ มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด		/			
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผานี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด		/			
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด		/			
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด		/			
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผานี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด			/		
รวม					

อภิปรายผล

ผลงานชิ้นนี้ เทคนิค แซกการไฟริง / หรือ สักการไฟริง -
ความงาม ๑ ท่านเล็งเห็นถึงลักษณะ / ระดับ / ระดับ

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(ส.ล.ร.ร.ร. วชิระนต วัฒน)

27 / พย. 67

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ..... พวง นรภส.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ผลงาน ①

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกกัการ์ ไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด		✓			
รวม					

อภิปรายผล

.....

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
 (.....)
 14 / พค 67

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ พงษ์..... นามสกุล..... นรตล.....

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

พ.ร.บ. 62

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผา มีรูปทรงแนวตั้ง คุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แซกการไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
 (อ.พ. พ. พ. พ.)
 14 / พ.ค. 67

เครื่องมือชิ้นที่ 6 แบบประเมินค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมดินเผาแบบกึ่ง
 นามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ 3 ชั้น ครั้งที่ 2
 แบบบันทึกผล ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่..... ชื่อ พงษ์.....นามสกุล..... ทรัพย์

ระดับความเหมาะสม

ระดับคะแนนรวม	12 - 15	คุณภาพมากที่สุด
ระดับคะแนนรวม	9 - 11	คุณภาพเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนรวม	6 - 8	คุณภาพปานกลาง
ระดับคะแนนรวม	3 - 5	คุณภาพน้อยมาก
ระดับคะแนนรวม	0 - 2	คุณภาพน้อยที่สุด

ผลงาน (3)

ประเด็นคำถาม	ระดับค่าคะแนนผลงาน ชั้นที่				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้มีรูปทรงกึ่งนามธรรมตัดทอนจากธรรมชาติมีคุณภาพระดับใด	✓				
2. ท่านเห็นว่าผลงานประติมากรรมดินเผาชิ้นนี้แสดงความเคลื่อนไหวอิสระ คุณภาพระดับใดระดับใด	✓				
3. ท่านเห็นว่า ผลงานประติมากรรมลักษณะผิวภายนอกเรียบ คุณภาพระดับใด	✓				
4. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาที่มีรูปทรงแนวตั้งคุณภาพระดับใด	✓				
5. ท่านเห็นว่าประติมากรรมดินเผาที่ใช้กระบวนการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ด้วยเทคนิค แชกก๊าซ ไฟริง (Saggar Firing) ของผลงานชิ้นนี้มีคุณภาพระดับใด	✓				
รวม					

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
 (อ.ว. พงษ์.....)
 14/ มอ/ 67

ภาคผนวก จ
สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ / ผลการสอบ CEFR

GRADUATE SCHOOL

BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY

THIS IS TO CERTIFY THAT

MR. KRIT ANUKUL

has successfully passed "CEFR Test for Graduate Student" on August 14, 2022
and has proved to be competent in English language at CEFR level: C2.

Asst.Prof.Dr. Kanakorn Sawangcharoen
Dean of Graduate School, BSRU

ภาคผนวก ฉ
แบบตอบรับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

ที่ อว ๐๖๔๓.๐๗/๐๐๔๒

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๙ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

เรียน อ.กริช อนุกุล รศ.พีระพงษ์ กุลพิศาล และ ผศ.พัทธนันท์ วรรณพงศ์ศิริ

อ้างถึง บทความเรื่อง การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์

ตามที่ท่านส่งบทความวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์ประติมากรรมดินเผาแบบกึ่งนามธรรมด้วยเทคนิคการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ เพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ของคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นั้น

ในการนี้ บทความดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาโดยกองบรรณาธิการและได้รับการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบันจำนวน ๓ ท่าน จึงเห็นสมควรให้ตีพิมพ์บทความของท่านในวารสารปีที่ ๑๙ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๘ และจะนำวารสารดังกล่าวประชาสัมพันธ์เผยแพร่เพื่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

Dr. W. W.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทชชยา วนนะบวรเดชน์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Signature Code : ๕๓FLDAvbsDCKywMoJsdK

สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร ๐๒-๕๗๓-๗๑๐๐ ต่อ ๒๗๐๔

โทรสาร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล : กริช อนุกุล
 ตำแหน่ง : ข้าราชการครู โรงเรียนวัดวิจิตรการนิมิตร สังกัดกรุงเทพมหานคร
 วัน เดือน ปี เกิด : 31 สิงหาคม 2514
 สถานที่เกิด : จังหวัดอุบลราชธานี
 ที่อยู่ปัจจุบัน : 161/86 ถนนสุทธิสาร ซอยอินทามระ 41 ดินแดง กรุงเทพมหานคร
 ประวัติการศึกษา : ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีเซรามิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 พระนคร บางเขน พ.ศ.2540

ประวัติการอบรม :

พ.ศ. 2559 หลักสูตรการให้คำปรึกษาในการสร้างสรรค์งานศิลปะสำหรับผู้ด้อยโอกาส
 พ.ศ. 2567 ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเตรียมวัสดุดินปั้น การขึ้นรูปปอัสระ

ประสบการณ์การทำงาน :

พ.ศ. 2540-2558 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 51 จังหวัดบุรีรัมย์
 พ.ศ. 2559-2562 สร้างสรรค์งานอิสระ
 พ.ศ. 2563-ปัจจุบัน รับราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลงานสร้างสรรค์ :

พ.ศ. 2563 รางวัลโล่ผู้สนับสนุนกิจกรรมงานทัศนศิลป์ สำนักงานเขตภาษีเจริญ
 พ.ศ. 2564 รางวัล โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะความรู้สู่ชุมชน

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนวัดวิจิตรการนิมิตร จรัญสนิทวงศ์ 13 แขวงคูหาสวรรค์
 สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

โทร. 0635484320

Email: Kritanukul31@gmail.com